IslamHouse.com

OsoulGlobalCenter
www.osoulcenter.com

Είναι το «ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ» Θεϊκά Εμπνευσμένο?

Μ.Α.Κ. Κέιβ

GREEK
ΕΛΛΗΝΙΚΆ
يوناني

Μετάφραση
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)
& Ρηγάλου Αριστέα
Επιμέλεια : Τσεκούρα Βίβιαν & Άχμαντ Αλ-'Αμίρ & Ρηγάλος Κωνσταντίνος

هل عقيدة التثليث وحي إلهي؟

(باللغة اليونانية)

م . أ . ك كيف

ترجمة

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية & ريجالو أريستيا

مراجعة

أحمد الأمير & تساكورا فيفيان & ريجالوس كونستادينوس

GREEK
ΕΛΛΗΝΙΚΆ
يوناني

ح المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد و توعية الجاليات بالربوة، ١٤٣٨هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

كيف, م ا ك

هل حقيقى التثليث وحي إلهي - (اللغة اليونانية). / م ا ك كيف .-

الرياض ، ١٤٣٨هـ

٩٤ ص، ١٦سم x ٢١سم

ردمك : ٩-١-٩٠٩٥٠-٦٠٣-٩٧٨

١-العقيدة النصرانية

أ. العنوان

ديوي ٢٧٣ ١٤٣٨/٦٧٢٤

رقم الايداع: ١٤٣٨/٦٧٢٤

ردمك : ٩-١-٩٠٩٥٠-٦٠٣-٩٧٨

Στο Όνομα του Αλλάχ, του
Αρ-Ραχμάν, του Αρ-Ραχείμ

ΠΕΡΙΕΧΌΜΕΝΑ

- ΠΡΟΛΟΓΟΣ — 09
- ΕΙΣΑΓΩΓΗ — 10
- ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ — 13
- ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ — 19
- ΠΩΣ Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΕ ΣΕ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΔΟΓΜΑ — 23
- ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΝΙΚΑΙΑΣ — 25
- ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΣΑΝ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ — 29
- ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΡΙΑΔΙΚΟΥΣ 31
- ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΔΕ ΔΙΔΑΧΤΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ — 33
- ΔΙΔΑΣΚΕΙ Η ΒΙΒΛΟΣ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ; ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ — 35
- ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ — 39
- ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ — 41
- ΤΙ ΛΕΕΙ Η ΒΙΒΛΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ — 47
- ΤΙ ΛΕΕΙ ΤΟ ΚΟΡΑΝΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΟ — 57
- ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ 61
- ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΝΤΙΚΡΟΥΟΥΝ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ — 71
- ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΗΝ ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ; — 78
- ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΟΡΑΝΙΟ ΚΑΙ ΤΙ ΛΕΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΚΑΙ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ — 83
- ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ — 88

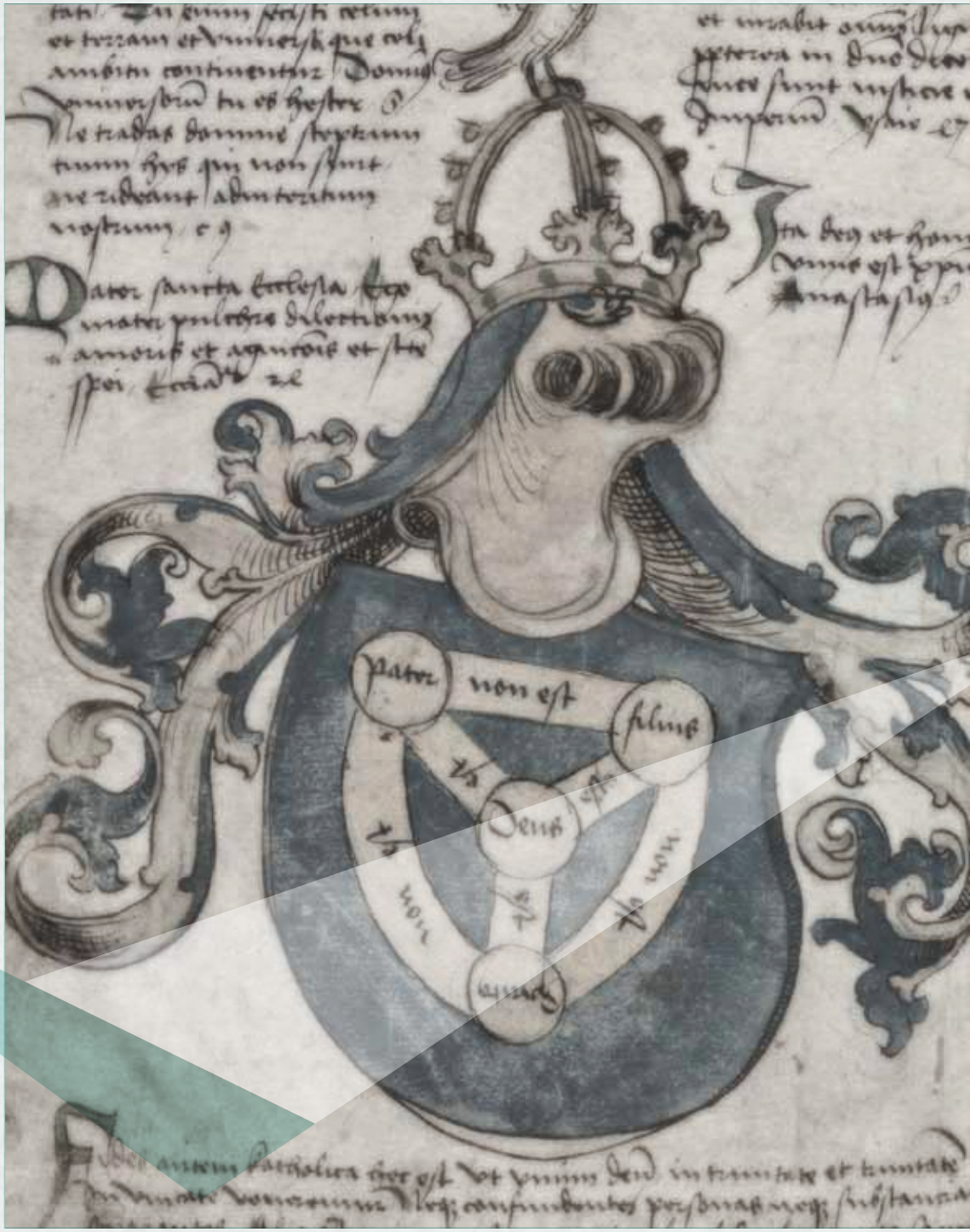
Pater
non est
filius
Deus
non est
non est
non est

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Αυτή η έκδοση, «Είναι το Δόγμα της Αγίας Τριάδας Θεϊκά Εμπνευσμένο;», θα πρέπει να λειτουργεί ως τροφή για σκέψη για κάθε ορθά σκεπτόμενο άνθρωπο και για τους οπαδούς του Σύχρονου Χριστιανισμού. Η έννοια της Αγίας Τριάδας έχει προκαλέσει σύγχυση σε όλες τις Χριστιανικές αιρέσεις. Παρόλο που ο κ. Μ.Α.Κ. Κέιβ ήταν Χριστιανός που πίστευε στην Αγία Τριάδα πριν διεξάγει την έρευνά του για τη προέλευση αυτού του δόγματος, ανακάλυψε προς μεγάλη του έκπληξη, ότι επρόκειτο για μια εξέλιξη που επινοήθηκε και κατασκευάστηκε μεταγενέστερα από διάφορους Χριστιανούς γραφείς και στοχαστές.

Ο κ. Κέιβ παρουσιάζει στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η Αγία Τριάδα δεν είναι τίποτα, παρά ένα δόγμα κατασκευασμένο από ανθρώπους, που απέχει πολύ από το να είναι αποκάλυψη από το Θεό. Συνεπώς, αυτό το εξατομικευμένο δόγμα έχασε τη βασική σύστασή του, λόγω των αντιφάσεων που προκύπτουν από την πλευρά της Χριστιανικής ιεραρχίας γενικότερα, και των κληρικών ειδικότερα, οι οποίοι προσπαθούν να το στηρίξουν.

Είναι απαράδεκτο από την πλευρά ενός ορθά σκεπτόμενου ανθρώπου, να είναι προσηλωμένος σε αυτό το δόγμα, με αυτές τις ατέλειες και τις ελλείψεις του. Ένας λογικός άνθρωπος, πρέπει να είναι πιο επικριτικός σε πνευματικά ζητήματα που είναι ζωτικής σημασίας για τη ζωή του. Θα πρέπει να προσπαθήσει να «κρυφοκοιτάξει» και τις γραφές άλλων θρησκειών για μια πειστική αλήθεια. Και δεν πρέπει να αφήσει τον εαυτό του να γίνεται θύμα εφησυχασμού και τυφλής πίστης, όπως στο παρελθόν. Προσπαθήστε να συλλογιστείτε τα εδάφια των Γραφών:

Παρακαλώ τον αναγνώστη να εξετάσει αυτό το βιβλίο με αμερόληπτο νου και ανοιχτή καρδιά στην αλήθεια, γιατί αυτός είναι ο μόνος δρόμος που μπορεί να οδηγήσει στη σωστή απόφαση που θα διαμορφώσει τη ζωή κάποιου σε αυτόν τον κόσμο και τον επόμενο.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τίποτα δεν προσβάλλει περισσότερο τους Χριστιανούς, από το να τεθεί υπό αμφισβήτηση το δόγμα της Αγίας Τριάδας, η κύρια πηγή της πίστης τους. Εφόσον μεγάλωσα ως Χριστιανός, γνωρίζω πολύ καλά ότι σίγουρα θα πληγώσει έναν ευσεβή ακόλουθο του Χριστιανισμού κάτι που γνώριζε μέχρι τώρα ως αλήθεια. Αλλά το να κάνω τα στραβά μάτια, όταν γνωρίζω καλύτερα απέχει πολύ από αυτό που είναι σωστό και δίκαιο, εφόσον είμαι δεσμευμένος από τις Εντολές του Θεού να καθοδηγώ όσους έχουν παραπλανηθεί από το ψευδές δόγμα. Αποτελεί βασικό δικαίωμα για κάθε άνθρωπο να γνωρίζει την αλήθεια που θα τον οδηγήσει στο σωστό δρόμο.

Αποτελεί αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε ως έλλογο (λογικό) ον, συνεπώς κατέχει έτσι την ικανότητα της λογικής και της κρίσης. Σε συνδυασμό με αυτό, ο άνθρωπος έχει πάντα την τάση να ψάχνει την αλήθεια. Συνεπώς, ως άτομο, αναμένεται να εκλογικεύει τα πράγματα αντικειμενικά σε όλα τα λόγια και τις πράξεις του, ώστε να φτάσει στο στόχο του. Επιπλέον, έχει ευνοηθεί με την ελευθερία επιλογής που του επιτρέπει να προσαρμοστεί σε μια πολιτισμένη κοινωνία. Εξίσου αλήθεια είναι και το ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να τον αναγκάσει να αποδεχτεί, ακόμα και την αλήθεια. Ωστόσο, αποτελεί ένα είδος αλαζονείας και ισχυρογνωμοσύνης για ένα έλλογο ον να απορρίπτει την αλήθεια. Οι άνθρωποι με αρχές δεν προασπίζονται απλά την ΑΛΗΘΕΙΑ, ακόμη κι αν αυτή είναι πικρή, αλλά είναι επιπλέον πρόθυμοι να υπερασπιστούν την αλήθεια, υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, μέχρι και στο βαθμό του να θυσιάσουν τις ίδιες τις ζωές τους γι’αυτήν.

Η Αγία Τριάδα είναι τόσο βαθιά ριζωμένη ανάμεσα στους Χριστιανούς, που σπάνια θα σκεφτόταν κανείς τις επιπτώσεις του «τρία σε ένα Θεού». Παρόλο που η προέλευση της ανήκει στην ειδωλολατρική δοξασία, η πλειοψηφία των Χριστιανών δεν αναρωτήθηκαν ποτέ για την ορθότητα ενός τέτοιου δόγματος, μη γνωρίζοντας ότι είναι κατασκευασμένο από ανθρώπους και όχι θεϊκά εμπνευσμένο. Το δόγμα της Αγίας Τριάδας δηλώνει ότι:.

«Ο Πατέρας είναι Θεός, ο Υιός είναι Θεός, το Άγιο Πνεύμα είναι Θεός και μαζί, αδιαίρετα και ομοούσια, όχι αποκλείοντας το ένα το άλλο, διαμορφώνουν έναν Θεό. Η Αγία Τριάδα είναι συν-αιώνια, χωρίς αρχή ή τέλος, και συν-ίση.»

Οι Τριαδικοί θεωρούν ότι ο Ιησούς έχει δύο φύσεις –ανθρώπινη και θεϊκή. Πιστεύεται ότι είναι ο Υιός του Θεού και ολοκληρωμένος Θεός, ως το δεύτερο άτομο της Θεότητας του δόγματος της Αγίας Τριάδας.

Ωστόσο, σε αυτό το βιβλίο, οι αναγνώστες θα ανακαλύψουν ότι κάποιες αποκαλυμμένες αλήθειες έχουν διαστρεβλωθεί εσκεμμένα από Χριστιανούς στοχαστές, γραφείς, θεολόγους, συγγραφείς, ευαγγελιστές και εκκλησίες, προκειμένου να τεκμηριώσουν τον ισχυρισμό τους αναφορικά με το «θεϊκά εμπνευσμένο» δόγμα της Αγίας Τριάδας. Πολύ καιρό πριν, ο Προφήτης Ιερεμίας προειδοποίησε τους ανθρώπους σχετικά με την αλλοίωση που έγινε στην Αποκάλυψη, από αυτούς που διδάσκουν τη θρησκεία του Θεού. Λέει:

«Πώς λέτε: Είμαστε σοφοί, και ο νόμος τού ΚΥΡΙΟΥ είναι μαζί μας; Δέστε, σίγουρα, μάταια έγινε αυτό• το καλάμι των γραφέων είναι αναληθές.» [Ιερεμίας, 8:8]

Όσον αφορά την ψευδή έννοια της λατρείας, ο Προφήτης Ιησούς μας επανέλαβε την προειδοποίηση που μας έδωσε ο Προφήτης Ησαΐας, αλλά οι άνθρωποι είναι πράγματι τυφλοί και αδιάφοροι. Λέει:

«Αυτός ο λαός με πλησιάζει με το στόμα (λόγια) του και με τιμά με τα χείλη• η καρδιά τους, όμως, απέχει μακριά από μένα• μάταια μάλιστα με λατρεύουν, διδάσκοντας διδασκαλίες, τις εντολές των ανθρώπων.» [Κατά Ματθαίον, 15:8-9]

Η απόφασή μου να ξεκινήσω αυτό το εγχείρημα ξεπήδησε από την αναζήτησή μου για την αλήθεια σχετικά με την έννοια της Αγίας Τριάδας. Η έρευνα δεν περιορίστηκε μόνο στις Γραφές, αλλά και σε πραγματείες και άρθρα θρησκευτικών λογίων. Μερικά από τα έργα τους αποδείχθηκαν συγκλονιστικά και έλαβαν έγκριση από Χριστιανικές αιρέσεις.

Η έρευνα διεξήχθη με ανοιχτό μυαλό σε σύγκριση με την προηγούμενη πίστη μου στο δόγμα της Αγίας Τριάδας. Στην πραγματικότητα, η αρχική ιδέα ήταν να βρω απτές αποδείξεις για να αποδειχθεί η αυθεντικότητα του δόγματος,

και όχι το αντίστροφο, δεδομένου ότι προερχόταν από τον Θεό. Επιπλέον, προκειμένου να είμαι αντικειμενικός έχω χρησιμοποιήσει στοιχεία αναφοράς υλικό πάνω στα οποία μπορούσα να βάλω τα χέρια μου.

Πράγματι, η στάθμιση των αποδεικτικών στοιχείων από πλευράς μου, ενώ αυτά συνέχιζαν να συσσωρεύονται, λειτούργησε ως ενδοσκόπηση για μένα. Δυστυχώς, όσο η έρευνα προχωρούσε, το δόγμα της Αγίας Τριάδας που πέρασε από γενιά σε γενιά ως η απόλυτη αλήθεια, άρχισε να πεθαίνει. Αν το αποτέλεσμα ήταν ευνοϊκό για το δόγμα, θα είχε φωτίσει την καρδιά μου. Ωστόσο, προς δική μου απογοήτευση, ανακάλυψα ότι ήταν λάθος. Αυτό το κατασκευασμένο δόγμα επινοήθηκε από ανθρώπους για να εξυπηρετήσει ιδιοτελή και κεκτημένα συμφέροντα. Επομένως, όλοι οι προηγούμενοι ισχυρισμοί αποδείχθηκαν εντελώς λάθος. Το δόγμα της Αγίας Τριάδας δεν αντιβαίνει μόνο στις διδασκαλίες των προφητών του Θεού, αλλά είναι επίσης προσβολή για την ανθρώπινη νοημοσύνη, γιατί αντιβαίνει στη λογική και δεν υπάρχει πουθενά στη Βίβλο.

Τελικά, η πικρή αλήθεια είναι ότι καταρρίπτει τα δόγματα της Αγίας Τριάδας και της Ενσάρκωσης, μαζί με όλες τις σχετικές δοξασίες. Προκειμένου να λατρεύεις το Θεό σύμφωνα με την αποκαλυμμένη Καθοδήγησή Του, πρέπει να τις απορρίψεις εντελώς.

Η κατάργηση της έννοιας του Ενσαρκωμένου Θεού και της Αγίας Τριάδας, δε δυσφημεί τον Ιησού, αλλά τοποθετεί το Θεό στην ύψιστη, μοναδική, εξυψωμένη και απαράμιλλη θέση Του, ως τη μοναδική Θεότητα που αξίζει να λατρεύεται. Ο Ιησούς Χριστός δεν είναι Θεός, αλλά ένας μεγάλος Προφήτης και Αγγελιαφόρος του Θεού!

Προκαλώ «τον καθένα και όλους» να αναζητήσουν την αλήθεια στο έργο μου, το οποίο θα μπορούσε να ανοίξει τις καρδιές αυτών που επιθυμούν τη σωτηρία.

«Θεέ μας! Μέσα από αυτό το έργο, πασχίζουμε να μεταβιβάσουμε τη σωστή έννοια του Μηνύματός Σου στην ανθρωπότητα. Κύριέ μας περίλουσε τους με τις Ευλογίες Σου και καθοδήγησέ τους στην Αλήθεια. Αν κάποτε παραστρατήσαμε (από τον ίσιο δρόμο), σε παρακαλώ συγχώρεσέ μας και προστάτευσε τους ανθρώπους από τα σφάλματά μας.» Αμήν!

ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

• ΣΟΚΑΡΕΙ ΕΡΕΥΝΑ ΑΓΓΛΙΚΑΝΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

Μεγάλο σοκ κατέκλυσε ολόκληρη την Αγγλία και το Χριστιανικό Κόσμο όταν μια αναφορά στην DAILY NEWS του Ηνωμένου Βασιλείου με τίτλο «Έρευνα Σοκ Αγγλικανών Επισκόπων», ανέφερε ότι περισσότεροι από τους μισούς Αγγλικανούς Επισκόπους της Αγγλίας συμφωνούν ότι «Οι Χριστιανοί δεν είναι Υποχρεωμένοι να Πιστεύουν ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν Θεός.» Η δημοσκόπηση που διενεργήθηκε σε 31 από τους 39 Επισκόπους της Αγγλίας, αρνείται τη ΘΕΙΟΤΗΤΑ και την ΑΝΑΣΤΑΣΗ του Ιησού, καθιστώντας έτσι τα δύο πιο θεμελιώδη Χριστιανικά δόγματα εντελώς άκυρα.

Αποδίδουν αυτές τις απαρχαιωμένες έννοιες σε ανακρίβειες της Βίβλου.

ΟΧΙ ΘΕΟΣ-ΑΛΛΑ «ΥΨΙΣΤΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

Η έρευνα δηλώνει επίσης ότι 19 στους 31 Επισκόπους συμφωνούν ότι, «Ήταν αρκετό να θεωρήσουμε τον Ιησού Ύψιστο Αντιπρόσωπο του Θεού.».

ΣΥΝΕΠΩΣ, ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΙΣΟΥΣ ΑΓΓΛΙΚΑΝΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ, ΑΠΑΛΛΑΧΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΣΑΝ… ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

ΑΠΛΑ ΩΣ ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟ.

• Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΖΕΝΚΙΝΣ ΑΣΚΕΙ ΕΝΤΟΝΗ ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΤΑ ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΔΟΓΜΑΤΑ

Σε μια συνέντευξη στο θρησκευτικό πρόγραμμα «CREDO» της τηλεόρασης του Λονδίνου, -ο πρόσφατα χειροτονημένος Επίσκοπος του Ντούρμπαν –ο

Αιδεσιμότατος Καθηγητής Ντέβιντ Τζένκινς, που είναι ο τέταρτος υψηλότερος στην ιεραρχία Επίσκοπος της Εκκλησίας της Αγγλίας –κατεύθυνε την επίθεσή του στην ασταθή βάση πάνω στην οποία βρίσκεται ολόκληρη η δομή της Χριστιανοσύνης. Τα πιο θεμελιώδη δόγματα της ΘΕΙΟΤΗΤΑΣ και της ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ του Ιησού επικρίθηκαν από τον Επίσκοπο, εκφράζοντας ότι τα γεγονότα τις πρώτης αποστολής του Ιησού «δεν ήταν αυστηρά αληθή, αλλά προστέθηκαν στην Ιστορία του Ιησού από τους Πρώτους Χριστιανούς, για να Εκφράσουν την Πίστη τους σε Αυτόν ως Μεσσία.»

Αυτή την έννοια αναφορικά με το Θεό και τον Ιησού συμμερίζονται όλοι οι απόστολοι, οι πρώτοι Χριστιανοί, οι αρχαίοι και σύγχρονοι Χριστιανοί μελετητές, στοχαστές, συγγραφείς και ακόμη και οι απλοί Χριστιανοί. Ο Ιησούς λέει στο Κατά Ματθαίον (4:10) στη Βίβλο:

επειδή είναι γραμμένο: «Τον Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνάς και μονάχα αυτόν θα λατρεύεις»

Στο Κατά Ιωάννην (17:3), λέει:

«Και να ποια είναι η αιώνια ζωή: Ν’αναγνωρίζουν οι άνθρωποι εσένα ως τον μόνον αληθινό Θεό, καθώς και εκείνον τον οποίον απέστειλες, τον Ιησού Χριστό.»

Λέει, ξανά, στο Κατά Ιωάννην (20:17):

«Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και Θεό μου και Θεό σας.»

Δεν είναι σαφείς αυτές οι δηλώσεις; Από πού και ως πού ο Ιησούς να γίνεται αποδεκτός ως Θεός; Και ακολουθεί η ερώτηση του Ενός Δισεκατομμυρίου Ευρώ: «Είναι το ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ θεϊκά εμπνευσμένο;»

ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ

Κοντά στο ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι σε όλο τον κόσμο εξακολουθούν να πιστεύουν και να ασκούν το δόγμα της Αγίας Τριάδας, ενώ το διπλάσιο από αυτούς, αν όχι περισσότεροι, το απορρίπτουν εντελώς, με την αιτιολογία ότι όχι μόνο δεν είναι βιβλικό αλλά είναι και εσφαλμένο, αβάσιμο, παράλογο, αποκρουστικό και σε αντίθεση με τη λογική.

Σύμφωνα με τον Μπάμπερ Γκασκόιν, στο βιβλίο του «Οι Χριστιανοί»: «Για τα πρώτα πενήντα χρόνια αυτού που σήμερα ονομάζουμε χριστιανική εποχή, **δεν επιβιώνει ούτε μια λέξη σε οποιοδήποτε έγγραφο για τον Χριστό ή τους οπαδούς του**. Κατά τα επόμενα πενήντα χρόνια, οι ίδιοι οι Χριστιανοί έγραψαν τα περισσότερα από τα βιβλία που σήμερα αποτελούν την Καινή Διαθήκη. Αλλά και πάλι ούτε μια λέξη, ούτε μια εξαίρεση, από οποιονδήποτε εξωτερικό συγγραφέα. Και στη συνέχεια, στο δεύτερο αιώνα, Ρωμαίοι συγγραφείς άρχισαν να σχολιάζουν.

Υπάρχει μια ομάδα, μισητή για τα αίσχη τους, που ονομάζονται Χριστιανοί από τους ανθρώπους. Ο Χριστός, από τον οποίον προέρχεται το όνομα, υπέστη την εσχάτη των ποινών κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Τιβέριου στα χέρια ενός εκ των υπαλλήλων μας, του Ποντίου Πιλάτου.» (Τάκιτος)

«Οι Χριστιανοί είναι μια κατηγορία ανθρώπων που επινόησαν μια νέα και κακιά δεισιδαιμονία.» (Σουητώνιος)

«Οι φτωχοί κι εξαθλιωμένοι έχουν πειστεί ότι θα είναι αθάνατοι και θα ζήσουν για πάντα, αν λατρεύουν τον εσταυρωμένο σοφιστή και ζούν σύμφωνα με τους νόμους του. Ως εκ τούτου, περιφρονούν τα εγκόσμια, και τα θεωρούν κοινή ιδιοκτησία. Λαμβάνουν αυτά τα δόγματα από την παράδοση, χωρίς κανένα σαφές αποδεικτικό στοιχείο. Έτσι, αν κάποιος τσαρλατάνος ή απατεώνας έρχεται ανάμεσά τους, αποκτά πλούτο γρήγορα με την εκμετάλλευση αυτών των απλών ανθρώπων.» (Λουκιανός)

Παρ’ όλα αυτά, ο Χριστιανισμός άνθισε και έγινε μια μεγάλη θρησκεία, αλλά οι διδασκαλίες του Σύγχρονου Χριστιανισμού όπως τον γνωρίζουμε σήμερα, είναι διαφορετικές από αυτά που δίδαξε ο Ιησούς (ειρήνη σ’ αυτόν) στους μαθητές του. Τα διάφορα δόγματα του Χριστιανισμού, όπως της Αγίας Τριάδας αναπτύχθηκαν μεταγενέστερα. Η ίδρυσή του ξεκίνησε κατά τη διάρκεια της βασιλείας του αυτοκράτορα Μεγάλου Κωνσταντίνου (στη Σύνοδο της Νίκαιας) και αργότερα εξελίχθηκε σε ένα μεγάλο δόγμα κατά τον καιρό του αυτοκράτορα Θεοδοσίου το 381 μ.Χ.. Τι περίεργο! Από τότε ο Χριστιανισμός έχει πολλαπλασιαστεί σε πολλές διαφορετικές αιρέσεις και τώρα πια είναι δύσκολο να αναγνωρίσουμε την αληθινή χριστιανική πίστη. Αλλά όποια και

αν είναι, στο παρόν πλαίσιο, καμία δεν είναι, σε καμία περίπτωση, κοντά στις αρχικές διδασκαλίες των προφητών, επειδή όλες οι αιρέσεις βασίζουν τις διδασκαλίες τους στην Αγία Γραφή, η οποία υπόκειται σε συνεχή αναθεώρηση.

Μόνον ο Θεός γνωρίζει πότε οι Χριστιανοί θα μπορέσουν να παραγάγουν ένα ορθό (αυθεντικό και αξιόπιστο) αντίγραφο των γραφών τους (της Βίβλου).

Πολλοί αναρωτιούνται για τον αριθμό των εκδόσεων της Βίβλου που κυκλοφορούν σήμερα. Η καθεμία είναι διαφορετική από την άλλη, κι παρόλα αυτά, ο καθένας ισχυρίζεται πως η δικιά του είναι η αυθεντική εκδοχή. Δηλώνουν στον κόσμο ότι η δική τους είναι εμπνευσμένη από τον Θεό. Η άμεση αναφορά τους βρίσκεται στο (Τιμόθεος ΙΙ, 3:1. Βίβλος) στο οποίο λέει ότι:

«όλες οι γραφές είναι εμπνευσμένες από το Θεό…»

Μα αυτό που οι Χριστιανοί δεν καταλαβαίνουν είναι ότι, «ουσιαστικά, το περιεχόμενο της Βίβλου τους δεν είναι Γραφές, αλλά μόνο ιστορίες, αφηγήσεις, γεγονότα και παραδόσεις». Το πρόβλημα γίνεται πιο περίπλοκο όταν μαθαίνουμε ότι κάποιες εκδόσεις της Βίβλου περιέχουν περισσότερα βιβλία απ’ ό,τι σε άλλες. Για παράδειγμα η Ορθόδοξη Έκδοση, περιέχει 86 βιβλία• Η Χαρισματική Έκδοση, περιέχει 76 βιβλία• Η Ρωμαιοκαθολική Έκδοση περιλαμβάνει 73 βιβλία και όλες οι προτεσταντικές εκδόσεις περιλαμβάνουν 66 βιβλία, συμπεριλαμβανομένου του «Μετάφραση της Αγίας Γραφής Νέου Κόσμου» [1984], που χρησιμοποιείται από τους Μάρτυρες του Ιεχωβά και άλλες εκδόσεις, όπως η King James [1611 - 1942], η American Standard [1901 - 1944], η Δεύτερη Έκδοση Revised Standard [1971] της Αγίας Γραφής της Ιερουσαλήμ [1966], το Ευαγγέλιο της Αγίας Γραφής - Έκδοση στη Σύγχρονη Αγγλική [1976], Η Αγία Γραφή (1954: όπως τυπώθηκε το 1956), η Ronald A. Knox, η Έκδοση New International, και αμέτρητες άλλες εκδόσεις..

Επιπλέον, ας σκεφτούμε τους ισχυρισμούς των διακεκριμένων αναθεωρητών της Βίβλου της Revised Standard Version, της αναθεωρημένης έκδοσης του 1952 και της Καινής Διαθήκης, Δεύτερη έκδοση του 1971, από τον Wm. Collins Sons & Co Ltd, η οποία δημοσιεύθηκε για την Καναδική Κοινότητα της Βίβλου, η οποία λέει στον πρόλογό της:

1. «Ωστόσο, η Έκδοση King James έχει σοβαρές ατέλειες.....αυτές οι ατέλειες είναι τόσο πολλές και τόσο σοβαρές ώστε να απαιτούν την αναθεώρηση της αγγλικής μετάφρασης.»

2. «Η Έκδοση King James της Καινής Διαθήκης βασίστηκε σε ένα ελληνικό κείμενο γεμάτο με λάθη» Και πρέπει να σκεφτούμε τις κατηγορίες των Μαρτύρων του Ιεχωβά στο περιοδικό Ξύπνα! το Σεπτέμβριο του 1951 το οποίο αναφέρει: «Η Βίβλος έχει 50.000 λάθη!»

Και, πώς θα σας φαινόταν αν έλεγα ότι, σε αντίθεση με αυτό που πιστεύουμε «κανένας από τους τέσσερις συγγραφείς του Ευαγγελίου δεν ήταν μαθητής του Ιησού.» Στο (κατά Λουκάν 6:14-16 και κατά Μάρκον 3:17, Αγία Γραφή), βρίσκουμε τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Ιησού. Ενώ περιλαμβάνονται τα ονόματα του Ματθαίου και του Ιωάννη, δεν αναφέρονται τα ονόματα του Μάρκου, του Λουκά και του Παύλου.

Ωστόσο, από τα ακόλουθα αποσπάσματα, θα ανακαλύψετε ότι τα δύο Ευαγγέλια που αποδίδονται στο Ματθαίο και τον Ιωάννη, αντίστοιχα, γράφτηκαν από τρίτα πρόσωπα. Διαβάστε το εδάφιο του):

Και ο Ιησούς, προχωρώντας πιο πέρα, είδε έναν άνθρωπο να κάθεται στο τελωνείο, ο οποίος λεγόταν Ματθαίος• και του λέει: Ακολουθησέ με. Και εκείνος σηκώθηκε και τον ακολούθησε.» [Κατά Ματθαίον, 9:9]

Και στο κατά Ιωάννην:

«Αυτός είναι ο μαθητής, ο οποίος επιβεβαιώνει αυτά τα γεγονότα, και που τα έγραψε• και εμείς ξέρουμε πως λέει την αλήθεια.» [Κατά Ματθαίον, 21:24]

Στην πρώτη περίπτωση, ο συγγραφέας απλώς αφηγήθηκε τι είχε συμβεί μεταξύ του Ιησού και εκείνου του άντρα που λέγεται Ματθαίος, ενώ στη δεύτερη περίπτωση είναι προφανές ότι το β' πρόσωπο «ξέρουμε» αποδίδεται στον συγγραφέα, που δεν είναι μαθητής.

Ας αναλογιστούμε τώρα τι λένε δύο Χριστιανοί μελετητές σχετικά με το πώς γράφτηκε η Αγία Γραφή:

«Οι αντιγραφείς πολλές φορές αντί να γράψουν ότι υπήρχε στο κείμενο, έγραφαν αυτό που πίστευαν ότι υπάρχει στο κείμενο. Και πολλές φορές εμπιστεύονταν την άστατη μνήμη τους, ή έφτιαχναν ένα κείμενο σύμφωνο με τις απόψεις της Σχολής στην οποία ανήκαν. Εκτός από τις εκδόσεις και τις παραπομπές από τους Χριστιανούς Πατέρες, ήταν γνωστό ότι υπάρχουν σχεδόν τέσσερις χιλιάδες ελληνικά χειρόγραφα της Βίβλου. Ως αποτέλεσμα, η ποικιλία των αναγνωσμάτων είναι τεράστια και διαφορετική.».

«Έτσι παρήχθησαν τα Ευαγγέλια, κάτι που αντικατόπτριζε με σαφήνεια την αντίληψη των πρακτικών αναγκών της κοινότητας για την οποία γράφτηκαν. Χρησιμοποιούταν το παραδοσιακό υλικό, μα δεν υπήρχε κανένας δισταγμός στην αλλαγή ή στην προσθήκη, ή στην παράλειψη ενός αποσπάσματος που δεν ταίριαζε με το σκοπό του συγγραφέα.».

ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

Το δόγμα της Αγίας Τριάδας βασίζεται στο ότι ο Θεός είναι ένας Θεός αλλά σε τρία Πρόσωπα. Καθένα από αυτά θεωρείται άναρχο, ότι υπάρχει δηλαδή αιωνίως. Καθένα θεωρείται Παντοδύναμο, ούτε ισχυρότερο, ούτε πιο αδύναμο από τα άλλα. Καθένα θεωρείται ολοκληρωμένος Θεός με κάθε σημασία των λέξεων που αφορούν τις ιδιότητες του Θεού, και όλα είναι ίσα στο χρόνο, τη θέση, την εξουσία και τη γνώση. Αυτό το δόγμα διαμορφώνει τον πυρήνα και τον πυλώνα της Χριστιανικής πίστης, και υποστηρίζεται από όλες σχεδόν τις χριστιανικές αιρέσεις. Ωστόσο, το δόγμα της Αγίας Τριάδας δεν είναι θεϊκά εμπνευσμένο, αλλά ένα κατασκευασμένο από ανθρώπους δόγμα, που επινοήθηκε από τους Χριστιανούς το τελευταίο τέταρτο του 4ου αιώνα. Ουσιαστικά, ήταν το αποτέλεσμα του Συνεδρίου της Κωνσταντινούπολης το 381 μ.Χ., όπου συμφωνήθηκε το Άγιο Πνεύμα να τοποθετηθεί στην ίδια θέση με το Θεό και τον Ιησού Χριστό.

FILIUS
NON ✠ EST
EST
DEUS
EST
PATER
NON ✠ EST
EST
SPIRITUS SANCTUS
NON ✠ EST

Η Εγκυκλοπαίδεια Μπριτάνικα αναφέρει ότι: Η έννοια της ενότητας της ουσίας (ομοούσιον) του θείου Λόγου με το Θεό Πατέρα, διασφάλισε την πλήρη θειότητα του Ιησού Χριστού. Το μυστήριο του προσώπου του Ιησού Χριστού, θα μπορούσε να γίνει αντιληπτό με τη μορφή: δύο φύσεις σε ένα πρόσωπο…Μη προερχόμενο από κάποια αφηρημένη διδασκαλία, αλλά αλλάζει εντός της θείας λειτουργίας σε νέους τύπους και αμέτρητους ύμνους λατρείας –όπως στα λόγια της λειτουργίας του Πάσχα:

«Ο βασιλεύς των ουρανών εμφανίστηκε στη γη λόγω καλοσύνης προς τον άνθρωπο και σχετίστηκε με τους ανθρώπους. Γιατί πήρε τη σάρκα του από μια αγνή παρθένο και γεννήθηκε από αυτή, και έτσι το δέχτηκε. Ένας είναι ο Υιός, διπλός στην ουσία, αλλά όχι στο πρόσωπο. Επομένως, αναγγέλλοντάς τον ειλικρινά ως τέλειο Θεό και τέλειο άνθρωπο, ομολογούμε ότι ο Χριστός είναι ο Θεός μας.».

• Το Δόγμα του Αθανασίου αναφέρει:

«Υπάρχει ένα πρόσωπο του Πατέρα, άλλο του Υιού και άλλο του Αγίου Πνεύματος. Αλλά η Θειότητα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος είναι όλες μία. Η Δόξα ίση, η Μεγαλειότητα ισάξια αιώνια…Ο Πατέρας είναι Θεός, ο Υιός είναι Θεός, και το Άγιο Πνεύμα είναι Θεός. Και όμως, δεν υπάρχουν τρεις Θεοί, αλλά ένας Θεός…Γιατί όπως είμαστε υποχρεωμένοι από τη Χριστιανική αλήθεια να αναγνωρίζουμε κάθε πρόσωπο μόνο του να είναι Θεός και Κύριος, έτσι μας απαγορεύεται από την Καθολική Θρησκεία να λέμε ότι υπάρχουν τρεις Θεοί, ή τρεις Κύριοι.».

Ο ορισμός της Ορθοδοξίας για τη Χριστιανική Αγία Τριάδα και το δόγμα του Αθανασίου: «Το δόγμα της Αγίας Τριάδας δηλώνει ότι: Ο Πατέρας είναι Θεός, ο Υιός είναι Θεός, το Άγιο Πνεύμα είναι Θεός και μαζί, όχι αποκλείοντας το ένα το άλλο, διαμορφώνουν έναν Θεό. Η Αγία Τριάδα είναι συν-αιώνια, χωρίς αρχή ή τέλος, και συν-ίση.».

Η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία αναφέρει: Η Αγία Τριάδα είναι ο όρος που χρησιμοποιείται για να υποδηλώσει το κεντρικό δόγμα της Χριστιανικής θρησκείας…Ενώ η Ελληνορθόδοξη Εκκλησία αποκαλεί την Αγία Τριάδα, «το

θεμελιώδες δόγμα του Χριστιανισμού, λέγοντας ακόμη: Οι Χριστιανοί είναι αυτοί που δέχονται το Χριστό ως Θεό.» Στο βιβλίο, «Η Ορθόδοξη Χριστιανική Μας Πίστη», η ίδια η εκκλησία δηλώνει: «Ο Θεός είναι τριαδικός…Ο Πατέρας είναι καθ'ολοκληρίαν Θεός. Ο Υιός είναι καθ'ολοκληρίαν Θεός. Το Άγιο Πνεύμα είναι καθ'ολοκληρίαν Θεός.».

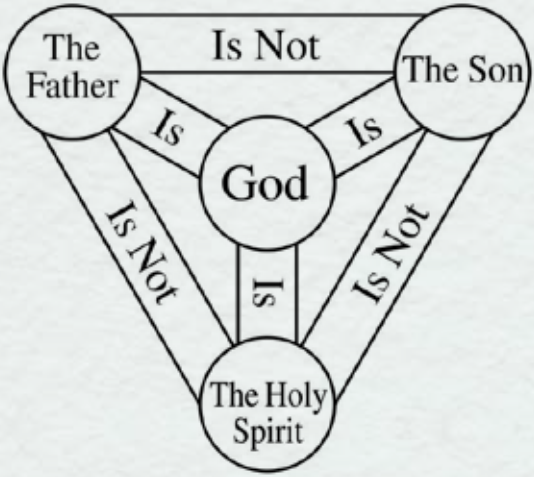

ΠΩΣ Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΕ ΣΕ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΔΟΓΜΑ

Ο διωγμός των Χριστιανών και η καταστολή της πρώτης Εκκλησίας υπό τους Ρωμαίους αυτοκράτορες, που ξεκίνησε τον πρώτο αιώνα, κατέληξε με τη άνοδο του Μεγάλου Κωνσταντίνου στην εξουσία, στη Γέφυρα Μίλβιαν το 312 μ.Χ. Συνεπώς, μέσω του προσηλυτισμού στο Χριστιανισμό, ιδιαίτερα προνόμια προσφέρθηκαν σε ανθρώπους με τη μορφή πολιτικών, στρατιωτικών και κοινωνικών οφελειών. Ως εκ τούτου, χιλιάδες μη Χριστιανοί ακολούθησαν την Εκκλησία και οδήγησε τον Κωνσταντίνο στο να ασκήσει τεράστια εξουσία πάνω σε Εκκλησιαστικά ζητήματα.

Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Κωνσταντίνου, η ιδέα ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ισάξιος του Θεού, του Πατρός, άρχισε να κερδίσει έδαφος. Ωστόσο, η Αγία Τριάδα δεν καθιερώθηκε ως δόγμα εκείνη την περίοδο. Η ιδέα ενός τριαδικού θεού επέφερε τεράστια διαμάχη στους κόλπους της Εκκλησίας, καθώς πολλοί κληρικοί και λαϊκοί δε δέχτηκαν τη θέση του Χριστού ως Θεό.

Αυτή η διαφωνία έφτασε το επίπεδο αναμέτρησης ανάμεσα στον Επίσκοπο Αλέξανδρο της Αλεξάνδρειας της Αιγύπτου και τον πρεσβύτερό του Άρειο. Ο Επίσκοπος Αλέξανδρος δίδασκε ότι ο Ιησούς ήταν ίσος με το Θεό, αλλά ο Άρειος όχι. Έτσι, σε μια σύνοδο που πραγματοποιήθηκε στην Αλεξάνδρεια το 321 μ.Χ., ο Άρειος καθαιρέθηκε και αφορίστηκε.

Ο Άρειος δίδαξε σε θεσμική δυσμένεια, αλλά είχε ακόμη πολλούς οπαδούς εκτός Αιγύπτου. Πολλοί σημαντικοί επίσκοποι, όπως ο πολυμαθής ιστορικός Ευσέβιος της Παλαιστινιακής Καισαρείας, και ο ισχυρός συνονόματός του Ευσέβιος, Επίσκοπος της Νικομήδειας, συμφωνούν θεολογικά με τον Άρειο: Ο Ιησούς Χριστός δεν είναι Θεός.

Η συνεχής διαμάχη ενόχλησε τον Κωνσταντίνο, και προκειμένου να νομιμοποιήσει τη θέση του, προσκάλεσε όλους τους επισκόπους της Χριστιανικής Εκκλησίας στη Νίκαια (που βρίσκεται τώρα στη Μικρά Ασία) το Μάιο του 325 μ.Χ. Επομένως, το Συνέδριο της Νίκαιας άρχισε να διευθετεί τη διαφωνία αναφορικά με τη σχέση ανάμεσα στο Θεό και στον Ιησού. Ο Κωνσταντίνος, ο οποίος ήταν υπεύθυνος των διαδικασιών, άσκησε την πολιτική του δύναμη για να πείσει τους επισκόπους να δεχτούν τη θεολογική του θέση. Το δόγμα που υπογράφηκε από 218 επισκόπους ήταν καθαρά αντι-Αρειανικό. Με άλλα λόγια, το Δόγμα της Νίκαιας, ενέκρινε τον Ιησού ως ισάξιο του Θεού. Διακόσιοι δεκαοχτώ επίσκοποι υπέγραψαν το δόγμα, παρόλο που στην πραγματικότητα ήταν έργο της μειοψηφίας.

Η Εγκυκλοπαίδεια Μπριτάνικα συνοψίζει τις διαδικασίες του Συνεδρίου της Νίκαιας ως εξής:

Το Συνέδριο της Νίκαιας πραγματοποιήθηκε στις 20 Μαΐου του 325. Ο ίδιος ο Κωνσταντίνος ηγούταν, καθοδηγώντας ενεργώς τη συζήτηση, και έθεσε προσωπικά (αναμφίβολα με προτροπή του Οσίου) τον κρίσιμο τύπο που εκφράζει τη σχέση του Χριστού με το Θεό στο δόγμα που εκδόθηκε από το συνέδριο, «ομοούσιο του Πατρός». Με δέος και φόβο προς τον αυτοκράτορα, οι επίσκοποι, με δύο μόνο εξαιρέσεις, υπέγραψαν το δόγμα, πολλοί από αυτούς κόντρα στις τάσεις τους.

Ο Κωνσταντίνος θεώρησε την απόφαση της Νίκαιας θεϊκά εμπνευσμένη. Όσο ζούσε, κανείς δεν τόλμησε να προκαλέσει δημόσια το Δόγμα της Νίκαιας, αλλά δεν ακολούθησε η αναμενόμενη ομόνοια.

ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΝΙΚΑΙΑΣ

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, από την ουσίαν του πατρός• Θεόν εκ Θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα καὶ παθόντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρα. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,

Και όσοι λένε, «Έγινε ενώ δεν ήταν» και «Πριν να γεννηθεί δεν υπήρχε», και ότι, «Ήρθε στη ζωή από κάτι που δεν υπήρχε», ή αυτοί που ισχυρίζονται ότι ο υιός του Θεού είναι «άλλης ουσίας» ή υπόστασης

- Ή «δημιουργημένος»
- Ή «μεταβλητός»
- Ή «τροποποιήσιμος»

Αυτούς η Καθολική και Αποστολική Εκκλησία τους αναθεματίζει.

• «ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΝΙΚΑΙΑΣ»

Ο Μπέτενσον εξηγεί το Δόγμα της Νίκαιας ως εξής:

Βρέθηκε στο Ancoratus (Αγκυρωτός) του Επιφάνιου της Σαλαμίνος (Κύπρου) (118) το 374 μ.Χ., και εξήχθη από λογίους, σχεδόν λέξη προς λέξη, από τις Κατηχητικές Ομιλίες του Αγ. Κυρίλλου της Ιερουσαλήμ. Διαβάστηκε και εγκρίθηκε στη Χαλκηδόνα το 451, ως το δόγμα «των (318 πατέρων που συναντήθηκαν στη Νίκαια και αυτό των) 150 που συναντήθηκαν αργότερα»

(δηλ. στην Κωνσταντινούπολη το 381). Ως εκ τούτου, συχνά αποκαλείται: Το Δόγμα της Κωνσταντινούπολης 'η της Νικαίας/Κωνσταντινούπολης, αν και από πολλούς πιστεύεται ότι αποτελεί μια επανάληψη του Δόγματος της Ιερουσαλήμ που κατέχει ο Κύριλλος:

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων• φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον , τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς* ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Παρόλο που το Συνέδριο των επισκόπων δέχτηκε το Δόγμα της Νίκαιας, δεν υπήρχε καμία αναφορά στην Αγία Τριάδα.

Η διαμάχη αναφορικά με τη φύση του Ιησού συνεχίστηκε για αρκετές δεκαετίες. Το έτος 381 μ.Χ., μια δεύτερη οικουμενική σύνοδος πραγματοποιήθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Αυτή η σύνοδος υιοθέτησε το Δόγμα της Νίκαιας, δηλώνοντας ότι ο Ιησούς και ο Θεός ήταν ίσοι, συν-αιώνιοι, και δηλώνοντας επίσης την θεότητα του Αγίου Πνεύματος. Το δόγμα της Αγίας Τριάδας καθιερώθηκε επίσημα ως ο ακρογωνιαίος λίθος της Χριστιανικής πίστης για τους επόμενους δεκαπέντε αιώνες.

Σημείωση: Όπως στην «Προσευχή του Κυρίου» (Κατά Ματθαίον 6:9-13), όλοι οι Ρωμαιοκαθολικοί απαιτείται να απομνημονεύουν το «Δόγμα της

Νίκαιας», το οποίο συμπεριέλαβαν στις προσευχές τους.

Ο Αυτοκράτορας Θεοδόσιος κατέστησε την πίστη στο Χριστιανισμό ως ζήτημα αυτοκρατορικής εντολής:

«Θέλημα μας είναι όλοι οι άνθρωποι, τους οποίους κυβερνούμε να ασκούν αυτήν τη θρησκεία, την οποία μετάδωσε στους Ρωμαίους ο Απόστολος Πέτρος.

Πρέπει να πιστεύουμε στη μοναδική Θεότητα του Πατρός, του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος, υπό την έννοια της ίσης μεγαλειότητας και της Αγίας Τριάδας.

Διατάζουμε ότι όσοι άνθρωποι ακολουθήσουν αυτόν τον κανόνα θα υιοθετούν το όνομα των Καθολικών Χριστιανών. Οι υπόλοιποι, ωστόσο, τους οποίους έχουμε επιδικάσει ως τρελούς και παράφρονες, να διατηρούν την ατιμία των αιρετικών δογμάτων, ο τόπος συγκέντρωσής τους να μη λαμβάνει το όνομα των εκκλησιών και να πλήττονται πρωτίστως από τη θεία εκδίκηση, και δευτερευόντως από την τιμωρία της δικής μας πρωτοβουλίας. Θα αναλάβουμε, σύμφωνα με τη θεία δίκη.».

Ακολούθως, το δόγμα της λατρείας της Παναγίας ως η «μητέρα του Θεού» και «φορέα του Θεού» είχε επίσης διατυπωθεί στο Δεύτερο Συνέδριο της Κωνσταντινούπολης (553 μ.Χ.) και προστέθηκε ο τίτλος της «Αιωνίου Παρθένου». «Στις προσευχές και τους ύμνους της Ορθόδοξης Εκκλησίας το όνομα της μητέρας του Θεού επικαλείται τόσο συχνά όσο και το όνομα του Χριστού και της Αγίας Τριάδος».... «Στο Ρωμαιοκαθολικό δόγμα, η Μαρία, η μητέρα του Θεού, ταυτίστηκε με την εικόνα της θείας Σοφίας. Η διαδικασία της θεοποίησης της μητέρας του Θεού προχωρά εδώ περαιτέρω, στην αντιμετώπιση της Μαρίας ως μια θεϊκή υπόσταση (ουσία). Η εικόνα της ουράνιας Σοφίας.».

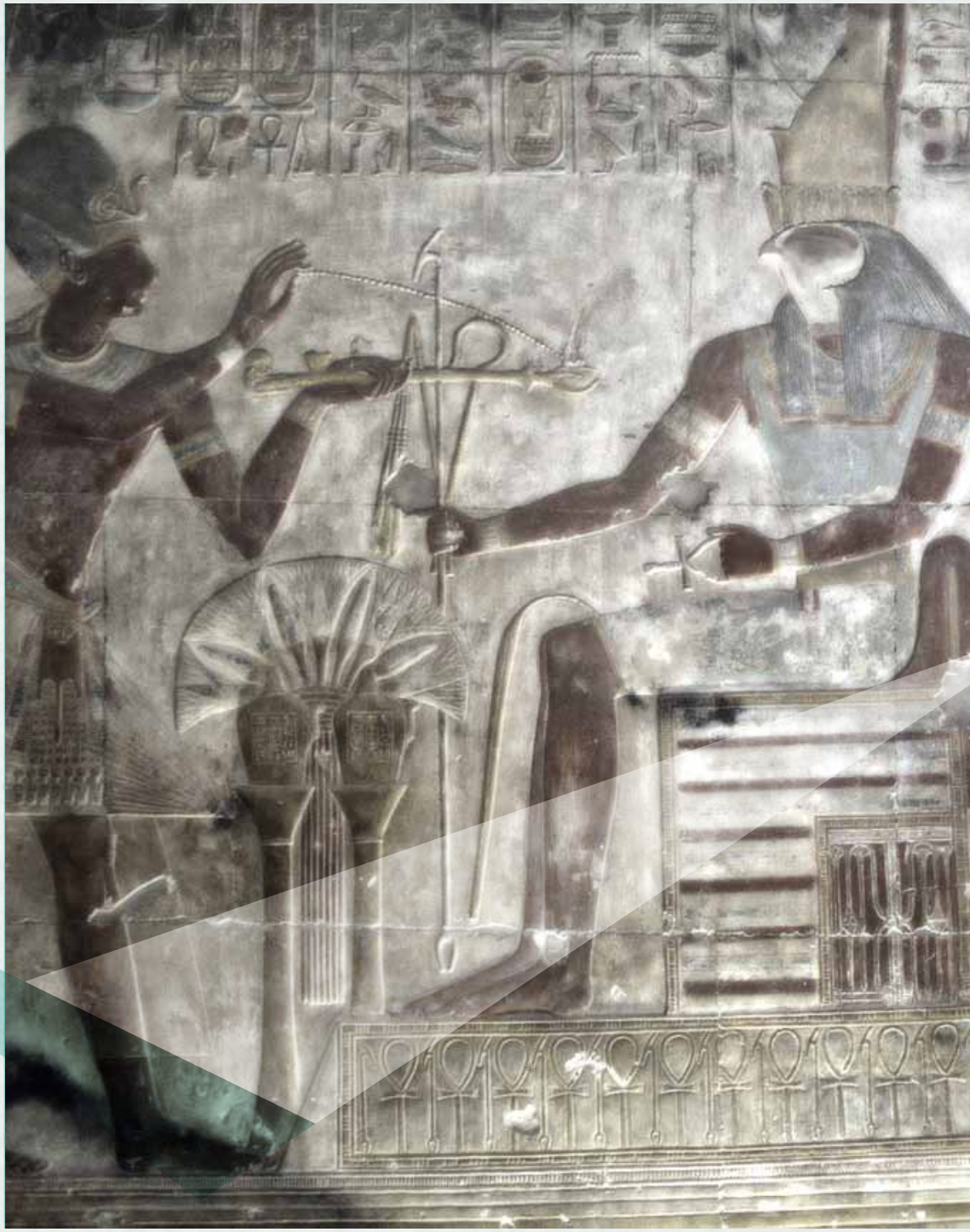

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΣΑΝ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

Οι παράγοντες που επηρέασαν τη διαμόρφωση του Δόγματος της Αγίας Τριάδας συνοψίστηκαν από τον Watchtower και τη Bible Tract Society της Πενσυλβανίας το 1989, σε ό,τι μπορεί να θεωρηθεί ως πρόδρομος του δόγματος της Αγίας Τριάδας.

Σε όλη την αρχαιότητα, ήδη από τη Βαβυλωνία, η λατρεία των παγανιστικών θεοτήτων ομαδοποιημένων σε τριάδες ήταν κοινή. Αυτή η πρακτική, επικρατούσε επίσης, πριν, κατά τη διάρκεια, και μετά το Χριστό στην Αίγυπτο, την Ελλάδα και τη Ρώμη. Μετά το θάνατο των αποστόλων, τέτοιου είδους ειδωλολατρικές αντιλήψεις, άρχισαν να εισχωρούν στο Χριστιανισμό.

Ο ιστορικός Γουίλ Ντούραντ παρατήρησε: «Ο Χριστιανισμός δεν κατάργησε την ειδωλολατρία. Την υιοθέτησε…Από την Αίγυπτο ήρθαν οι ιδέες της θείας

(αγίας) τριάδας.» Και στο βιβλίο της Αιγυπτιακής Θρησκείας, ο Σιγκφράιντ Μόρενζ παρατηρεί:

«Η Τριάδα ήταν η μεγαλύτερη έγνοια των Αιγυπτίων θεολόγων…Τρεις θεοί συνδυάζονται και αντιμετωπίζονται ως ενιαία οντότητα, τους απευθύνονται στον ενικό. Με αυτόν τον τρόπο, η πνευματική δύναμη της Αιγυπτιακής θρησκείας παρουσιάζει άμεση σύνδεση με τη Χριστιανική θεολογία.»

Έτσι, στην Αλεξάνδρεια, οι κληρικοί της Αιγύπτου από τα τέλη του τρίτου και τις αρχές του τέταρτου αιώνα, όπως ο Αθανάσιος, αντικατοπτρίζουν αυτή την επιρροή, καθώς διατύπωσαν ιδέες που οδήγησαν στην Αγία Τριάδα. Η δική τους επιρροή εξαπλώθηκε τόσο πολύ που ο Μόρενζ θεωρεί «τη θεολογία της Αλεξάνδρειας ως τον ενδιάμεσο μεταξύ της Αιγυπτιακής θρησκευτικής κληρονομιάς και του Χριστιανισμού.»

Στην Εγκυκλοπαίδεια της Θρησκείας και της Ηθικής, ο Τζέιμς Χάστινγκ έγραψε: «Στην Ινδική θρησκεία, για παράδειγμα, συναντάμε την Τριαδική ομάδα του Μπραχάμ, του Σίβα, και του Βισνού. Στην Αιγυπτιακή θρησκεία, την Τριαδική ομάδα του Όσιρις, της Ίσιδος, και του Ώρος…Ούτε βλέπουμε το Θεό ως Τριάδα μόνο στις ιστορικές θρησκείες. Ανακαλεί, συγκεκριμένα, κανείς τη νέο-Πλατωνική άποψη για την Ύψιστη ή την Απόλυτη Πραγματικότητα.», η οποία «εκπροσωπείται τριαδικά.»

Η Νέα Σκαφ-Χέρζογκ Εγκυκλοπαίδεια Θρησκευτικής Γνώσης δείχνει την επιρροή αυτής της Ελληνικής φιλοσοφίας: «Τα δόγματα του Λόγου και της Τριάδας έλαβαν τη μορφή τους από τους Έλληνες Πατέρες, οι οποίοι… επηρεάστηκαν πολύ, άμεσα ή έμμεσα, από την Πλατωνική φιλοσοφία…Ότι λάθη και διαφθορές διείσδυσαν στους κόλπους της Εκκλησίας από αυτήν την πηγή δεν μπορεί να το αρνηθεί κανείς.»

Η Εκκλησία των Τριών Πρώτων Αιώνων λέει:

«Το δόγμα της Αγίας Τριάδας ήταν σταδιακό και συγκριτικά αργό στον σχηματισμό του συγκριτικά…είχε την προέλευσή του σε μια εντελώς ξένη στις Ιουδαϊκές και Χριστιανικές Γραφές…αναπτύχθηκε, και εντάχθηκε στο Χριστιανισμό, μέσα από τα χέρια των Πλατωνικών Πατέρων.»

Γλυπτά θεών με τρία πρόσωπα βρέθηκαν σε διάφορα μέρη του κόσμου (π.χ., στην Καμπότζη, [Τριαδική θεότητα Βουδιστή, 12ος αιώνας μ.Χ.], στην Ιταλία, [Τριάδα, 15ος αιώνας μ.Χ]. στη Νορβηγία, [Τριάδα (Πατέρας , Υιός, Άγιο Πνεύμα), 13ος αιώνας μ.Χ.] Γαλλία, [Τριάδα, 14ος αιώνας μ.Χ.] στη Γερμανία, [Τριάδα, 19ος αιώνας μ.Χ.] στην Ινδία, [Τριαδική Ινδική θεότητα, 7ος αιώνα μ.Χ.], στη Σ. Φαλμίρα (Τριάδα του θεού του φεγγαριού, του Κύριου των Ουρανών, και του θεού ήλιου, 1ος αιώνας μ.Χ.], στη Βαβυλώνα, [Τριάδα, Ιστάρ, Σιν Σαμάς, 2η χιλιετία π.Χ.] και την Αίγυπτο, [Τριάδα του Ώρος, του Όσιρις, και της Ίσιδος, 2η χιλιετία π.Χ.]).

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΡΙΑΔΙΚΟΥΣ

Γίγαντες της Χριστιανοσύνης, σε μια προσπάθεια για τη διάσωση της Αγίας Τριάδας, προσπάθησαν με όλα τα διαθέσιμα μέσα να δικαιολογήσουν το δόγμα. Ωστόσο, μετά την εξάντληση κάθε γνωστής λογικής και ανθρώπινης αιτιολόγησης, απέτυχαν παταγωδώς και δήλωσαν ότι είναι ένα «ΜΥΣΤΗΡΙΟ». Οι ακόλουθες είναι ορισμένες από τις δηλώσεις που δώθηκαν από επικεφαλείς Εκκλησιών, διαπρεπείς Χριστιανούς θεολόγους και γνωστούς συγγραφείς που προσπάθησαν με τόλμη να την υπερασπιστούν:

«Η Αγία Τριάδα είναι ένα μυστήριο με τη στενή έννοια του όρου. Καθώς η λογική από μόνη της δε μπορεί να αποδείξει την ύπαρξη ενός Τριαδικού Θεού, η Αποκάλυψη το επιβεβαιώνει. Ακόμη και όταν η ύπαρξη του μυστηρίου αποκαλύφθηκε σε μας, παραμένει αδύνατο για την ανθρώπινη διάνοια να κατανοήσει κανείς πως τα Τρία Πρόσωπα έχουν μία Θεία Φύση."

Οι Καθολικοί μελετητές Καρλ Ράχνερ και Χέρμπερτ Βόργκιμλερ αναφέρουν στο Θεολογικό λεξικό τους: ***«Η Αγία Τριάδα είναι ένα μυστήριο... στην αυστηρή έννοια του όρου..., το οποίο δε θα μπορούσε να είναι γνωστό, χωρίς αποκάλυψη, και ακόμα και μετά από την αποκάλυψη δε μπορεί να γίνει πλήρως κατανοητό.»***

«Ένα δόγμα τόσο μυστηριώδες προϋποθέτει μια Θεία Αποκάλυψη.» (Η Καθολική Εγκυκλοπαίδεια)

«Ο Θεός είναι ένας, και ο Θεός είναι τρεις. Αφού δεν υπάρχει κάτι παρόμοιο μ' αυτό στη δημιουργία, δε μπορούμε να το κατανοήσουμε, μα μόνο να το αποδεχτούμε.» (Σεβασμιότατος Γιουτζίν Κλαρκ)

«Γνωρίζουμε ότι αποτελεί πολύ βαθύ μυστήριο, το οποίο δεν αρχίζουμε να κατανοούμε.» (Καρδινάλιος Τζον Ο'Κόνορ)

«Το ανεξιχνίαστο μυστήριο του Θεού, της Αγίας Τριάδας.» (Πάπας Ιωάννης Παύλος ΙΙ).

ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΔΕ ΔΙΔΑΧΤΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ

Η έκφραση, «Θεός ο Πατήρ», «Θεός ο Υιός» και «Θεός το Άγιο Πνεύμα» δεν είναι μόνο συνώνυμη με το Χριστιανισμό, μα και ο πυρήνας της Χριστιανικής πίστης.

Ωστόσο, αυτή η δοξασία, που θεωρείται ως η κύρια πηγή της χριστιανικής θρησκείας, δεν ήταν γνωστή ούτε υποστηρίχθηκε από τον Ιησού ή από τους πρώτους Χριστιανούς. Οι Αποστολικοί Πατέρες και αυτοί των επόμενων γενεών μέχρι το τελευταίο τέταρτο του 4ου αιώνα μ.Χ. ποτέ δεν είχαν σκεφτεί ένα τριαδικό Θεό. Πίστευαν σε έναν Παντοδύναμο, Παντογνώστη και Ανώτερο Δημιουργό που από Μόνος Του πρέπει να λατρεύεται.

Οι παρακάτω αυθεντικές αναφορές, που ελήφθησαν από διαφορετικές χριστιανικές αρχές, μιλούν από μόνες τους:

«Η διατύπωση Ένας Θεός σε τρία πρόσωπα δεν υπήρξε στη Χριστιανική ζωή και στην Χριστιανική πίστη, πριν από το τέλος του 4ου αι.. Αλλά, είναι ακριβώς αυτή η διατύπωση που έχει την πρώτη αξίωση για τον τίτλο του Τριαδικού δόγματος. Μεταξύ των Αποστολικών Πατέρων δεν υπήρχε τίποτα που να πλησιάζει ακόμα και μακρινά μια τέτοια νοοτροπία ή προοπτική.».

Το δόγμα της Αγίας Τριάδας επινοήθηκε από τους Χριστιανούς περίπου τριακόσια χρόνια μετά τον Ιησού. Τα τέσσερα Κανονικά Ευαγγέλια, που γράφτηκαν μεταξύ 70 και 115 μ.Χ., δεν περιέχουν καμία αναφορά στην Αγία Τριάδα. Ακόμα και ο Απόστολος Παύλος, ο οποίος εισήγαγε πολλές ξένες ιδέες στον Χριστιανισμό, δεν ήξερε τίποτα για τον Τριαδικό Θεό. Η Νέα

Καθολική Εγκυκλοπαίδεια 4 (που περιέχει το Nihil obstat και το Imprimature, υποδεικνύοντας επίσημη έγκριση) παραδέχεται ότι το δόγμα της Τριάδας ήταν άγνωστο στους πρώτους Χριστιανούς και ότι διαμορφώθηκε στο τελευταίο τέταρτο του 4ου αιώνα:

«Είναι δύσκολο, στο δεύτερο μισό του 20ου αιώνα να προσφέρει κανείς μια σαφή, αντικειμενική, και έμπιστη δήλωση σχετικά με την αποκάλυψη, την εξέλιξη του δόγματος, και της θεολογικής επεξεργασίας του μυστηρίου της Αγίας Τριάδας. Οι Τριαδικές συζητήσεις, οι Ρωμαιοκαθολικοί, καθώς και άλλοι, έδειξαν ένα κάπως ασταθές περίγραμμα.

Δύο πράγματα έχουν συμβεί. Υπάρχει η αναγνώριση μέρους των ερμηνευτών και των Βιβλικών θεολόγων, συμπεριλαμβανομένου ενός συνεχώς αυξανόμενου αριθμού Ρωμαιοκαθολικών, ότι δεν πρέπει κανείς να μιλήσει για πίστη στην Άγια Τριάδα στην Καινή Διαθήκη χωρίς σοβαρές επιφυλάξεις. Υπάρχει επίσης η στενή παράλληλη αναγνώριση από την πλευρά των ιστορικών του δόγματος και των συστηματικών θεολόγων ότι όταν κάποιος κάνει λόγο για την πίστη στην Άγια Τριάδα, έχει μετακινηθεί από την περίοδο των χριστιανικών καταβολών, στο τελευταίο τέταρτο του 4ου αιώνα, που μόλις τότε αποφασίστηκε από την Εκκλησία αυτό που ονομάζεται οριστικό Τριαδικό δόγμα, χωρίς όμως καμία λογική απόδειξη, «ένας Θεός σε τρία πρόσωπα» αφομοιώθηκε πλήρως στη χριστιανική ζωή και σκέψη.».

«Στην αρχή η χριστιανική πίστη δεν ήταν Τριαδική... Δεν ήταν έτσι στην αποστολική και μετέπειτα αποστολική εποχή, όπως προκύπτει από την Καινή Διαθήκη και άλλα παλαιοχριστιανικά συγγράμματα.» (Εγκυκλοπαίδεια της Θρησκείας και της Ηθικής)

«Οι πρώτοι Χριστιανοί, όμως, στην αρχή δεν σκέφτονταν την εφαρμογή της ιδέας της Αγίας Τριάδος στην πίστη τους. Κατεύθυναν τις προσευχές τους προς τον Θεό Πατέρα και τον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Θεού, και αναγνώριζαν το... Άγιο Πνεύμα• αλλά δεν υπήρχε καμία σκέψη αυτά τα τρία να είναι μια πραγματική Τριάδα, σύν-ισα και ενωμένα σε ένα.» (Ο Παγανισμός στον Χριστιανισμό μας)

ΔΙΔΑΣΚΕΙ Η ΒΙΒΛΟΣ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ;

Ενώ η Αγία Γραφή κηρύττεται και πιστεύεται ως ο Λόγος του Θεού, δεν περιέχει το περίφημο δόγμα της Αγίας Τριάδας. Αν αυτό το δόγμα Αγίας Τριάδας ήταν αλήθεια, θα έπρεπε να παρουσιάζεται με σαφήνεια στην Αγία Γραφή, διότι πρέπει να γνωρίζουμε το Θεό και τον τρόπο για να Τον λατρεύουμε.

Κανείς από τους προφήτες του Θεού, από τον Αδάμ μέχρι τον Ιησού, δεν είχε την ιδέα της Αγίας Τριάδας ή του Τριαδικού Θεού. Κανένας από τους αγγελιαφόρους του Θεού δεν έκανε καμιά συγκεκαλυμμένη δήλωση για το σκοπό αυτό, ούτε υπάρχει οποιαδήποτε αναφορά είτε στην Παλαιά είτε την Καινή Διαθήκη της Βίβλου που να επιβεβαιώνει αυτήν τη θεωρία. Είναι, επομένως, περίεργο το γεγονός ότι ούτε ο Ιησούς, ούτε οι μαθητές του έχουν μιλήσει για την Αγία Τριάδα στην Αγία Γραφή. Αντιθέτως, ο Ιησούς λέει:

«Ο Κύριος, ο Θεός μας, είναι ένας Κύριος…» [Κατά Μάρκον 12:29]

Και σύμφωνα με τον Απόστολο Παύλο:

«Άνδρες Ισραηλίτες, ακούστε τούτα τα λόγια• τον Ιησού τον Ναζωραίο, άνδρα που επιβεβαιώθηκε σε σας από τον Θεό με δυνάμεις και τέρατα και σημεία, τα οποία ο Θεός έκανε ανάμεσά σας διαμέσου αυτού, όπως ξέρετε κι εσείς…» [Πράξεις Αποστόλων 2:22]

Τα ανωτέρω εδάφια μιλούν από μόνα τους. Γιατί πρέπει κάποιος να προσπαθεί να κατανοήσει ένα δόγμα γεμάτο σύγχυση, όταν χριστιανοί μελετητές της υψηλότερης θέσης δεν είναι σε θέση να το ερμηνεύσουν ή να το εξηγήσουν με τρόπο κατανοητό;

Ο Ιησούς έχει προφητεύσει δικαίως αυτό το είδος του προβλήματος στο (Κατά Ματθαίον 15:8-9,):

«Αυτός ο λαός με πλησιάζει με το στόμα (λόγια) του και με τιμά με τα χείλη• η καρδιά τους, όμως, απέχει μακριά από μένα• μάταια μάλιστα με λατρεύουν, διδάσκοντας διδασκαλίες, τις εντολές των ανθρώπων.»

Επιπλέον, αυτό ακολούθησε η επιστολή του Αποστόλου Παύλου (Β΄ Προς Τιμόθεον 4:3-4):

«Επειδή, θάρθει καιρός, όταν δεν θα υποφέρουν την υγιαίνουσα διδασκαλία• αλλά, θα συγκεντρώσουν στον εαυτό τους έναν σωρό δασκάλους, σύμφωνα με τις δικές τους επιθυμίες, για να γαργαλίζονται στην ακοή• και από μεν την αλήθεια θα αποστρέψουν την ακοή τους, προς δε τους μύθους θα εκτραπούν.»

Επίσης διαβάζουμε στο (Προς Τίτον 1:16):

Ομολογούν ότι γνωρίζουν τον Θεό, με τα έργα όμως τον αρνούνται, καθώς είναι βδελυκτοί (σιχαμεροί) και απειθείς, και σε κάθε έργο αγαθό αδόκιμοι.»

Εν μέσω αυτού του διλήμματος, μεγάλα μυαλά μεταξύ των Χριστιανών έχουν εξαντλήσει κάθε γνωστή λογική για να συνηγορήσουν στο δόγμα της Αγίας Τριάδας, αλλά απέτυχαν παταγωδώς και στη συνέχεια δήλωσαν ότι είναι ένα μυστήριο. Ωστόσο, η λατρεία του Παντοδύναμου Θεού δε μπορεί να διαιρεθεί. Ο Θεός θέλει ο άνθρωπος να Τον λατρεύει μόνο σύμφωνα με τη Θεία Καθοδήγησή Του. Όντας ο ίδιος Δίκαιος, συνάγεται ότι η Δικαιοσύνη Του απαιτεί ότι το μήνυμά του πρέπει να είναι σαφές και απλό στη μορφή. Οι διδασκαλίες του, ως σύνολο, πρέπει να στερούνται κάθε ελαττώματος, δεισιδαιμονίας και σύγχυσης. Πρέπει να είναι μια απόλυτη αλήθεια που μπορεί να αντέξει πάντα την πρόκληση της κάθε είδους γνώσης, συμπεριλαμβανομένων των ανθρώπινων ανακαλύψεων στον τομέα της επιστήμης. Δεδομένου ότι το δόγμα Αγίας Τριάδας είναι ένα «μυστήριο» από μόνο του, ως εκ τούτου, δε μπορεί να θεωρηθεί ως θεία εμπνευσμένο. Η Αγία Γραφή λέει:

«Επειδή, ο Θεός δεν είναι Θεός σύγχυσης και μπερδέματος, αλλά ειρήνης.» [Προς Κορινθίους Α’ , 14:33]

• Σχετικά με τις Εβραϊκές Γραφές:

Η Θρησκευτική Εγκυκλοπαίδεια παραδέχεται ότι:

«Οι θεολόγοι σήμερα συμφωνούν ότι η εβραϊκή Βίβλος δεν περιέχει το δόγμα

της Αγίας Τριάδας.» Και η Σύγχρονη Καθολική Εγκυκλοπαίδεια λέει, επίσης: «Το δόγμα της Αγίας Τριάδας δε διδάσκεται στην Παλαιά Διαθήκη.»

Ομοίως, στο Βιβλίο του «Ο Τριαδικός Θεός», ο Ιησουίτης Έντμουντ Φόρμαν παραδέχεται: ***«Η Παλαιά Διαθήκη... δε μας λέει τίποτα ευθέως ή σιωπηρά για έναν Τριαδικό Θεό που είναι ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα... Δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι οποιοσδήποτε ιερός συγγραφέας υποψιάστηκε ποτέ την ύπαρξη μιας (Αγίας Τριάδας) εντός της θεότητας... Ακόμη και το να δει κανείς στην (Παλαιά Διαθήκη) προτάσεις ή προβλέψεις ή «συγκεκαλυμμένα σημάδια» για την τριάδα, είναι πέρα από την ερμηνεία των λόγων και τις προθέσεις των ιερών συγγραφέων.»***

• Σχετικά με την Ελληνική Γραφή

Η Θρησκευτική Εγκυκλοπαίδεια λέει:

«Οι θεολόγοι σήμερα συμφωνούν, επίσης, ότι η Καινή διαθήκη δεν περιέχει το δόγμα της Αγίας Τριάδας.»

Ο Ιησουίτης Φόρμαν αναφέρει:

«Οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης…δε μας δίνουν κανένα επίσημο ή διαμορφωμένο δόγμα για την Αγία Τριάδα, καμία σαφή διδασκαλία ότι στον έναν Θεό υπάρχουν τρία ίσα θεία πρόσωπα…Πουθενά δε βρίσκουμε κανένα τριαδικό δόγμα, τριών διαφορετικών προσώπων που έχουν θεϊκή ζωή και δραστηριότητα στην ίδια Θειότητα.»

Το Νέο Διεθνές Λεξικό της Θεολογίας της Καινής Διαθήκης ομοίως αναφέρει:

«Η Καινή Διαθήκη δεν περιέχει το δόγμα της Αγίας Τριάδας που έχει αναπτυχθεί. Η Βίβλος δεν περιέχει την εκπεφρασμένη δήλωση ότι ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα είναι ίδιας ουσίας.» **[είπε ο Προτεστάντης Θεολόγος Καρλ Μπαρθ]**

Ο Ιστορικός Άρθουρ Γουίγκαλ σημειώνει:

«Ο Ιησούς Χριστός ποτέ δεν ανέφερε ένα τέτοιο φαινόμενο, και πουθενά στην Καινή Διαθήκη δεν εμφανίζεται η φράση «Αγία Τριάδα. Η ιδέα υιοθετήθηκε από την Εκκλησία τριακόσια χρόνια μετά το θάνατο του Κυρίου μας.» «Ο Παγανισμός στον Χριστιανισμό μας».

ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ

Πολλοί Σύγχρονοι Χριστιανοί Θεολόγοι αρνούνται να ακολουθήσουν τη γραμμή που αποφασίστηκε από τις Εκκλησίες. Ο τελευταίος και πιο γνωστός από αυτούς είναι ο Επίσκοπος του Ντουρμπάν, David Jenkins, Καθηγητής Θεολογίας και Θρησκευτικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο Leeds. Λέει ότι μερικά από τα γεγονότα στην πρώιμη αποστολή του Ιησού:

«ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΛΗΘΗ, ΑΛΛΑ ΠΡΟΣΤΕΘΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΕΚΦΡΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΤΟΥΣ Σ' ΑΥΤΟΝ ΩΣ ΜΕΣΣΙΑ.».

Ο Καθ. Τζον Χικ λέει:
«Αυτό που οι ορθοδοξία ανέπτυξε ως τις δύο φύσεις του Ιησού, θεία και ανθρώπινη που συνυπάρχουν στην ιστορική κληρονομιά του προσώπου του Ιησού Χριστού, παραμένει ένα σύνολο λέξεων, χωρίς αποδοτέο νόημα.» Λέει επίσης: «Γιατί αν πούμε, χωρίς επεξήγηση, ότι ο ιστορικός Ιησούς από τη Ναζαρέτ ήταν επίσης Θεός, αυτά τα λόγια θα είναι χωρίς σημασία, είναι όπως να πούμε ότι ένας κύκλος που ζωγραφίζεται με μολύβι πάνω σε χαρτί, είναι ταυτόχρονα και τετράγωνο. Ένα τέτοιο ιδίωμα πρέπει να ελεχθεί από: την επιστήμη της ερμηνείας των λέξεων, και στην γλώσσα που έχει χρησιμοποιηθεί για να μπορεί να ερμηνεύσει την ενσάρκωση και κάθε περιεχόμενο που έχει προταθεί μέχρι στιγμής, πρέπει να απορριφθεί.» Συνέχισε να λέει ότι η **θεία ενσάρκωση είναι μια μυθολογική ιδέα.** Είπε πάλι: «Χρησιμοποιώ τον όρο

«**μύθος**» με την εξής έννοια. «Μύθος είναι μια ιστορία που λέγεται, αλλά που δεν είναι κυριολεκτικά αληθής, ή μια ιδέα ή μια εικόνα, που αποδίδεται σε κάποιον ή κάτι, αλλά που κυριολεκτικά δεν του ταιριάζει.» Το ότι ο Ιησούς ήταν Θεός, ο Υιός ενσαρκωμένος δεν είναι κυριολεκτικά αλήθεια, δεδομένου ότι δεν έχει κυριολεκτική έννοια, αλλά πρόκειται για μια εφαρμογή κάποιας μυθολογικής έννοιας στον Ιησού, της οποίας η λειτουργία είναι ανάλογη με αυτή της έννοιας της θείας υιότητας, που αποδιδόταν κατά την αρχαιότητα σε κάποιον βασιλιά.».

Τα λόγια του Βίκτορ Πωλ Βιέρβάιλ στο βιβλίο του:

«Προτού κλείσω, θα κάνω μια κατάθεση ψυχής. Το να λέω ότι ο Ιησούς δεν είναι Θεός, δε μειώνει στο μυαλό μου τη σημασία και τη σημαντικότητα του Ιησού Χριστού με κανένα τρόπο. Απλά εξυψώνει το Θεό, τον Πατέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στη μοναδική, ύψιστη και απαράμιλλη θέση Του. Ο Πατέρας είναι αποκλειστικά Θεός.».

Πιστεύω ότι ο Ιησούς δημιουργήθηκε από το Θεό, ότι ήταν ο «Μεσσίας» (χρισμένος) και Αγγελιαφόρος του Θεού, ότι ήταν ο λόγος του Θεού που μεταβιβάστηκε στη Μαρία και ένα πνεύμα από Αυτόν. Δεν τον αποδέχομαι ως Θεό ή τον ενσαρκωμένο Θεό, Υιό του Θεού, ούτε Θεό, τον Υιό. Ο Θεός και ο Ιησούς είναι ξεχωριστά και διαφορετικά όντα. Ο Θεός είναι ο Δημιουργός και ο Ιησούς το δημιουργηθέν ον. Είναι από διαφορετικές ουσίες και άνισοι στο χρόνο, την εξουσία, τη γνώση και τη θέση.

Οι αμέτρητες +δηλώσεις του Ιησού και αυτές των προηγούμενων προφητών του Θεού, που βρίσκονται στη Βίβλο, καταργούν και τις έννοιες του «**ΕΝΣΑΡΚΩΜΕΝΟΥ ΘΕΟΥ**» και του «**ΔΟΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ**». Ότι αντιβαίνει στις δηλώσεις μου, δεν είναι παρά φήμες που δημιούργησαν μεμονωμένα άτομα, που χρειάζονταν για να τεκμηριώσουν τους ισχυρισμούς τους. Οι αποδείξεις που έχουν στη διάθεσή τους, είναι στην καλύτερη περίπτωση παρεμβολές, αντιφάσεις και παραποιήσεις που εισήλθαν στα πρωτότυπα Ευαγγέλια του Ιησού και στα πρώτα μηνύματα του Θεού.» **Ο Ιησούς δεν είναι Θεός, αλλά μόνο ένας σπουδαίος προφήτης και αγγελιαφόρος του Θεού.»**

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Περιέργως, κανένας από τους Προφήτες πριν ή μετά τον Ιησού δε δίδαξε το δόγμα της Αγίας Τριάδας. Αντίθετα, διακήρυσσαν τη Μοναδικότητα του Θεού. Ο Θεός μόνο είναι υπερβατικός. Είναι ο Παντοδύναμος και Δημιουργός των πάντων, ορατών και αοράτων, και δεν έχει κανέναν εταίρο, συνεργάτη, μέτοχο, συγγενή, απόγονο ή βοηθό στη Θειότητά Του. Αυτός μόνο είναι ο Φροντιστής και Συντηρητής ολόκληρης της δημιουργίας. Τα παρακάτω συνιστούν τις διδασκαλίες των προφητών του Θεού:

• Ο Προφήτης Μωυσής λέει:

«Τώρα γνωρίζω ότι ο Κύριος είναι μέγας περισσότερο από όλους τους θεούς• επειδή, στο πράγμα, για το οποίο υπερηφανεύτηκαν, στάθηκε ανώτερός τους. (ελευθέρωσε τον λαό του κάτω από το χέρι των Αιγυπτίων•) [Εξοδος, 18:11]

«Άκου λαέ του Ισραήλ: Ο ΚΥΡΙΟΣ ο Θεός μας είναι ένας ΚΥΡΙΟΣ. Και θα αγαπάς τον ΚΥΡΙΟ τον Θεό σου με ολόκληρη την καρδιά σου, και με ολόκληρη την ψυχή σου, και με ολόκληρη τη δύναμή σου. Κι αυτά τα λόγια, που εγώ σήμερα σε προστάζω, θα είναι στην καρδιά σου• και θα τα διδάσκεις με επιμέλεια στα παιδιά σου, και θα μιλάς γι' αυτά όταν κάθεσαι στο σπίτι σου, όταν περπατάς στον δρόμο, και όταν πλαγιάζεις, και όταν σηκώνεσαι. Θα τα δέσεις σαν σημάδι στο χέρι σου, και θα τα έχεις ως έμβλημα στο μετωπό σου ανάμεσα στα μάτια σου. Και θα τα γράψεις επάνω στους παραστάτες τού σπιτιού σου, κι επάνω στις πύλες (της πόλης) σου.» [Δευτερονόμιο , 6:4-9]

«Προσέξτε τους εαυτούς σας, μήπως κάποτε λησμονήσετε τη διαθήκη τού Κυρίου τού Θεού σας, που έκανε σε σας, και κάνετε για τον εαυτό σας είδωλο, εικόνα κάποιου, την οποία ο Κύριος ο Θεός σου απαγόρευσε. Γιατί, ο Κύριος ο Θεός σου είναι φωτιά που κατατρώει, είναι Θεός ζηλότυπος.» [Δευτερονόμιο, 4:23]

Η ίδια έννοια για το Θεό επιβεβαιώνεται από τον Ιησού.

«…ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας και μοναδικός ΚΥΡΙΟΣ…» [Κατά Μάρκον, 12:29]

Και οι δύο προφήτες υπογραμμίζουν με έμφαση το γεγονός ότι ο ΚΥΡΙΟΣ τους και ΚΥΡΙΟΣ μας είναι Ένας Θεός. Αξίζει, επίσης, να αναφέρουμε ότι υπάρχει κάτι στις δηλώσεις τους, που υποδεικνύει ότι κανένας από αυτούς δε μοιράζεται τη Θειότητα.

«Δεν υπάρχει ιερός όπως ο ΚΥΡΙΟΣ• επειδή, δεν υπάρχει άλλος εκτός από σένα• ούτε υπάρχει βράχος όπως ο Θεός μας.» [Α΄ Σαμουήλ, 2:2]

- Ο Προφήτης Δαυίδ λέει στους Ψαλμούς της Βίβλου:

«και ας γνωρίσουν ότι εσύ, του οποίου το όνομα είναι Κύριος, είσαι ο μόνος Ύψιστος επάνω σε ολόκληρη τη γη.» [Α΄ Σαμουήλ, 104:1]

«Αυτός είναι ο Κύριος ο Θεός μας•» [Ψαλμοί, 105:7]

«Ο Θεός είναι ο Κύριος, και μας έδειξε φως•» [Ψαλμοί 118:27]

«Εσύ είσαι ο Θεός μου, και θα σε δοξολογώ•» [Ψαλμοί 118:28]

- Ο Προφήτης Σολομών είπε:

«Αρχή σοφίας είναι ο φόβος τού Κυρίου• και επίγνωση των αγίων, η φρόνηση.» [Παροιμίαι, 9:10]

- Τα ακόλουθα λόγια αποδίδονταν συχνά στον Προφήτη Σολομώντα:

«Να φοβάσαι τον Θεό, και να τηρείς τις εντολές του, δεδομένου ότι αυτό είναι το παν τού ανθρώπου.» [Εκκλησιαστής, 12:13]

- Ο Προφήτης Ησαΐας λέει:

«…ο αιώνιος Θεός, ο Κύριος, ο Δημιουργός των άκρων τής γης…» [Ησαΐας, 40:28]

<u>Σίγουρα, μόνο ο Δημιουργός είναι ο Θεός, που δημιούργησε τα πάντα (όλο το σύμπαν και το περιεχόμενό του) χιλιάδες χρόνια πριν από την έλευση του</u>

Ιησού. Ο ίδιος ο Ιησούς δημιουργήθηκε από τον Θεό και το ίδιο ισχύει και για το Άγιο Πνεύμα. Στην πραγματικότητα, δεν υπήρχε Τριάδα μέχρι που διατυπώθηκε από τους ανθρώπους κατά τον τρίτο αιώνα μ.Χ.

«**Τον Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνήσεις και μονάχα αυτόν θα λατρεύσεις.**» Ο Ιησούς επιβεβαίωσε ότι **κανείς δεν αξίζει να λατρεύεται, παρά μόνο ο Θεός**.

«…μόνο τον Κύριον τον Θεό σου θα προσκυνάς και μόνον αυτόν θα λατρεύεις.» [Κατά Ματθαίον 4:10]

και

«…τον Κύριον τον Θεό σου θα προσκυνάς και μόνον αυτόν θα λατρεύεις.» [Κατά Λουκάν 4:8]

- Ο Προφήτης Ιησούς λέει:

«Κι αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν εσένα τον μόνον αληθινό Θεό, καθώς και εκείνον τον οποίον απέστειλες, τον Ιησού Χριστό.» [Κατά Ιωάννην, 17:3]

Οι παραπάνω δηλώσεις του Ιησού αποδεικνύουν ότι υπάρχει ένα μόνο Θείο πρόσωπο «Ο μόνος αληθινός Θεός» και ότι δε γνώριζε τίποτα σχετικά με την Αγία Τριάδα. Εξάλλου, ο Ιησούς δε διεκδίκησε ποτέ τη Θειότητα, καθώς αναφερόταν σε ένα ον «Εσύ» ως το μοναδικό αληθινό Θεό και τον εαυτό του ως αγγελιαφόρο του Θεού, δηλ. «**Ο Ιησούς Χριστός που Εσύ έστειλες.**».

- Ο Απόστολος Παύλος γνώριζε την ύπαρξη της Τριάδας. Λέει:

«Άνδρες Ισραηλίτες, ακούστε τούτα τα λόγια• τον Ιησού τον Ναζωραίο, άνδρα που επιβεβαιώθηκε σε σας από τον Θεό με δυνάμεις και τέρατα και σημεία, τα οποία ο Θεός έκανε ανάμεσά σας διαμέσου αυτού, όπως ξέρετε κι εσείς…» [Πράξεις Αποστόλων, 2:22]

«Επειδή, αν και υπάρχουν οι λεγόμενοι θεοί, είτε στον ουρανό είτε επάνω στη γη• (καθώς και υπάρχουν πολλοί θεοί, και πολλοί κύριοι)• Αλλά, για μας

υπάρχει ένας Θεός, ο Πατέρας, από τον οποίο προέρχονται τα πάντα, κι λόγος της ύπαρξής μας• και ένας Κύριος, ο Ιησούς Χριστός, διαμέσου τού οποίου έγιναν τα πάντα, κι εμείς διαμέσου αυτού.» [Προς Κορινθίους Α΄, 8:5-6]

﴾Πείτε (Ω, Μουσουλμάνοι): Πιστέψαμε στον Αλλά(χ) και σε ό,τι στάλθηκε σε μας, και σε ό,τι στάλθηκε στον Αβραάμ, τον Ισμαήλ, τον Ισαάκ, τον Ιακώβ και στους Αλ-Ασμπάτ [τους δώδεκα γιους του Ιακώβ], και σε ό,τι δόθηκε στο Μωυσή και στον Ιησού, και σε ό,τι δόθηκε στους Προφήτες από Τον Κύριό τους. Δεν κάνουμε διάκριση ανάμεσα σε κανέναν από αυτούς, και είμαστε σ 'Αυτόν Μουσουλμάνοι (υποταγμένοι).﴿ [Κοράνιο, 2:136]

﴾Στ' αλήθεια Στείλαμε το Νώε στο λαό του. Είπε: «Ω, λαέ μου! λατρέψτε Τον Αλλάχ, δεν έχετε άλλον θεό εκτός από Αυτόν. Στ' αλήθεια φοβάμαι για σας την τιμωρία μιας τρομερής Ημέρας!»﴿ [Κοράνιο, 7:59]

﴾Και ο Αβραάμ διέταξε αυτό (την υποταγή στον Αλλάχ, το Ισλάμ) τους γιους του, επίσης το ίδιο έκανε κι ο Ιακώβ (λέγοντας), «Ω, γιοι μου, στ' αλήθεια ο Αλλάχ επέλεξε για σας την (αληθινή) θρησκεία, κι έτσι μην πεθάνετε παρά ως Μουσουλμάνοι.»﴿ [Κοράνιο, 2:132]

﴾Ο Αβραάμ δεν ήταν Εβραίος, ούτε Χριστιανός (αφού ήταν πριν από τον Χριστιανισμό και τον Ιουδαϊσμό). Μα ήταν Χανίφαν (Ορθός στη θρησκεία Του Αλλάχ μακριά από όλες τις ψεύτικες θρησκείες), και ήταν μουσουλμάνος (υποταγμένος στη Βούληση Του Αλλάχ). Και δεν ήταν από αυτούς που απέδωσαν εταίρους στον Αλλάχ (ειδωλολάτρες).﴿ [Κοράνιο, 3:67]

﴾Ή μήπως ήσασταν μάρτυρες όταν ο θάνατος ήρθε στον Ιακώβ! Ιδού, είπε στους γιους του: «Ποιόν θα λατρεύετε μετά από μένα (μετά το θανατό μου); Είπαν: «Θα λατρεύουμε το Θεό σου και το Θεό των πατέρων σου, του Αβραάμ, του Ισμαήλ και του Ισαάκ, Τον Έναν (Αληθινό) Θεό, και σ' Αυτόν είμαστε μουσουλμάνοι (υποταγμένοι στη Βούλησή Του)»﴿ [Κοράνιο, 2:133]

﴾Και στους 'Αντ (στείλαμε) τον αδελφό τους, Χουντ. (Αυτός) είπε: «Ω, λαέ μου! Λατρεύετε τον Αλλάχ! Δεν έχετε άλλον θεό, εκτός από Αυτόν. Μα δε φοβάστε (τον Αλλάχ);﴿ [Κοράνιο, 7:65]

﴾Και στους Θαμούντ (στείλαμε) τον αδελφό τους, Σάλιχ. (Αυτός) είπε: «Ω, λαέ μου! Λατρεύετε τον Αλλάχ! Δεν έχετε άλλον θεό, εκτός από Αυτόν.»﴿ [Κοράνιο, 7:73]

﴾Και στους Μάντγιαν (στείλαμε) τον Αδελφό τους, Σου'άιμπ. (Αυτός) είπε: «Ω, λαέ μου! Λατρεύετε τον Αλλάχ! Δεν έχετε άλλον θεό, εκτός από Αυτόν.»﴿ [Κοράνιο, 7:85]

Ο Προφήτης Ιησούς είπε στο Ιερό Κοράνιο :

﴾«Στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι ο Κύριός μου και Κύριός σας. Έτσι, να λατρεύετε Αυτόν, αυτός είναι ένας Ίσιος Δρόμος.»﴿ [Κοράνιο, 3:51]

«Ο Ιησούς δεν ήταν Χριστιανός. Ήταν Εβραίος. Δεν κήρυττε μία νέα πίστη, αλλά δίδασκε στους ανθρώπους να πράττουν το θέλημα του Θεού• και κατά τη γνώμη του, καθώς επίσης και κατά αυτή των Εβραίων, το θέλημα του Θεού βρίσκεται στο Νόμο και σε άλλα βιβλία των γραφών.»

ΤΙ ΛΕΕΙ Η ΒΙΒΛΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

Τα ακόλουθα αποσπάσματα από την Αγία Γραφή προβάλλουν την αληθινή φύση του Θεού και του Ιησού. Είναι σαφές πλέον ότι μόνο ο Θεός είναι ο Ύψιστος, ο Άρχων, ο Αλάνθαστος - και ο Υπερβατικός. Ο Ιησούς , ένα πεπερασμένο ον, ΥΠΕΦΕΡΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΚΕΙΤΑΙ ΣΤΗ Βούληση του Θεού. Όλες οι δηλώσεις και ενέργειες του δείχνουν σαφώς την υποταγή του στο Θεό.

• Μαρτυρία της Βίβλου για το Θεό

Οι διδασκαλίες της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης είναι ουσιαστικά Μονοθεϊστικές και έτσι η Καινή Διαθήκη δεν ταλαντεύεται από τον Ένα στον Τριαδικό Θεό. Ο Ιησούς επιβεβαίωσε αυτή τη διδασκαλία όταν είπε:

«Μη νομίσετε ότι ήρθα για να καταργήσω τον νόμο ή τους προφήτες• δεν ήρθα να καταργήσω, αλλά να εκπληρώσω. Επειδή, σας διαβεβαιώνω, μέχρις ότου παρέλθει ο ουρανός και η γη, ένα γιώτα ή μία οξεία δεν θα παρέλθει από τον νόμο, έως ότου όλα εκπληρωθούν.» [Κατά Ματθαίον, 5:17-18]

Οι δηλώσεις του Θεού είναι απλές, σαφείς, ξεκάθαρες και απαλλαγμένες από αντιφάσεις και ασάφειες. Ακολουθούν μερικά από τα «εμπνευσμένα λόγια» του Θεού στη Βίβλο. Ο Θεός, λοιπόν, λέει:

«Εγώ είμαι ο Θεός ο Παντοκράτορας.» [Γένεση, 17:1]

«Ποιος είναι, Κύριε, όμοιός σου, ανάμεσα στους θεούς; Ποιος είναι όμοιός σου, ένδοξος σε αγιότητα, θαυμαστός σε ύμνους, που ενεργεί τεράστια;» [Έξοδος, 15:11]

«Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου,που σε έβγαλα από την Αίγυπτο.» [Έξοδος, 20:2]

«ΜΗ έχεις άλλους θεούς εκτός από μένα. ΜΗ κάνεις για τον εαυτό σου είδωλο μήτε ομοίωμα κάποιου, από όσα είναι στον ουρανό επάνω ή όσα είναι στη γη κάτω ή όσα είναι στα νερά κάτω από τη γη• μη τα προσκυνήσεις μήτε να τα λατρεύσεις• επειδή, εγώ ο Κύριος ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος…» [Έξοδος, 20:3-5]

Αυτά τα εδάφια απαγορεύουν κατηγορηματικά κάθε είδος απεικόνισης του Θεού, είτε νατουραλιστικής, είτε απεικονιστικής τέχνης. Καμιά εικόνα δεν μπορεί να είναι επαρκής, παρά μόνο ο Ίδιος. Αυτός, όντας υπερβατικός, δεν μπορεί να απεικονιστεί από τον άνθρωπο, παρά μόνο με ό,τι έχει αποκαλύψει για τον Εαυτό Του, ως τις Θείες Ιδιότητές Του που διαδόθηκαν μέσω των προφητών.

«Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας. Μη στραφείτε σε είδωλα ούτε να κάνετε θεούς χωνευτούς για τον εαυτό σας (για να τους προσκυνάτε). Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.» [Λευιτικό, 19:3-4]

«Ο Θεός δεν είναι άνθρωπος για να ψευστεί, ούτε γιος ανθρώπου για να μεταμεληθεί.» [Αριθμοί, 23:19]

«Σε σένα δείχθηκε αυτό, για να γνωρίσεις ότι ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός• δεν υπάρχει άλλος εκτός απ' αυτόν.» [Δευτερονόμιο, 4:35]

«Άκου, Ισραήλ• ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας Κύριος.» [Δευτερονόμιο, 6:4]

«Δείτε, τώρα, ότι εγώ, εγώ είμαι, και, δεν υπάρχει Θεός άλλος, εκτός από μένα.» [Δευτερονόμιο, 32:39]

«Δεν υπάρχει ιερός όπως ο Κύριος• επειδή, δεν υπάρχει άλλος εκτός από σένα• ούτε υπάρχει βράχος όπως ο Θεός μας.» [Α΄ Σαμουήλ, 2:2]

’Ο Σολομών λέει: «Κύριε Θεέ του Ισραήλ, δεν υπάρχει Θεός όμοιος με σένα, επάνω στον ουρανό, και κάτω στη γη.» [Α’ Βασιλέων, 8:23]

«Γιατί εσύ είσαι μεγάλος, και κάνεις θαυμαστά έργα• εσύ είσαι ο μόνος Θεός.» [Ψαλμοί, 86:10]

«Δεν γνώρισες; Δεν άκουσες, ότι ο αιώνιος Θεός, ο Κύριος, ο Δημιουργός των άκρων τής γης, δεν ατονεί, και δεν αποκάμει; Η φρόνησή του δεν εξιχνιάζεται.» [Ησαΐας, 40:28]

«Εγώ είμαι ο Κύριος• αυτό είναι το όνομά μου• και δεν θα δώσω τη δόξα μου σε άλλον ούτε την αίνεσή μου στα γλυπτά (είδωλα).» [Ησαΐας , 42:8]

«Εσείς, οι Ισραηλίτες, είστε μάρτυρές μου, λέει ο Κύριος, και οι δούλοι μου, που έκλεξα, για να μάθετε και να πιστέψετε σε μένα, και να εννοήσετε ότι εγώ ο ίδιος είμαι• πριν από μένα άλλος Θεός δεν υπήρξε ούτε ύστερα από μένα θα υπάρχει. Εγώ, εγώ είμαι ο Κύριος• και εκτός από μένα άλλος σωτήρας δεν υπάρχει.» [Ησαΐας, 43:10-11]

«Εγώ είμαι ο πρώτος, και εγώ ο έσχατος• και εκτός από μένα άλλος Θεός δεν υπάρχει.» [Ησαΐας, 44:6]

«Εγώ είμαι ο Κύριος, και δεν υπάρχει άλλος• Θεός εκτός από μένα δεν υπάρχει• εγώ σε περίζωσα, αν και δεν με γνώρισες, για να γνωρίσουν από ανατολών τού ήλιου μέχρι δυσμών ότι, εκτός από μένα δεν υπάρχει κανένας• εγώ είμαι ο Κύριος, και δεν υπάρχει άλλος•» [Ησαΐας, 45:5-6]

«Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος, αυτός που δημιούργησε τους ουρανούς• αυτός ο Θεός που έπλασε τη γη και την έφτιαξε• ο οποίος τη στερέωσε, την έκτισε όχι μάταια, αλλά την έπλασε για να κατοικείται. Εγώ είμαι ο Κύριος, και δεν υπάρχει άλλος.» [Ησαΐας, 45:18]

«Θυμηθείτε τα προγενέστερα, τα εξαρχής• επειδή, εγώ είμαι ο Θεός, και δεν υπάρχει άλλος• εγώ είμαι ο Θεός, και κανένας δεν είναι όμοιος με μένα•» [Ησαΐας, 46:9]

«…εγώ είμαι ο ένας και μοναδικός• εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος. Και το χέρι μου θεμελίωσε τη γη και το δεξί μου χέρι μέτρησε τους ουρανούς με...» [Ησαΐας, 48:12-13]

«ΕΤΣΙ λέει ο Κύριος: Ο ουρανός είναι ο θρόνος μου, και η γη το υποπόδιο των ποδιών μου•» [Ησαΐας, 66:1]

«Ο Κύριος, όμως, είναι αληθινός Θεός, είναι ζωντανός Θεός, και αιώνιος βασιλιάς• στην οργή του η γη θα σειστεί, και τα έθνη δεν θα αντέξουν στην αγανάκτησή του. Έτσι θα τους πείτε (εσείς Ισλαηλίτες): Οι θεοί, που δεν έκαναν τον ουρανό και τη γη, θα αφανιστούν από τη γη, και από κάτω απ' αυτόν τον ουρανό.» [Ιερεμίας, 10:10-11]

«Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου…» [Ωσηέ, 13:4]

• Μαρτυρία της Βίβλου για τον Ιησού

Η γέννηση του Ιησού είχε προλεχθεί:

«Και κατά τον έκτο μήνα, ο άγγελος Γαβριήλ στάλθηκε από τον Θεό στην πόλη τής Γαλιλαίας, που λέγεται Ναζαρέτ, σε μια παρθένα κόρη, αρραβωνιασμένη με άνδρα που λεγόταν Ιωσήφ, από τον οίκο τού Δαβίδ• και το όνομα της παρθένας ήταν Μαριάμ.» [Κατά Λουκάν, 1:26-27]

Εδώ, ο Θεός δεν κατέβηκε για να ενσαρκωθεί όπως ισχυρίζονται οι εκκλησίες, αντίθετα, έστειλε τον Άγγελό Του, το Γαβριήλ, για να πληροφορήσει τη Μαρία για το Σχέδιο του Θεού. Λοιπόν, ο Ιησούς ήταν δημιουργηθέν πνεύμα στην μήτρα της Μαρίας από την δύναμη του Θεού. Ως εκ τούτου, ακυρώνει το δόγμα της ενσάρκωσης του Θεού, και καθιστά, έτσι, τον ισχυρισμό τους αβάσιμο.

Ο Άγγελος Γαβριήλ πληροφόρησε τη Μαρία:

«Και πρόσεξε, θα μείνεις έγκυος, και θα γεννήσεις έναν γιο• και θα αποκαλέσεις το όνομά του ΙΗΣΟΥ.» [Κατά Λούκαν, 1:31]

Λοιπόν ποίοι ήταν τα μέλη της Αγίας Τριάδας (δηλ. ο Τριαδικός Θεός) πριν την γέννηση του Ιησού; Και έτσι λοιπόν, υπήρχε μόνο Ένας Αληθινός Θεός στην αρχή, ο Οποίος ήταν αιώνιος. Αλλά η Αγία Η Τριάδα ήταν μια μεταβολή από την πίστη στον Ένα Θεό (Μονοθεϊσμός) σε τρεις Θεούς (πολυθεϊσμός και ειδωλολατρία). Πριν από τον Ιησού , οι άνθρωποι πίστευαν σε Έναν Θεό, αλλά μετά τη γέννησή του, οι εκκλησίες προσέθεσαν δύο ακόμη άτομα στη Θεότητα. Επίσης, όταν ο Ιησούς ήταν έμβρυο, είχε εμφυτευθεί και ο Παντοδύναμος Θεός; Εφόσον οι Τριαδικοί ισχυρίζονται ότι τα δύο ή

τρία Πρόσωπα ενώνονται σε ΕΝΑ ΣΩΜΑ. Μεγάλωσαν όλα ως ένα έμβρυο στη μήτρα της Μαρίας; Και αν ναι, γιατί γέννησε μόνο τον Ιησού; Πόσο παιδαριώδης και απεχθές είναι να σκεφτόμαστε τον Ιησού ενωμένο σε ένα σώμα με το Θεό;

Ο Θεός, που δεν έχει αρχή και τέλος, δημιούργησε τους ουρανούς και τη γη, και όλα όσα υπάρχουν ανάμεσά τους, δύο εκατομμύρια χρόνια πριν, πολύ πριν τον ερχομό του ανθρώπινου πολιτισμού. Πολλές γενιές έχουν περάσει πριν από τη γέννηση του Ιησού.

«Και όταν συμπληρώθηκαν οι 8 ημέρες για να κάνουν την περιτομή στο παιδί, το όνομά του αποκλήθηκε Ιησούς…» [Κατά Λουκάν, 2:21]

Τι βλασφημία κατά του Θεού! Αν ο Ιησούς είναι ο αληθινός Θεός, θεωρείτε ότι χρειάζεται περιτομή,

«Το δε παιδί αύξανε, και δυναμωνόταν στο πνεύμα, γεμίζοντας με σοφία• και η χάρη του Θεού ήταν επάνω του.» [Κατά Λουκάν, 2:40]

Στην αρχή, αυτός ο «θεός» Ιησούς δεν είχε γνώσεις όσο ήταν νεαρός, αλλά απέκτησε σοφία όταν έφτασε στην εφηβεία. **Η Αληθινή σοφία του Θεού ούτε αυξάνεται, ούτε μειώνεται, ούτε είναι αντικείμενο χρόνου και χώρου, γιατί είναι πάντα τέλεια και απόλυτη**.

Όταν ο Ιησούς προσευχήθηκε «Η Προσευχή του Κυρίου»:

«Και τους είπε: Όταν προσεύχεστε, να λέτε: Πατέρα μας, που είσαι στους ουρανούς, ας αγιαστεί το όνομά σου, ας έρθει η βασιλεία σου, ας γίνει το θέλημά σου, όπως στον ουρανό, κι επάνω στη γη. Το καθημερινό μας ψωμί δίνε σε μας κάθε ημέρα. Και συγχώρεσε σε μας τις αμαρτίες μας• επειδή, κι εμείς συγχωρούμε σε καθέναν που αμαρτάνει σ' εμάς• και μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό, αλλά ελευθέρωσέ μας από τον πονηρό.» [Κατά Λουκάν, 11:2-4]

Προσεύχεται κανείς στην ψυχή του; Φυσικά και Όχι! Συνεπώς, αυτό ξεχωρίζει τον αληθινό Θεό από τον Προφήτη Ιησού. Επιπλέον, το θέλημα του Ιησού διαφέρει από το Θέλημα του Θεού, που υποδεικνύει ότι δεν είναι ένας και ισοδύναμοι.

Αναφέρεται ότι ο Προφήτης Ιησούς νήστευε:

«Και αφού νήστεψε 40 ημέρες, και 40 νύχτες, έπειτα πείνασε…» [Κατά Ματθαίον, 4:2]

Η νηστεία είναι ένας τρόπος εξιλέωσης των αμαρτιών κάποιου, και ένδειξης υπακοής και υποταγής σε κάποιον ανώτερο. Ο Θεός δεν είναι υποταγμένος σε κανέναν, ούτε χρειάζεται να νηστέψει για να εξιλεωθούν οι αμαρτίες Του, ούτε καν να υποφέρει από επιθυμίες, αλλά, σε αντίθεση με τον Ιησού, είναι απαλλαγμένος από τα πάντα, γιατί είναι από μόνος του ο Ύψιστος και Τέλειος.

Ένας μεγάλος αριθμός συγκεντρωμένων ανθρώπων ήρθαν να ακούσουν τον Ιησού, και έφεραν πολλούς ασθενείς που θεραπεύτηκαν από τις ασθένειές τους.

«…και δόξασαν τον Θεό τού Ισραήλ.» [Κατά Ματθαίον , 15:31]

Πώς γίνεται ο Θεός των Χριστιανών να είναι ΤΡΕΙΣ, ενώ ο Θεός του Ισραήλ ΕΝΑΣ;

«Και αφού προχώρησε λίγο, έπεσε επάνω στη γη, και προσευχόταν, να περάσει απ' αυτόν, αν είναι δυνατόν, εκείνη η ώρα. Και έλεγε: Αββά, Πατέρα, όλα είναι δυνατά σε σένα• απομάκρυνε από μένα τούτο το ποτήρι• όχι, όμως, ό,τι εγώ θέλω, αλλά ό,τι εσύ.» [Κατά Μάρκον, 14:35-36]

Σε ποιον απηύθυνε ο Ιησούς την προσευχή του; Στον εαυτό του, όντας μέλος της Θεότητας; Σίγουρα όχι! Στην πραγματικότητα, ο Ιησούς πάντα προσευχόταν στο Θεό για βοήθεια, ακόμα και όταν ανέστησε το Λάζαρο στη ζωή.

«Σήκωσαν, λοιπόν, την πέτρα, όπου ήταν τοποθετημένος ο νεκρός. Και ο Ιησούς, αφού ύψωσε τα μάτια επάνω, είπε: ‘Πατέρα, σε ευχαριστώ, ότι με άκουσες. Και εγώ γνώριζα ότι πάντοτε με ακούς• αλλά, για το πλήθος, που στέκεται ολόγυρα, το είπα, για να πιστέψουν ότι εσύ με απέστειλες’. Και όταν τα είπε αυτά, κραύγασε με δυνατή φωνή: ‘Λάζαρε, έλα έξω’.» [Κατά Ιωάννην, 11:41-43]

Ο Ιησούς πάντα ήταν ευγνώμων στο Θεό, πράγμα που υποδεικνύει ότι ήταν εντελώς αβοήθητος και υποκείμενος στο Θεό.

«Και όταν το πρωί γύριζε στην πόλη, πείνασε• και βλέποντας μια συκιά επάνω στον δρόμο, ήρθε κοντά της, και δεν βρήκε τίποτε επάνω της, παρά μονάχα φύλλα•» [Κατά Ματθαίον, 21:18-19]

Ένας θεός να πεινά και να μην γνωρίζει τις εποχές που τα δέντρα φέρουν καρπούς!

Ο Απόστολος Παύλος λέει:

«Άνδρες Ισραηλίτες, ακούστε τούτα τα λόγια• τον Ιησού τον Ναζωραίο, άνδρα που επιβεβαιώθηκε σε σας από τον Θεό με δυνάμεις και τέρατα και σημεία, τα οποία ο Θεός έκανε ανάμεσά σας διαμέσου αυτού, όπως ξέρετε κι εσείς…» [Πράξεις Αποστόλων, 2:22]

Εδώ, είναι ξεκάθαρο ότι αυτό που εννοεί ο Παύλος με τις λέξεις «αποδείχθηκε σε σας από τον Θεό», είναι «χρισμένος από το Θεό» ή «εκλεκτός του Θεού-ως προφήτης».

• Τι λέει ο Ιησούς για το Θεό και τον Εαυτό του;

Ο Ιησούς Χριστός δεν ανέφερε ποτέ τίποτα σχετικά με την Αγία Τριάδα, ούτε γνώριζε ότι υπήρχαν τρία διαφορετικά Θεία Πρόσωπα στην Οντότητα του Θεού. Η έννοια του ήταν η ίδια με αυτή των προηγούμενων Ισραηλινών προφητών, που κήρυτταν τη Μοναδικότητα του Θεού:

«Πρώτη απ' όλες τις εντολές είναι: ‘Άκου Ισραήλ• ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας Κύριος. Και θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου, και με όλη την ψυχή σου, και με όλη τη διάνοιά σου, και με όλη τη δύναμή σου.’» [Κατά Μάρκον, 12:29-30]

«Τον Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνήσεις και μονάχα αυτόν θα λατρεύσεις». Αυτό μπορεί να το βρει κανείς στο Κατά Ματθαίον (4:10) και το Κατά Λουκάν (4:8) Ευαγγέλιο: Ο Ιησούς λέει ότι μόνο ο Θεός πρέπει να λατρεύεται.

«Ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας Κύριος.» [Κατά Μάρκον, 12:29]

Ο Ιησούς επιβεβαιώνει τη Μοναδικότητα του Θεού.

«…αλλ' αυτός που πράττει το θέλημα του Πατέρα μου, ο οποίος είναι στους ουρανούς.» [Κατά Ματθαίον, 7:21]

Είναι ξεκάθαρο ότι ο Θεός ήταν στον ουρανό και ο Ιησούς στη γη. Συνεπώς, πώς είναι δυνατόν να είναι ενωμένοι σε ένα σώμα;

Το Χριστιανικό δόγμα αναφέρει ότι 'Τρία Πρόσωπα είναι ενωμένα σε ένα σώμα (Τριαδικός Θεός). Πώς θα μπορούσε όλα τα μέλη της Αγίας Τριάδας να θεωρηθούν ολοκληρωμένος Θεός, όταν στην πραγματικότητα, καθένα από αυτά αποτελεί μόνο το 1/3 της Θεότητας;

«Κι αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν εσένα τον μόνον αληθινό Θεό, καθώς και εκείνον τον οποίον απέστειλες, τον Ιησού Χριστό» [Κατά Ιωάννην, 17:3]

Εδώ, ο Ιησούς σχεδιάζει μια γραμμή ανάμεσα στο θεό και τον εαυτό του. Η επίτευξη της αιώνιας ζωής απαιτεί γνώση του αληθινού Θεού και του ότι ο Ιησούς εστάλη μόνο ως αγγελιαφόρος του Θεού.

Ο Ιησούς λέει: «Γιατί με λες αγαθό; Κανένας δεν είναι αγαθός, παρά μονάχα ένας, ο Θεός.» [Κατά Μάρκον, 10:18]

Ο Ιησούς επιβεβαιώνει ότι κανείς δεν είναι αγαθός παρά μόνο ο Θεός, διακρίνοντας έτσι το Θεό από τον ίδιο.

«Όσο για την ημέρα εκείνη και την ώρα δεν γνωρίζει κανένας ούτε οι άγγελοι, που είναι στον ουρανό, ούτε ο ίδιος ο Υιός, παρά μονάχα ο Πατέρας.» [Κατά Μάρκον, 13:32].

«Ποια όμως μέρα και ώρα θα έρθει το τέλος, κανένας δεν το ξέρει, ούτε οι άγγελοι των ουρανών, παρά μόνον ο Πατέρας μου.» [Κατά Ματθαίον, 24:36].

Ο Ιησούς παραδέχεται ότι η γνώση του είναι περιορισμένη σε αντίθεση με του Θεού, που είναι Παντογνώστης. Επίσης, η Κρίση ανήκει στο Θεό μόνο, ο Οποίος διατηρεί όλα τα μυστικά για τον Εαυτό Του.

«Σας διαβεβαιώνω απόλυτα: Δεν μπορεί ο Υιός να κάνει τίποτε από μόνος του…» [Κατά Ιωάννην, 5:19]

Εδώ ο Ιησούς αναγνωρίζει την εξάρτησή του από το Θεό.

«Δεν μπορώ εγώ να κάνω τίποτε από τον εαυτό μου. Καθώς ακούω, κρίνω• και η δική μου κρίση είναι δίκαιη• επειδή, δεν ζητάω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα του Πατέρα, που με απέστειλε.» [Κατά Ιωάννην, 5:30]

«Επειδή, κατέβηκα από τον ουρανό, όχι για να κάνω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα εκείνου που με απέστειλε.» [Κατά Ιωάννην, 6:38]

«Η δική μου διδασκαλία δεν είναι δική μου, αλλά εκείνου που με απέστειλε.» [Κατά Ιωάννην, 7:16]

«…και από τον εαυτό μου δεν κάνω τίποτε, αλλά καθώς με δίδαξε ο Πατέρας μου, αυτά μιλάω.» [Κατά Ιωάννην, 8:28]

Ο Ιησούς καθιστά ιδιαίτερα ξεκάθαρο ότι στερείται θείας δύναμης. Μόνος του δε θα μπορούσε να κάνει τίποτα, εφόσον μόνο ο Θεός είναι η μόνη πηγή δύναμης και εξουσίας.

«Τώρα, όμως, ζητάτε να με θανατώσετε, έναν άνθρωπο που σας μίλησα την αλήθεια, την οποία άκουσα από τον Θεό…» [Κατά Ιωάννην, 8:40]

Ο Ιησούς ομολογεί ότι ήταν απλά ένας Αγγελιαφόρος που εκπλήρωνε την αποστολή που του ανατέθηκε από τον Ύψιστο.

Επιπλέον, ο Προφήτης Ιησούς λέει:

«Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και Θεό μου και Θεό σας.» [Κατά Ιωάννην, 20:17]

Αυτό και μόνο το εδάφιο βάζει ένα τέλος στην στα ΔΟΓΜΑΤΑ της ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ και της ΕΝΣΑΡΚΩΣΗΣ. Δείχνει τον Ιησούς ως ανθρώπινο ον, που προσεύχεται και ζητά βοήθεια από Εκείνον.

Όλα τα παραπάνω εδάφια υπογραμμίζουν την κατωτερότητα του Ιησού, την αδυναμία και την εξάρτησή του από τη χάρη του Θεού.

ΤΙ ΛΕΕΙ ΤΟ ΚΟΡΑΝΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΟ

Το Κοράνιο είναι η τελευταία και τελική Αποκάλυψη του Παντοδύναμου Αλλάχ (Θεός). Ο Θεός αποκαλύπτει τον Εαυτό Του με τον πιο διαυγή τρόπο που δεν δέχεται άλλη ερμηνεία εκτός από αυτήν των εννοιών των γραπτών λέξεων. Τα λόγια του Παντοδύναμου Αλλάχ και αυτά των προφητών Του είναι λόγια της αλήθειας. Δεν υπάρχει αμφιβολία, τα λόγια Του είναι σαφή, απλά και αυτονόητα, χωρίς σύγχυση. Ο Αλλάχ είναι ο Δημιουργός του ουρανού και της γης, του Οποίου η Δύναμη και η Γνώση είναι απεριόριστα. Αυτός είναι ο Κύριος, ο Ύψιστος και ο Πάροχος για όλες τις δημιουργίες. Ως εκ τούτου, οι άνθρωποι θα πρέπει να μην εξαπατώνται από ψευδείς αυταπάτες, ότι μπορεί να υπάρχουν και άλλοι θεοί εκτός από τον Ανώτατο Κυβερνήτη.

Ας σκεφτούμε αυτό που λέει το Κοράνιο αναφορικά με τον Αλλάχ (Θεό), που κατέχει Τέλειες Ιδιότητες, αρμόζουσες μόνο στον Αληθινό Θεό, που μόνο Αυτός είναι:

﴿ Εις το όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνου). ۞ Δόξα στον Αλλάχ, τον Κύριο των κόσμων. ۞ Τον Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), τον Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνο). ۞ Κύριο της Ημέρας της Κρίσεως. ۞ Εσένα μόνο λατρεύουμε και από Εσένα μόνο εξαρτούμαστε (σε όλες τις υποθέσεις μας, ζητώντας τη Βοήθειά Σου). ۞ Καθοδήγησέ μας στον Ίσιο Δρόμο. ۞ Το Δρόμο εκείνων που τους Ευλόγησες, όχι εκείνων που περιέπεσαν στην Οργή Σου, ούτε εκείνων που παραστράτησαν.﴾ . [Κοράνιο, 1:1-7]

﴿Ω, άνθρωποι! Να λατρεύετε τον Κύριό σας, ο Οποίος δημιούργησε εσάς και όσους ήρθαν πριν από σας, ίσως και να γίνετε ευσεβείς. ۞ Ο Οποίος έκανε τη γη ως χαλί για σας (ώστε να διευκολύνει την ζωή σας πάνω της) και τον ουρανό (τελεια) κατασκευή (ως στέγη για σας). Και έστειλε κάτω νερό (βροχή) από τους ουρανούς, με το οποίο έβγαλε (από την γη) καρπούς ως

αγαθά για σας. Έτσι λοιπόν, μην αποδίδετε στον Αλλάχ αντίπαλους (στην λατρεία), ενώ γνωρίζετε (ότι είναι μόνο Αυτόν που σας δημιούργησε και δημιούργησε τα πάντα).﴾ [Κοράνιο, 2:21-22]

﴿Πώς απορρίπτετε την πίστη στον Αλλάχ; Ενώ ήσασταν νεκροί (χωρίς ζωή πριν γεννηθείτε), και Αυτός σας έδωσε ζωή; Έπειτα θα σας νεκρώσει (να πεθάνετε), και έπειτα θα σας επαναφέρει στη ζωή. Και έπειτα Σ' Αυτόν θα επιστρέψετε. ۞ Είναι Αυτός που έπλασε για σας ό,τι βρίσκεται στη γη. Έπειτα στράφηκε στους ουρανούς και τους έκανε σε επτά ουρανούς (στρώματα). Και είναι για όλα τα πράγματα 'Αλείμ (έχει απεριόριστη Γνώση).﴾ [Κοράνιο, 2:28-29]

﴿(Ο Αλλάχ) είναι ο πρωτουργός των ουρανών και της γης. Όταν αποφασίσει να γίνει κάτι, λέει σ' αυτό: 'Γενηθήτω!' και έγινε.﴾ [Κοράνιο, 2:117]

﴿Αλλάχ! Δεν υπάρχει θεός εκτός από Αυτόν – ο Αλ-Χάι (Ζωντανός), ο Αλ-Καϊούμ (Αυθύπαρκτος, Υποστηρικτής όλων). Δε μπορεί να τον καταβάλλει ούτε ένας υπνάκος (ούτε για ένα δευτερόλεπτο), ούτε ύπνος. Δικά Του είναι όλα όσα υπάρχουν στους ουρανούς και στη Γη. Ποιος μπορεί να μεσολαβήσει (για λογαριασμό κάποιου άλλου) μπροστά Του, εκτός με την Άδειά Του; Γνωρίζει ό,τι υπήρχε πριν και ό,τι θα υπάρξει μετά από αυτούς. Και δε θα συλλάβουν κάτι απ' τη γνώση Του, εκτός εκείνου που Αυτός θα θελήσει. Το Κούρσι Του εκτείνεται πάνω απ' τους ουρανούς και τη Γη, και δεν Τον επιβαρύνει η φύλαξη και η συντήρησή τους. Και είναι ο Αλ-'Αλέι (Ύψιστος), ο Αλ-'Αδείμ (Μέγας).﴾ [Κοράνιο, 2:225]

﴿Και ο Αλλάχ είναι Αυτός που δίνει τη ζωή και το θάνατο, και ο Αλλάχ με ό,τι κάνετε είναι Μπασείρ (βλέπει τα πάντα).﴾ [Κοράνιο, 3:156]

﴿Ω, άνθρωποι! Να φοβάσθε Τον Κύριό σας, Ο Οποίος σας έπλασε από ένα (και μόνο) άτομο (τον Αδάμ), και από αυτόν (τον Αδάμ) έπλασε τη σύζυγό του (την Εύα), και από αυτούς τους δύο έπλασε πολλούς άνδρες και γυναίκες, και να φοβάσθε Τον Αλλά(χ), στο Όνομα (Χάρη) του Οποίου ζητάτε ο ένας από τον άλλο (δηλ. όταν κάποιος ζητάει κάτι από κάποιον άλλον, και του λέει στο Όνομα του Αλλάχ να κάνεις αυτό) και (μην διακόπτετε τους δεσμούς)

της μήτρας (συγγενικούς). Στ' αλήθεια, Ο Αλλά(χ) είναι Παρατηρητής πάνω σας.﴾ [Κοράνιο, 4:1]

﴿Πες: «(Πώς είναι δυνατόν να) Λατρεύετε, εκτός του Αλλάχ, κάτι που δεν μπορεί ούτε να σας βλάψει, ούτε να σας ωφελήσει; Ενώ ο Αλλάχ είναι Ασ-Σαμεί' (Ακούει τα πάντα), Αλ-'Αλείμ (Γνωρίζει τα πάντα).»﴾ [Κοράνιο, 5:76]

﴿Πες: «(Μα είναι δυνατόν) Να πάρω για προστάτη μου άλλον εκτός του Αλλάχ, τον δημιουργό των ουρανών και της γης; Και Αυτός είναι που Ταΐζει, μα δεν ταΐζεται.» Πες: «Όχι! Μα διατάζομαι να είμαι ο πρώτος που θα υποταχθεί (στην Βούληση Του Αλλάχ).». Και να μην είσαι (ω, Μωχάμμαντ) από τους Αλ-Μουσρκείν (πολυθεϊστές).﴾ [Κοράνιο, 6:14]

﴿Μα Αποδίδουν (στον Αλλάχ) εταίρους, αυτούς που δε μπορούν να δημιουργήσουν τίποτα, ενώ αυτοί οι ίδιοι είναι δημιουργήματα; ۞ Καμία βοήθεια δε μπορούν να τους δώσουν, ούτε μπορούν να βοηθήσουν τους εαυτούς τους.﴾ [Κοράνιο, 7:191-192]

﴿Στον Αλλάχ ανήκουν ό,τι υπάρχει στους ουρανούς και στη γη. Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ είναι Αλ-Γανέι (Πλούσιος, Ελεύθερος από κάθε ανάγκη), Αλ-Χαμείντ (Άξιος κάθε επαίνου).﴾ [Κοράνιο, 31:26]

﴿Πες (ω, Μωχάμμαντ): Αυτός είναι Ο Αλλά(χ), Ο Αλ-Άχαντ (Ένας, Μοναδικός και αδιαίρετος) ۞ Ο Αλλά(χ) Ασ-Σάμαντ (Ο Αυτάρκης, που δεν έχει ανάγκη τίποτα από τα πλάσματά του, αλλά αυτά έχουν ανάγκη από Αυτόν, και Αυτός ούτε τρώει, ούτε πίνει, ούτε πεθαίνει) ۞ Δε γέννησε, ούτε γεννήθηκε ۞ Και κανένας δεν είναι ίσος ή συγκρίσιμος με Αυτόν﴾ [Κοράνιο 112:1-4]

ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

Οι Τριαδικοί, προκειμένου να υποστηρίξουν το δόγμα της Αγίας Τριάδας, παραθέτουν μόνο μερικά εδάφια από τη Βίβλο, οι ερμηνείες των οποίων είναι ιδιαίτερα παράξενες. Απέχουν πολύ είτε από το περιεχόμενό τους, είτε από το πρωτότυπο κείμενο. Η Βίβλος στο σύνολό της διδάσκει το Μονοθεϊσμό (τη Μοναδικότητα του Θεού), από το πρώτο βιβλίο (Γένεσις), ως το τελευταίο (Αποκάλυψις).

Ακολουθούν μερικά εδάφια που παρατίθενται ως απόδειξη για την παρουσία του Τριαδικού δόγματος:

Το **Πρώτο** στοιχείο που παρατίθεται, είναι το εδάφιο που βρέθηκε στο Κατά Ιωάννην (5:7), στην έκδοση του King James, που εγκρίθηκε το 1611: «Γιατί υπάρχουν τρεις που κρατούν αρχείο στον ουρανό, ο Πατήρ, ο Λόγος και το Άγιο Πνεύμα.». **Αυτός ο στίχος έχει διαγραφεί από τις περισσότερες από τις αναθεωρημένες εκδόσεις της Βίβλου, καθώς διαπιστώθηκε ότι δεν ανήκει στο πρωτότυπο χειρόγραφο, αλλά συνιστά μεταγενέστερη προσθήκη**.

Το Δεύτερο στοιχείο είναι:

«Αφού, λοιπόν, πορευτείτε, κάντε μαθητές όλα τα έθνη, βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος». [Κατά Ματθαίον, 28:19]

Το Τρίτο στοιχείο είναι:

«Σας χαιρετούν όλοι οι άγιοι. Η χάρη τού Κυρίου Ιησού Χριστού, και η αγάπη τού Θεού, και η κοινωνία τού Αγίου Πνεύματος είθε να είναι μαζί με όλους σας.». [Προς Κορινθίους Β’, 13:13-14]

Το Τέταρτο στοιχείο είναι:

«Υπάρχουν διαιρέσεις χαρισμάτων, το Πνεύμα όμως είναι το ίδιο• υπάρχουν και διαιρέσεις διακονιών, ο Κύριος όμως είναι ο ίδιος• υπάρχουν και διαιρέσεις ενεργημάτων, ο Θεός όμως είναι ο ίδιος, που ενεργεί τα πάντα μέσα σε όλους.», [Προς Κορινθίους Α', 12:4-6]

Όσο για το δεύτερο, το τρίτο, και το τέταρτο στοιχείο, η απλή αναφορά ονομάτων (ονομασιών) δεν συνιστά σε καμία περίπτωση την Αγία Τριάδα, αλλά απλά τα απαριθμεί. Στην πραγματικότητα πρόκειται για τρία διαφορετικά όντα, με διαφορετικά αναστήματα και συνθήκες. Τα τρία τους δεν ήταν ποτέ ίσα στο χρόνο, τη θέση, τη γνώση, τη δύναμη, όπως ορίζεται στο δόγμα της Αγίας Τριάδας. Επιπλέον, όταν ο Ιησούς βαπτίστηκε σύμφωνα με το Κατά Ματθαίον (3:16), το Πνεύμα του Θεού κατήλθε σ' αυτόν με τη μορφή περιστεριού. Δεδομένου αυτού, πώς θα μπορούσε ο Ιησούς να διεκδικήσει τη θέση του ως μέλος της Αγίας Τριάδας, όταν ήταν πάντα με το Άγιο Πνεύμα;

Μερικά από τα εδάφια της Βίβλου δόθηκαν ως αποδείξεις εξυψώνοντας τον Ιησού Χριστό σε Θεό, για το μεταγενέστερο σχηματισμό του δόγματος της Αγίας Τριάδας:

Πρώτο παράδειγμα:

«Ας κάνουμε άνθρωπο σύμφωνα με τη δική μας εικόνα…» [Γένεσις , 1:26]

Μερικοί Χριστιανοί θεολόγοι συμπεραίνουν ότι ο Θεός δεν ήταν ένας και μόνος του, την ώρα της δημιουργίας. **Ωστόσο, ο Θεός μιλά για τον Εαυτό Του σε πρώτο πληθυντικό πρόσωπο, και αυτό μπορεί να ερμηνευτεί ως πληθυντικός εντάσεως, ο οποίος εκφράζει τη μεγαλοπρέπεια και το μεγαλείο του Θεού. Χριστιανοί λόγιοι το εξηγούν ως να υποδηλώνει την πληρότητα της θείας δύναμης ή της απεριόριστης δύναμης που εκδηλώνεται στο Θεό, ή της παντοδυναμίας του Θεού στο σύνολό της**. Μερικοί τον αποκαλούν **Πληθυντικό σεβασμού και στη γραμματική αναφέρεται ως Πληθυντικός μεγαλειότητας.** Στο βιβλίο «Γένεσις», το πρώτο βιβλίο της Βίβλου, ο Θεός μόνος, χωρίς κανένα βοηθό, προκάλεσε τη δημιουργία (π.χ. κεφ. 1, εδάφιο 3):

«Και είπε ο Θεός: Ας γίνει φως• και έγινε φως•». [Γένεσις , 1:3]

Στο εδάφιο 27 του ίδιου κεφαλαίου, λέει:

«Και ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο σύμφωνα με τη δική του εικόνα•». [Γένεσις, 1:27]

Τα παραπάνω εδάφια δεν υποδεικνύουν την ύπαρξη κανενός βοηθού ή συντρόφου του Θεού. Και το ρήμα που περιγράφει τι είπε και τι έκανε ο Θεός είναι στον ενικό (δηλ. ο Θεός είδε ότι το φως ήταν καλό, δημιούργησε ο Θεός το στερέωμα, έπλασε ο Θεός τον άνθρωπο, ο Θεός τους ευλόγησε, ο Θεός ολοκλήρωσε το έργο του, κλπ.)

Στην αρχή του βιβλίου της «Γένεσις», διαβάζουμε:

«Στην αρχή, ο Θεός δημιούργησε τους ουρανούς και τη γη…». [Γένεσις, 1:1]

Προσέξτε, ότι ενώ οι λέξη ουρανοί είναι στον πληθυντικό, οι λέξεις Θεός και γη είναι στον ενικό. Γιατί η λέξη ουρανοί είναι στον πληθυντικό; **Ο λόγος είναι απλός• το Κοράνιο μας λέει ότι ο ουρανός αποτελείται από Εφτά Στερεώματα.** Και γιατί οι γραφείς της Βίβλου διατήρησαν τις λέξεις Θεός και γη στον ενικό; **Γιατί σίγουρα γνώριζαν ότι η γη είναι ΜΟΝΟ ΜΙΑ και ο Θεός είναι ΜΟΝΟ ΕΝΑΣ, όπως δίδαξαν όλοι οι προφήτες του Θεού**.

Δεύτερο παράδειγμα:

«ΣΤΗΝ αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν με τον Θεό, και ο Λόγος ήταν θεός.» [Κατά Ιωάννην, 1:1]

Προσέξτε ότι δεν μιλάει ο Ιησούς, αλλά ο Ιωάννης. Εξάλλου, κάθε Χριστιανός μελετητής της Βίβλου δέχεται ότι αυτό το συγκεκριμένο εδάφιο διατυπώθηκε από έναν Εβραίο, με το όνομα Φίλων της Αλεξάνδρειας στην Αίγυπτο, πριν από τον ερχομό του Ιησού και του Ιωάννη του Βαπτιστή, ειρήνη σ' αυτούς.

Επιπλέον, πολλοί μεταφραστές Ελληνικών χειρογράφων στα Αγγλικά του Κατά Ιωάννην (1:1) γράφουν την πρώτη εμφάνιση της λέξης Θεός με κεφαλαίο, αναφερόμενοι στον Παντοδύναμο Θεό, και τη δεύτερη εμφάνιση της λέξης

Θεός τη γράφουνε με μικρό. Το μικρό αρχικό γράμμα της λέξης «θεός» χρησιμοποιείται συνήθως για πλάσματα, όχι για τον Παντοδύναμο Θεό, όπως:

«Εγώ είπα: θεοί είστε εσείς, και όλοι γιοι τού Υψίστου• εσείς, όμως, πεθαίνετε σαν άνθρωποι, και πέφτετε σαν ένας από τους άρχοντες.» [Ψαλμοί, : 82:6-7]

Στην επιστολή: :

«…στους οποίους, καθώς είναι άπιστοι, ο θεός τούτου τού κόσμου τύφλωσε τον νου τους…» [Προς Κορινθίους Β', : 4:4]

Εφόσον αυτός ο Λόγος (δεύτερη εμφάνιση) είναι «με το Θεό», δεν μπορεί να είναι ο Παντοδύναμος Θεός, αλλά ένας απλός «θεός», όπως στα παραπάνω παραδείγματα.

Ως εκ τούτου, σύγχρονοι μεταφραστές της Βίβλου, καθιστούν το νόημα του Κατά Ιωάννην 1:1, ως εξής:

«Στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν με το Θεό, και ο Λόγος ήταν ένας θεός.»

«Στην αρχή ο Λόγος ήταν, και ο Λόγος ήταν με το Θεό, και ο Λόγος ήταν ένας θεός.»

Από μια άλλη οπτική, ορισμένοι Χριστιανοί λόγιοι μετέφρασαν (στα Αγγλικά) το «Λόγο» ως «Θεία Εντολή», και ισχυρίστηκαν, λοιπόν, ότι η ορθή φρασεολογία του Κατά Ιωάννην 1:1-3 είναι:

«Στην αρχή ήταν η Εντολή, και η Εντολή ήταν με το Θεό, και η Εντολή ήταν Θεϊκή. Αυτή (η Εντολή) ήταν στην αρχή με το Θεό. Όλα έγιναν διαμέσου αυτής• και χωρίς αυτήν δεν έγινε ούτε ένα το οποίο έχει γίνει.» [Κατά Ιωάννην, : 1:1-3]

Ο ελληνικός όρος που χρησιμοποιήθηκε από τον Ιωάννη ήταν ο **Λόγος**, που προέρχεται από το «λέγω»-που σημαίνει μιλώ. Ο Αγγλικός όρος «Decalogue» (<δεκάλογος), που σημαίνει «Δέκα Εντολές», είναι συνδυασμός των ελληνικών λέξεων **δέκα** και **λόγος**. Ο όρος λόγος σημαίνει τις «Διατυπωθείσες Εντολές του Θεού». (39)

Η λέξη «με» δημιουργεί αινιγματικό δίλημμα για όσους προτιμούν να σχετίζουν τη λέξη Λόγος με τον «Ιησού», αντί για «Την Εντολή». Ο λόγος είναι προφανής: **Πώς είναι δυνατόν ο Ιησούς να είναι με το Θεό, και παράλληλα Θεός;**

Η έννοια της Διατυπωθείσας Εντολής του Θεού, που είναι «με το Θεό» από την «αρχή», συμπίπτει με τη βιβλική έννοια της Δημιουργίας.

«Και είπε ο Θεός: Ας γίνει φως• και έγινε φως•» [Γένεση, : 1:3]

Στο Ελληνικό κείμενο, ο Ιωάννης χρησιμοποιεί το οριστικό άρθρο 'ο' πριν από το 'Θεό', γιατί είναι Υποκείμενο. Εδώ ο Ιωάννης δε χρησιμοποιεί το οριστικό άρθρο 'ο' πριν από το 'Θεό', γιατί είναι κατηγορούμενο. Με άλλα λόγια, ο όρος που χρησιμοποιείται εδώ υποδηλώνει τη φύση, την ποιότητα, τις ιδιότητες ή τα χαρακτηριστικά του Υποκειμένου. Σε αυτή την περίπτωση, η **φύση των Εντολών του Θεού είναι Θεϊκές**. Σε μερικές εκδόσεις της Βίβλου, η δεικτική αντωνυμία «αυτό» αντικαθίσταται με το αρσενικό της γένος 'Αυτός' (ο Ιησούς). **Ωστόσο, η αντωνυμία «αυτό» εδώ αναφέρεται στη 'Διατυπωθείσα Εντολή'**.

Επιπλέον, είναι φανερό ότι στο Κατά Ιωάννην (1:1), ήταν ο Θεός και μόνο, που υπήρχε αιωνίως. Τα Λόγια Του είναι πάντα μαζί Του, με την ίδια πνοή, όπως τα λόγια σου είναι μαζί σου, και τα λόγια μου μαζί μου. Ο **Λόγος** που αναφέρει ο Θεός δεν είναι κάποιος άλλος Θεός, ή ο ίδιος ο Θεός, αλλά ένας **Θείος Λόγος (Εντολή) από Αυτόν. Διαφορετικά, κάθε δημιούργημα γίνεται ξεχωριστός Θεός, καθώς κάθε δημιούργημα αντιπροσωπεύει το Λόγο Του. Το ίδιο επιχείρημα αφορά και το εδάφιο (1:3) της Γένεσις. Το φως που δημιουργήθηκε από το Λόγο Του δεν είναι Θεός, αλλά δημιούργημα (φως) του Θείου Λόγου Του. Συνεπώς, η φράση «ο Λόγος ήταν Θεός» στο Κατά Ιωάννην (1:1), είναι εντελώς άτοπη**.

Επιπλέον, αν προσπαθήσουμε να διαβάσουμε άλλες γραφές αναφορικά με τη Δημιουργία, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Θεός, ο Δημιουργός, χρησιμοποιούσε τα Λόγια Του σε κάθε δημιουργία με τρόπο παρόμοιο με αυτόν που παρατίθεται στο Κοράνιο (δηλ. «**Κουούν φαγιά κουούν**» **που στα ελληνικά σημαίνει «Γεννηθήτω—Γίνε»**):

﴿(Ο Αλλάχ) είναι ο πρωτουργός των ουρανών και της γης. Όταν αποφασίσει να γίνει κάτι, λέει σ' αυτό: 'Γενηθήτω!' και έγινε﴾ [Κοράνιο, 2:117]

Τρίτο παράδειγμα:

«Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα.» [Κατά Ιωάννην, 10:30]

Οι Χριστιανοί αντιλήφθηκαν αυτό το εδάφιο ως ότι ο Πατέρας (Θεός) και ο Ιησούς είναι ένα και ίδιο ον, ενωμένα σε Ένα Σώμα. Ο Θεός ενσαρκώθηκε στο πρόσωπο του Ιησού και έζησε ανάμεσα στους ανθρώπους. Η ίδια σημασία αποδίδεται και στο Κατά Ιωάννην (14:10), όταν ο Ιησούς λέει:

«εγώ είμαι σε ενότητα με τον Πατέρα μου, κι εσείς σε ενότητα με μένα, και εγώ σε ενότητα με σας.» [Κατά Ιωάννην 14:20]

Και επίσης στο Κατά Ιωάννην (14:20), όταν ο Ιησούς λέει:

«…εγώ είμαι σε ενότητα με τον Πατέρα, και ο Πατέρας είναι σε ενότητα με μένα» [Κατά Ιωάννην ,14:10]

Ωστόσο, παρερμήνευσαν τη σημασία του εδαφίου 28 του ίδιου κεφαλαίου, όταν ο Ιησούς δήλωσε:

«Αν με αγαπούσατε, θα χαιρόσασταν ότι είπα: 'Πηγαίνω προς τον Πατέρα• επειδή, ο Πατέρας μου είναι σπουδαιότερος από εμένα'.» [Κατά Ιωάννην 14:28]

Αν αυτό που είπε ο Ιησούς είναι αληθές, ότι ο Πατέρας είναι σπουδαιότερος από αυτόν, αυτό καθιστά το θέμα μας λήξαν, άρα δεν είναι ισάξιοι.

Επιπλέον, οι Τριαδικοί δεν αντιλαμβάνονται ότι ακολουθώντας τα επιχειρήματά τους, το αποτέλεσμα θα ανερχόταν στο συνολικό αριθμό των 15 σωμάτων τυλιγμένα σε ένα. Είναι «απλή αριθμητική», όπως θα το έθετε ένα παιδάκι πρώτης δημοτικού: Ο Πατέρας είναι Θεός, ο Υιός (Ιησούς) είναι Θεός, και το Άγιο Πνεύμα είναι Θεός –(δηλ. η Αγία Τριάδα) αποτελούμενη από τρία (3) όντα (Πρόσωπα) ενωμένα σε ένα Θεό. Η πρόσθεση σε αυτούς των αρχικών δώδεκα (12) μαθητών, με τον ίδιο τρόπο όπως κατανοήθηκαν από τους Χριστιανούς (Κατά Ιωάννην 14:20), **θα παρήγαγε ένα σύνολο δεκαπέντε (15) όντων τυλιγμένων και ενωμένων σε ένα σώμα**.

Τα εδάφια (17:21-23) στο Κατά Ιωάννην, μας δίνουν μια πιο ξεκάθαρη σημασία σχετικά με τη φύση τους ως ένα ον:

«για να είναι όλοι ένα• όπως εσύ, Πατέρα, είσαι σε ενότητα με μένα και εγώ σε ενότητα με σένα, να είναι κι αυτοί ένα σε ενότητα με μας• για να πιστέψει ο κόσμος ότι εσύ με απέστειλες. Και εγώ, τη δόξα που μου έδωσες, έδωσα σ' αυτούς• για να είναι ένα μεταξύ τους, όπως εμείς είμαστε ένα. Εγώ σε ενότητα μ' αυτούς, κι εσύ σε ενότητα με μένα• για να είναι σε μια ολοκληρωμένη ενότητα…» [Κατά Ιωάννην 17:21-23]

Τα παραπάνω εδάφια δε συνιστούν καμία άλλη ερμηνεία, παρά την «ενότητα σκοπών» ως αληθινοί πιστοί.

Εξάλλου, στο Κατά Ιωάννην (10:31-36), δεν ισχυρίστηκε (ο Ιησούς) ότι είναι «Θεός» ή «Θεός, ο Υιός» [ως ενωμένος με τον Πατέρα (Θεό)], αλλά μόνο ως ξεχωριστό ον.

Αν, από την άλλη, οι Τριαδικοί επιμείνουν ότι το Κατά Ιωάννην (10:30) υποστηρίζει το δόγμα της Αγίας Τριάδας, τότε δεν πρέπει να περιορίσουν τον αριθμό του Θεού τους στους τρεις (3), αλλά πρέπει να προσθέσουν και τους 12 μαθητές (Κατά Ιωάννην 14:10 και 20), καθώς κατανόησαν τη σημασία των εδαφίων ως «ο καθένας ενωμένος σε ένα σώμα.» Συνεπώς, το δίλημμα θα ήταν μεγαλύτερο και η μπλεγμένη μάζα (Τριάδα) καθίσταται περισσότερο προβληματική.

Τέταρτο παράδειγμα:

«…Όποιος είδε εμένα, είδε τον Πατέρα•» [Κατά Ιωάννην, 14:9]

Αλλά δεν είπε ο Ιησούς ξεκάθαρα ότι οι άνθρωποι δεν είδαν ποτέ το Θεό, όπως λέει στο Κατά Ιωάννην; :

«Και ο Πατέρας που με απέστειλε, αυτός έδωσε μαρτυρία για μένα. Ούτε φωνή του ακούσατε ποτέ ούτε όψη του είδατε.» [Κατά Ιωάννην 5:37]

Εδώ, ο Ιησούς λέει ότι δεν είναι θεός, γιατί Του μιλούσε και Τον έβλεπε. Και στο Κατά Ματθαίον (7:21), ο Ιησούς λέει:

«…του Πατέρα μου, ο οποίος είναι στους ουρανούς.» [Κατά Ματθαίον 7:21]

ενώ εκείνη την ώρα ήταν μπροστά τους. Όλες αυτές οι αναφορές του Ιησού έχουν μία μόνο ερμηνεία ότι δηλαδή ο Θεός και ο Ιησούς δεν είναι ένα. Πώς είναι δυνατόν ο Πατέρας (Θεός) και ο Ιησούς να είναι ένα και ενωμένοι σε ένα σώμα (όπως ερμηνεύεται από τους Χριστιανούς), όταν ο Πατέρας είναι στον ουρανό και ο Ιησούς είναι στη γη;

Προκειμένου να πιστεύει κανείς στο Θεό, πρέπει να θαυμάζει τη δημιουργία Του, που είναι αναρίθμητη: ο ήλιος, το φεγγάρι, τα αστέρια, και τα πάντα γύρω μας. Στο Κατά Ιωάννην (4:24) ο Ιησούς ισχυρίζεται:

«Ο Θεός είναι πνεύμα•» [Κατά Ιωάννην 4:24]

Άρα, πώς μπορεί να δει κανείς το Θεό; Και στο Κατά Ιωάννην (1:18) διαβάζουμε:

«Κανένας δεν είδε ποτέ τον Θεό.» [Κατά Ιωάννην 1:18]

Επιπλέον, ο Ιησούς έκανε σαφέστατα διαχωρισμό μεταξύ του Θεού και του εαυτού του στα ακόλουθα εδάφια του Κατά Ιωάννην Ευαγγελίου:

«ΑΣ μη ταράζεται η καρδιά σας• πιστεύετε στον Θεό, και σε μένα πιστεύετε.» [Κατά Ιωάννην 14:1]

Η λέξη «και» είναι κρίσιμη, γιατί δείχνει ότι ο Θεός είναι εντελώς διαφορετικό Ον από τον Ιησού. Στο Κατά Ιωάννην: :

«Κι αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν εσένα τον μόνον αληθινό Θεό, και εκείνον τον οποίον απέστειλες, τον Ιησού Χριστό.» [Κατά Ιωάννην 17:3]

Πέμπτο παράδειγμα:

«Κύριέ μου και Θεέ μου!» [Κατά Ιωάννην]

Ωστόσο, αυτό το απόσπασμα δεν έχει καμία σημασία, καθώς ακυρώνεται από τα εδάφια που παρατίθενται παραπάνω. Οι μελετητές είναι της άποψης ότι υπό αυτή τη θαυματουργή περίσταση, τα σχόλια του απόστολου Θωμά,

μπορεί να έγιναν λόγω συναισθηματικής έξαρσης, εξαιτίας του θαυμασμού του προς τον Ιησού, ενώ, στην πραγματικότητα, ο θαυμασμός απευθυνόταν στο Θεό. **Εξάλλου, ο Θωμάς δε θεωρούσε τον Ιησού Θεό, <u>γιατί γνώριζε πολύ καλά ότι ο Ιησούς δεν ισχυρίστηκε ποτέ ότι είναι Θεός</u>**.

Κι αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν εσένα τον μόνον αληθινό Θεό, και εκείνον τον οποίον απέστειλες, τον Ιησού Χριστό.» [Κατά Ιωάννην 17:3]

Μάλιστα, ο Απόστολος Παύλος έκανε μια ακόμα σαφή διάκριση ανάμεσα στο Θεό και τον Ιησού. Ισχυρίστηκε ότι ο Θεός ενέλειψε τον Ιησού, όπως αναφέρθηκε στη Βίβλο, και στην Επιστολή Α' Προς Κορινθίους:

«…είμαστε δε και ψευδομάρτυρες του Θεού, επειδή δώσαμε μαρτυρία για τον Θεό, ότι ανέστησε τον Χριστό• τον οποίο δεν ανέστησε, αν, καθ' υπόθεση, οι νεκροί δεν ανασταίνονται. Επειδή, αν δεν ανασταίνονται οι νεκροί, ούτε ο Χριστός αναστήθηκε. Αλλά, αν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, η πίστη σας είναι μάταιη• είστε δε ακόμα μέσα στις αμαρτίες σας. Επομένως, κι αυτοί που κοιμήθηκαν εν Χριστώ, απολέστηκαν. Αν μονάχα σ' αυτή τη ζωή ελπίζουμε στον Χριστό, είμαστε ελεεινότεροι από όλους τούς ανθρώπους. Αλλά, τώρα, ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς…» [Α' Προς Κορινθίους 15:15-20]

και στο Κατά Μάρκον (16:19):

Ο μεν Κύριος, λοιπόν, αφού τους μίλησε, αναλήφθηκε στον ουρανό, και κάθησε στα δεξιά τού Θεού.» [Κατά Μάρκον 16:19]

Αν πράγματι, ο Θεός και ο Ιησούς είναι το ένα και το αυτό, δεν θα ταίριαζε περισσότερο να πούμε: «**Ο Ιησούς ενέλειψε τον εαυτό του**;», και εκεί που λέει ότι ο Ιησούς κάθησε στα δεξιά του Θεού, δε θα ήταν πιο αρμόζον να πούμε: **«και ο Ιησούς κάθησε στο Θρόνο»; Η σκληρή αλήθεια είναι πως κανείς δεν έχει δικαίωμα στον Ύψιστο Θρόνο, παρά μόνο ο Θεός, ο Οποίος αξίζει να λατρεύεται, όπως ισχυρίστηκε ο Ιησούς, και όχι (να λατρεύεται) ο ίδιος**. (Κατά Ιωάννην 17:3)

Σε ένα άλλο εδάφιο, ο Απόστολος Παύλος εξηγεί ποιος είναι ο Θεός:

«Ο Θεός, που έκανε τον κόσμο και όλα όσα υπάρχουν μέσα σ' αυτόν, αυτός

που είναι Κύριος του ουρανού και της γης, δεν κατοικεί σε χειροποίητους ναούς, ούτε υπηρετείται από χέρια ανθρώπων, ωσάν να έχει ανάγκη από κάτι, επειδή αυτός δίνει σε όλους ζωή και πνοή και τα πάντα.» [Πράξεις 17:24-25]

Αποτελεί αυτή η διαφορά μεταξύ Θεού και ανθρώπου, του Δημιουργού και του δημιουργήματος, του Άπειρου και του πεπερασμένου, έννοια που ξεπερνά κάθε ανθρώπινη αντίληψη; Όχι, αλλά μόνο οι απερίσκεπτοι, οι υποκριτές και οι επαναστάτες δεν επιθυμούν να καταλάβουν.

Πρόσθετοι ισχυρισμοί που εξυψώνουν τον Ιησού σε Θεό;

Οι Χριστιανοί ισχυρίζονται ότι ο Ιησούς είναι ο Ενσαρκωμένος Θεός, πλήρης Θεός και πλήρης άνθρωπος. Αυτή η άποψη διαψεύστηκε εντελώς από τον Ιησού με τα λόγια του στο Κατά Ιωάννην:

« Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και Θεό μου και Θεό σας.» [Κατά Ιωάννην 20:17]

Συνεπώς, πώς προκύπτει το θέμα της Ενσάρκωσης; Μας λέει με απλά λόγια ότι ο Θεός είναι διακριτός και ξεχωριστός από τον Ιησού. Συνεπώς, καθιστά το δόγμα της ΕΝΣΑΡΚΩΣΗΣ άκυρο και κενό. Εξάλλου, το να είσαι πλήρης Θεός σημαίνει να είσαι απαλλαγμένος από επιθυμίες και αδυναμίες, ενώ το να είσαι άνθρωπος σημαίνει να στερείσαι θειότητας.

Άλλοι Χριστιανοί ισχυρίζονται ότι ο Ιησούς είναι Θεός, γιατί αποκαλείται επίσης «Υιός του Θεού», «Μεσσίας», «Υιός της Μαρίας», και «Σωτήρας». **Ωστόσο, ο Ιησούς μίλησε για τους ειρηνοποιούς ως «Υιός του Θεού». Κατά την Εβραϊκή παράδοση, κάθε άνθρωπος που ακολουθεί τη Βούληση του Θεού αποκαλείται «Υιός του Θεού»**. Δείτε παραδείγματα που παρατίθενται στη Βίβλο: (Γένεση 6:2,4), (Έξοδος 4:22), (Ιερεμίας 31:9), (Ψαλμοί 2:7), (Κατά Λουκάν 3:38), (προς Ρωμαίους 8:14). Στο Κατά Λουκάν, ο Ιησούς λέει:

«Εσείς, όμως, να αγαπάτε τούς εχθρούς σας, και να αγαθοποιείτε, και να δανείζετε, χωρίς να ελπίζετε σε καμιά απολαβή• και η αμοιβή σας θα είναι μεγάλη, και θα είστε γιοι τού Υψίστου•» [Κατά Λουκάν 6:35]

Επιπλέον, παρατίθεται στη Βίβλο ότι «Μεσσίας» στα Εβραϊκά σημαίνει

«χρισμένος Θεός» και όχι «Χριστός», και ο «Σίρους» στα Περσικά ονομάζεται «Μεσσίας» ή «ο χρισμένος» (Γένεσις 31:13), (Λεϋιτικό 8:10), (Σαμουήλ 2:10), (Ησαΐας 45:1), (Ιεζεκιήλ 28:14). Ο Ιεζεκιήλ απευθυνόταν στη Βίβλο ως «Υιός του Ανθρώπου». Όσο για τον «Σωτήρα», στο ΙΙ Βασιλείς (13:5), ο τίτλος αυτός δινόταν και σε άλλους ανθρώπους, χωρίς να είναι θεοί. Ο όρος «χρισμένος Θεός» σημαίνει παραχώρηση πνευματικής εξουσίας σε έναν ευγενή άνθρωπο, ώστε να διαδώσει τα λόγια του Θεού. Συνεπώς, πώς αυτός ο όρος τον καθιστά κάτοχο και τον εξυψώνει στη θέση του Θεού;

Μια ακόμη ερώτηση του ενός Δισεκατομμυρίου:

«Τι είναι ο Χριστιανισμός χωρίς το Δόγμα της Αγίας Τριάδας;»

HOLY BIBLE

ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΝΤΙΚΡΟΥΟΥΝ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

Ούτε μία φορά δεν αναφέρθηκε ο Ιησούς στον εαυτό του ως «Θεός, ο Υιός», αλλά μόνο ως «Θεού Υιός» ή «Υιός του Θεού», περίπου 68 φορές στην Καινή Διαθήκη της Βίβλου, που σήμαινε ότι δεν είναι καθόλου Θεός. Το να πούμε ότι και οι δύο αναφορές είναι το ίδιο και το αυτό σε σημασία, αναιρεί τους γλωσσικούς κανονισμούς, καθιστώντας τη γλώσσα παντελώς άχρηστη ως μέσο επικοινωνίας.

Ο Ιησούς είχε την απαρχή του γιατί δημιουργήθηκε από το Θεό. Δεν ήταν συν-αιώνιος με το Θεό ή ο ίσος με τον Παντοδύναμο Θεό από καμία άποψη. Υπόκειτο πάντα στη Βούληση του Θεού και εξακολουθεί να το κάνει.

Ο Άρειος όρισε το Θεό ως «αγέννητο» -δηλαδή την απόλυτη πηγή των πάντων, ο οποίος δεν προήλθε από καμία πηγή. Αυτό είναι που διακρίνει το Θεό στην ουσιαστική ύπαρξή του από τα υπόλοιπα όντα. Ο Λόγος από το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, άντλησε την ύπαρξή του από το Θεό και συνεπώς δεν ήταν Θεός με την απόλυτη έννοια.».

Το δόγμα της Αγίας Τριάδας συνιστά ολοφάνερη απόκλιση από τις διδασκαλίες των Προφητών του Θεού. Η λατρεία του Θεού σύμφωνα με τη Βούλησή Του σημαίνει παντελή απόρριψη του δόγματος της Αγίας Τριάδας.

«Επειδή, ο Θεός δεν είναι Θεός σύγχυσης και μπερδέματος, αλλά ειρήνης.»
[Προς Κορινθίους Α’, 14:33]

Ο Τζον Μπέικερ γράφει ότι «**ο Ιησούς δεν έβλεπε τον εαυτό του ως Σωτήρα του Κόσμου, πόσο μάλλον ως θεϊκό ον που προϋπήρχε από τον ουρανό.**».

Αντιλαμβανόμενος αυτήν την αλήθεια, ο Τζον Χικ, εκδότης του «Ο Μύθος του Ενσαρκωμένου Θεού», στον Πρόλογο του έργου, λέει:

«Η ανάγκη προκύπτει από την αυξανόμενη γνώση των Χριστιανικών πηγών, και περιλαμβάνει αναγνώριση για το ότι «ο Ιησούς ήταν, όπως παρουσιάζεται στις Πράξεις (2:21) ‘άνθρωπος εγκεκριμένος από το Θεό’ για έναν ιδιαίτερο ρόλο στα πλαίσια ενός θείου σκοπού, και ότι η αντίληψή του ως Ενσαρκωμένο Θεό, το Δεύτερο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδας που βιώνει μια ανθρώπινη ζωή, είναι ένας μυθολογικός ή ποιητικός τρόπος έκφρασης της σημασίας του για μας.».

Το Χριστιανικό δόγμα αναφέρει ότι τα «Τρία Πρόσωπα» είναι ενωμένα σε ένα σώμα (τρία σε ένα Θεό). **Πώς θα μπορούσε κάθε ένα μέλος της Αγίας Τριάδας να θεωρηθεί ολοκληρωμένος Θεός, όταν στην πραγματικότητα, καθένα από αυτά αποτελεί μόνο το 1/3 της Θεότητας; Είναι παράλογο ακόμα και να σκεφτούμε ότι καθένα από αυτά είναι ολοκληρωμένος Θεός, όταν και τα τρία ενώνονται σε μία ύπαρξη, και αποτελούν έτσι έναν ολοκληρωμένο Θεό**.

Πάλι, όταν ο Ιησούς ήταν στη γη, δεν ήταν ολοκληρωμένος Θεός, ούτε ήταν ο «Πατέρας στον Ουρανό» ένας ολοκληρωμένος θεός, πράγμα που αντιβαίνει στις ρήσεις του Ιησού. Λέει στο Κατά Ιωάννην (20:17):

«Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και <u>Θεό μου και Θεό σας.</u>»

Αν ο Θεός ήταν τρία σε ένα, ποιος ήταν ο Θεός στον Ουρανό κατά τη διάρκεια των τριών ημερών ανάμεσα στην υποτιθέμενη σταύρωση και ανάσταση; Ποιος ήταν ο Θεός όταν ο Ιησούς ήταν στη μήτρα της Μαρίας;

Αν αυτό το δόγμα συνιστούσε διδασκαλία του Ιησού, θα το είχε δηλώσει με

ξεκάθαρους όρους. Ενώ, η λέξη Τριάδα δεν είναι καν γραμμένη στη Βίβλο, αλλά αντίθετα, ο Ιησούς είπε:

«…ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας Κύριος…» [Κατά Μάρκον 12:29]

Πολλοί Χριστιανοί δεν σκέφτηκαν ποτέ τις επιπτώσεις ενός τριαδικού Θεού (της Αγίας Τριάδας). **Πώς θα μπορούσε ο Θεός να ευχαριστούταν ή να λατρευόταν, όταν κάποιος δεν είναι ξεκάθαρος για το ποιος είναι ο Θεός και σε ποιον θα απευθύνει την λατρεία και τις επικλήσεις του: στον Πατέρα, στον Υιό ή στο Άγιο Πνεύμα ή μια φορά θα την απευθύνει στον Πατέρα, άλλη στον Υιό και άλλη στο Άγιο Πνεύμα;**

«Η φιλοσοφία μας λέει ότι κανένα ον από το οποίο μπορεί να προκύψει κάποιο άλλο ον, και να υπάρξει ως ξεχωριστό άτομο και να γίνει ίσος και εταίρος, δεν μπορεί να θεωρηθεί τέλειο. Με το να αποδίδουμε έναν υιό στο Θεό, αρνούμαστε την τελειότητα του Θεού.».

«Η ύψωση του Ιησού στη θέση του Θεού συνιστά τρομερή βλασφημία σε βάρος του ενός αληθινού Θεού, ενώ η διάκριση του Ιησού από το Θεό δε δυσφημεί τον Ιησού, αλλά απλά τον τοποθετεί στην ευγενέστερη θέση του ως σπουδαίο προφήτη και αγγελιαφόρο του Θεού.»

﴿Αυτός είναι που σας έπλασε, και από εσάς υπάρχουν άπιστοι και από σας υπάρχουν πιστοί. Κι Ο Αλλά(χ) με όσα κάνετε είναι Μπασείρ (Βλέπει τα πάντα).﴾ [Κοράνιο 64:2]

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΔΙΑΨΕΥΔΟΥΝ ΤΟΝ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ:

«Το μεν ποτήρι μου θα πιείτε, και το βάπτισμα, που εγώ βαπτίζομαι, θα βαπτιστείτε• το να καθήσετε, όμως, από τα δεξιά μου και από τα αριστερά μου, δεν είναι δικό μου να δώσω, παρά σε όσους είναι ετοιμασμένο από τον Πατέρα μου.» [Κατά Ματθαίον 20:23]

Ο Ιησούς στερούταν της δύναμης ή της εξουσίας να χορηγήσει οτιδήποτε μόνος του, παρά μόνο όσα είχε ορίσει ο Θεός, Τον Οποίο αποκαλεί «Πατέρα».

«Και αφού προχώρησε λίγο, έπεσε με το πρόσωπό του στη γη, προσευχόμενος και λέγοντας: 'Πατέρα μου, αν είναι δυνατόν, ας παρέλθει από μένα αυτό το ποτήρι• όμως, όχι όπως εγώ θέλω, αλλ' όπως εσύ.'» [Κατά Ματθαίον 26:39]

Εδώ, ο Ιησούς αναζητά τη βοήθεια του Πατέρα (Θεού) του, δίνοντας έμφαση στο ότι δεν είναι μέσω της δικής του βούλησης, αλλά της Βούλησης του Θεού. Είναι, έτσι, φανερό ότι η βούλησή του διακρίνεται από αυτή του Θεού.

«Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;» [Κατά Ματθαίον 27:46]

«…Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου…» [Κατά Λουκάν 23:46]

Τέτοια λόγια, όπως το «Θεέ μου» παράγονται μόνο από κάποιον που βρίσκεται σε απόγνωση. Και αν ο Ιησούς ήταν Θεός, τότε από ποιον εγκαταλείφτηκε; Από τον εαυτό του μήπως; Αυτό είναι γελοίο. Ο Θεός δεν χρειάζεται να υποταχθεί σε κάποιον άλλο Θεό.

«Γιατί με λες αγαθό; Κανένας δεν είναι αγαθός, παρά μονάχα ένας, ο Θεός.» [Κατά Μάρκον 10:18]

Ο Ιησούς τόνισε ότι κανείς δεν είναι σπουδαιότερος στην αγαθότητα ή τη δικαιοσύνη, παρά μόνο ο Θεός. Αποδεσμεύοντας, έτσι, τον εαυτό του από το Θεό.

«Όσο για την ημέρα εκείνη και την ώρα δεν γνωρίζει κανένας ούτε οι άγγελοι, που είναι στον ουρανό, ούτε ο Υιός, παρά μονάχα ο Πατέρας.» [Κατά Μάρκον 13:32]

–Αν ο Ιησούς ήταν πράγματι ίσος με το Θεό ή μέλος της Αγίας Τριάδας, θα γνώριζε όσα γνωρίζει και ο Πατέρας..

«Σας διαβεβαιώνω απόλυτα: Δεν μπορεί ο Υιός να κάνει τίποτε από μόνος του…» [Κατά Ιωάννην 5:19]

«Δεν μπορώ εγώ να κάνω τίποτε από τον εαυτό μου.» [Κατά Ιωάννην 5:30]

«Η δική μου διδασκαλία δεν είναι δική μου, αλλά εκείνου που με απέστειλε.» [Κατά Ιωάννην 7:16]

Στις τρεις ρήσεις που παρατέθηκαν παραπάνω, ο Ιησούς κατέστησε σαφές ότι καμία εξουσία ή δύναμη δεν εξαρτάται από αυτόν, και ότι όσα κήρυξε ήταν από το Θεό.

«…επειδή, ο Πατέρας μου είναι ανώτερός μου.» [Κατά Ιωάννην 14:28]

–Αυτή η φράση αναιρεί κατηγορηματικά το δόγμα της Αγίας Τριάδας, εφόσον και οι δύο έχουν διαφορετική φύση, ο ένας σπουδαιότερη από τον άλλο.

«Κι αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν εσένα τον μόνον αληθινό Θεό, καθώς και εκείνον τον οποίον απέστειλες, τον Ιησού Χριστό.» [Κατά Ιωάννην 17:3]

Ο Ιησούς ποτέ δεν απευθύνθηκε στον Θεό στον πληθυντικό, στον Οποίο απευθυνόταν ως Πατέρα.

«Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και Θεό μου και Θεό σας.» [Κατά Ιωάννην 20:17]

Ο Ιησούς δεν ήταν Θεός γιατί είχε το δικό του Θεό, τον Οποίο αποκαλούσε Πατέρα.

«Επειδή, με τέτοιον τρόπο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του τον μονογενή» [Κατά Ιωάννην 3:16]

Αν ο Ιησούς είναι μέλος της Αγίας Τριάδας, όταν όλοι μαζί είναι συν-αιώνιοι, χωρίς αρχή ή τέλος, και ισάξιοι, πώς είναι δυνατόν να είναι γιος, και ταυτόχρονα ηλικιακά ίσος με τον πατέρα του;

«Η γέννηση του Ιησού Χριστού έγινε ως εξής: η μητέρα του, η Μαρία, αρραβωνιάστηκε με τον Ιωσήφ. Προτού όμως συνευρεθούν, έμεινε έγκυος με τη δύναμη του Αγιού Πνεύματος.» [Κατά Ματθαίον 1:18]

«… Ο Θεός έστειλε τον άγγελο Γαβριήλ στην πόλη της Γαλιλαίας Ναζαρέτ σε μια παρθένο, που ήταν αρραβωνιασμένη με κάποιον που λεγόταν Ιωσήφ και προερχόταν από τη γενιά του Δαβίδ. Η παρθένος λεγόταν Μάριαμ….» [Κατά Λουκάν 1:26]

«Επειδή, ένας Θεός υπάρχει, ένας είναι και ο μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων, ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός»[Α΄ προς Τιμόθεο 2:5]

Η φράση αυτή αποδεικνύει από μόνη της ότι ο Θεός και ο Ιησούς διαφέρουν ο ένας από τον άλλο.

«Η αποκάλυψη που έδωσε ο Θεός στον Ιησού Χριστό , για να δείξει στους δούλους του, εκείνα που σύντομα πρέπει να γίνουν•» [Αποκάλυψη 1:1]

Ο Αληθινός Θεός είναι Παντογνώστης, συνεπώς, αυτό αναιρεί τη θεωρία της Αγίας Τριάδας.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΗΝ ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ;

Ο Θεός, με την απέραντη Σοφία και το Έλεός Του, έχει κατά περιόδους στείλει προφήτες για να διαδώσουν το **ΜΗΝΥΜΑ** Του και να προσκαλέσουν την ανθρωπότητα στη δικαιοσύνη (δηλ. στο μονοπάτι της **ΕΙΡΗΝΗΣ** και της **ΥΠΑΚΟΗΣ** στον Ένα Αληθινό Θεό). ΤΟ Μήνυμα ονομάζεται **ΙΣΛΑΜ** (υποταγή στη Βούληση του Αλλάχ).

Αυτό το μήνυμα διαβιβάστηκε σε όλα τα έθνη και τις φυλές του κόσμου, σε διαδοχικές γενιές, προσκαλώντας την ανθρωπότητα να υποταχθεί στη Βούληση του Θεού. Ωστόσο, όλες οι προηγούμενες Αποκαλύψεις διαστρεβλώθηκαν και εφθάρησαν από μεταγενέστερες γενιές, και οι προφήτες αγνοήθηκαν και διώχθηκαν. Η αγνή Αποκάλυψη του Θεού μολύνθηκε με μύθους, προκαταλήψεις, ειδωλολατρία και παράλογες ιδεολογίες. Έτσι, η θρησκεία του Θεού θυσιάστηκε στο βωμό πολλαπλών ψευδών λατρειών.

Η ανθρώπινη ιστορία είναι ένα χρονικό του ανθρώπου που ταλαντεύει τον άνθρωπο ανάμεσα στο φως και στο σκοτάδι. Ο Θεός, με την άφθονη Αγάπη και το Έλεός Του για την ανθρωπότητα, δε μας άφησε μόνους μας στο σκοτάδι να ανακαλύψουμε το σωστό μονοπάτι μέσα από δοκιμασίες και σφάλματα. Έστειλε τον τελευταίο Αγγελιαφόρο του, τον Προφήτη Μωχάμμαντ για να καθοδηγήσει την ανθρωπότητα κατά τη διάρκεια της αποκαλούμενης Σκοτεινής Περιόδου. Η Αποκάλυψη (δηλ. το Ιερό Κοράνιο μέσω του αγγέλου Γαβριήλ) που έλαβε, αντιπροσωπεύει την τελευταία πηγή για την θεϊκή καθοδήγηση, η οποία από την φύση της είναι κατανοητή και παγκόσμια. Αυτή η **Θεία Καθοδήγηση** υπογραμμίζει τη γνώση και την πραγματικότητα σχετικά με τον Πανίσχυρο Δημιουργό, το σύμπαν, το σκοπό της δημιουργίας μας και της ζωής μας σε αυτόν τον κόσμο και τη Μέλλουσα Ζωή. Θα οδηγήσει την

ανθρωπότητα στο **ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ, ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ** και της **ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ** σε αυτήν τη ζωή και την επόμενη.

Το να μιλήσουμε για τον ερχομό ενός «άλλου Παρακλήτου/συμβούλου/παρηγορητή/Πνεύματος αληθείας ως «έναν ακόμη προφήτη», όπως το Μωυσή και τον Ιησού είναι απολύτως σωστό. Αλλά το να ισχυρίζεται κανείς ότι η αναφορά του Ιησού, στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη, για τον ερχομό ενός «Παράκλητου», δεν αφορά τον ερχομο «ενός ακόμη Προφήτη», αλλά το «Άγιο Πνεύμα», είναι εντελώς παράλογο και αβάσιμο.

Για να κατανοήσει κανείς το μήνυμα του Ιησού, πρέπει να ξεκινήσει με την Πρώτη Επιστολή του Ιωάννη στο Κατά Ιωάννην (2:1) της Βίβλου. Εδώ, θα αντιληφθείτε ότι ο Ιησούς υπήρξε ο «**πρώτος Παράκλητος**»: «Παιδάκια μου, αυτά σας τα γράφω, για να μη αμαρτήσετε• αν, όμως, κάποιος αμαρτήσει, έχουμε **παράκλητο** προς τον Πατέρα, τον Ιησού Χριστό τον Δίκαιο.»

Ο Ιησούς, που ήταν ο «**πρώτος Παράκλητος**», προφήτευσε τον ερχομό ενός «**άλλου Παρακλήτου**». Ωστόσο, αναθεωρητές της Βίβλου έχουν μεταφράσει το «**Παράκλητος**» με πολλές διαφορετικές λέξεις, τις οποίες μπορούν οι αναγνώστες να συναντήσουν, ανάλογα με το ποιος έγραψε τη Βίβλο (**δηλ. Παράκλητος/Σύμβουλος/Παρηγορητής/Βοηθός/Άγιο Πνεύμα/Πνεύμα της αληθείας**).

Ο ίδιος όρος «Παράκλητος» χρησιμοποιείται στο Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο αναφορικά με την προφητεία που έκανε ο Ιησούς για τον ερχομό ενός «άλλου Παρακλήτου». Λέει:

«Και εγώ θα παρακαλέσω τον Πατέρα, και θα σας δώσει έναν άλλον Παράκλητο, για να μείνει μαζί σας στον αιώνα» [Κατά Ιωάννην 14:16]

Είπε επίσης στους μαθητές του ότι αυτός ο «Παράκλητος» θα διδάξει τα πάντα και θα τους φέρει πράγματα που θα θυμούνται. Είπε στο Κατά Ιωάννην (14:26):

«Και ο Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιο, που ο Πατέρας θα στείλει στο όνομά μου, εκείνος θα σας τα διδάξει όλα, και θα σας υπενθυμίσει όλα όσα είπα προς εσάς.»

και στο Κατά Ιωάννην:

«Όταν, όμως, έρθει ο Παράκλητος, που εγώ θα στείλω σε σας από τον Πατέρα, το Πνεύμα τής αλήθειας, που εκπορεύεται από τον Πατέρα, εκείνος θα δώσει μαρτυρία για μένα.» [Κατά Ιωάννην 15:26]

Θα παρατηρήσατε στα παραπάνω εδάφια ότι η αναθεωρημένη Βίβλος χρησιμοποιεί τη λέξη «**Παράκλητος**» αναφερόμενη παραπάνω και ως «**Άγιο Πνεύμα**» (14:25). Αλλά το ίδιο αλλάχθηκε στο Κατά Ιωάννην (15:26) σε «**Πνεύμα της αλήθειας**». Ξανά, στα ακόλουθα εδάφια αλλάζει σε «**Παράκλητος**», αλλά αργότερα θα το ανακαλύψετε ότι ξανά αλλάχθηκε σε «**Πνεύμα της αλήθειας**» στο Κατά Ιωάννην (16:13).

«Εγώ, όμως, σας λέω την αλήθεια• σας συμφέρει να αναχωρήσω εγώ• επειδή, αν δεν αναχωρήσω, ο Παράκλητος δεν θα ‘ρθει σε σας• αλλά, αφού αναχωρήσω, θα τον στείλω σε σας. Και όταν έρθει εκείνος, θα ελέγξει τον κόσμο για αμαρτία, και για δικαιοσύνη, και για κρίση•» [Κατά Ιωάννην 16:7-8]

Αυτό επιβεβαιώνεται στο Κοράνιο, όπου ο Θεός πήρε ζωντανό τον Ιησού, αλλά δεν τον σταύρωσαν όπως ισχυρίζονται.

Στο παραπάνω εδάφιο (Κατά Ιωάννην 16:7-8), **ο ερχομός του «Παρακλήτου» εξαρτάται από την αναχώρηση του Ιησού. Εξάλλου, ο Ιησούς δεν άφησε να εννοηθεί ότι αυτός ο «Παράκλητος» θα έρθει κατά τη δική του εποχή**.

Στο Κατά Ιωάννην (16:12-15), ο Ιησούς συνεχίζει την προφητεία του για τον ερχομό ενός «**άλλου Παρακλήτου**», τον οποίο αποκαλεί ως «**Πνεύμα της αληθείας**». Λέει:

«Έχω πολλά ακόμα να σας πω, όμως δεν μπορείτε τώρα να τα βαστάζετε• αλλά, όταν έρθει εκείνος, το Πνεύμα τής αλήθειας, θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια• επειδή, δεν θα μιλήσει από τον εαυτό του, αλλά θα μιλήσει όσα πρόκειται να ακούσει, και θα σας αναγγείλει τα μέλλοντα. Εκείνος θα δοξάσει εμένα, επειδή από το δικό μου θα πάρει, και θα το αναγγείλει σε σας. Όλα όσα έχει ο Πατέρας, είναι δικά μου• γι' αυτό σας είπα ότι, από το δικό μου θα πάρει, και θα σας το αναγγείλει.» [Κατά Ιωάννην 16:12-15]

Το παραπάνω εδάφιο κατεδαφίζει τη σύγχυση που δημιουργήθηκε από τη λέξη Άγιο Πνεύμα, καθώς οι Χριστιανοί ισχυρίζονταν πως σύμφωνα με τη Βίβλο (Γένεση 1:2), **το Άγιο Πνεύμα ήταν στη γη από τις μέρες της Δημιουργίας**. Παρουσιάστηκε επίσης στον Ιορδάνη Ποταμό, όταν ο Ιωάννης βάπτισε τον Ιησού. Πώς είναι, λοιπόν, δυνατόν ο Ιησούς να είπε: «, **αφού αναχωρήσω, θα τον στείλω σε σας**»; (16:7) **Αυτό που εννοούσε ο Ιησούς ήταν πως «ένας άλλος Παράκλητος» ή «ένας άλλος προφήτης» σαν αυτόν θα έρθει, καθώς η αποστολή του Αγίου Πνεύματος αποκλείεται εντελώς αφού είχε ήδη σταλεί στη γη από την ημέρα της δημιουργίας**.

Επιπλέον, το Άγιο Πνεύμα και το Πνεύμα της αλήθειας είναι δύο διαφορετικοί όροι, και δύο ανεξάρτητες οντότητες. Η τελευταία παίρνει την αντωνυμία «αυτός», καθώς είναι αρσενική φιγούρα, ενώ η πρώτη παίρνει την αντωνυμία «αυτό». Ο Ιησούς ξεκάθαρα έλεγε ότι ο **Σύμβουλος** ή το **Πνεύμα της αλήθειας (Παράκλητος)**, τον οποίο προφήτευσε είναι ένας **Άνθρωπος**, ένας **Προφήτης** σαν κι αυτόν, και γιος του **Ανθρώπου**, που θα μας διδάξει όλα τα πράγματα.

Οι αντωνυμίες «**εκείνος**» στα παραπάνω εδάφια αναφέρονταν όλες στο «Πνεύμα της αλήθειας», που προσδιορίζουν αρσενικό γένος και συμφωνούν με τη λέξη **Σύμβουλος/Παράκλητος** (Κατά Ιωάννην 16:7). Η λέξη **Σύμβουλος** είναι μια περιγραφική λέξη που χρησιμοποιείται στη θέση του «Πνεύματος της αλήθειας», και γραμματικά, οι αντωνυμίες πρέπει να συμφωνούν κατά γένος με το ουσιαστικό με το οποίο συνδέονται. Έτσι, τα εδάφια 13 και 15 του κεφαλαίου 16 στο Κατά Ιωάννην, αποδεικνύουν ότι το **Πνεύμα της αλήθειας** δεν είναι μέλος της **Αγίας Τριάδας**.

Εξάλλου, στο Κατά Ιωάννην (16:13), ο Ιησούς υπογράμμισε ότι το **Πνεύμα της αλήθειας** είναι απλά προφήτης που θα διδαχθεί τι να κάνει από τον Ύψιστο: «**επειδή, δεν θα μιλήσει από τον εαυτό του, αλλά θα μιλήσει όσα πρόκειται να ακούσει**.» Όντας απλά προφήτης (όχι θείο ον ή Άγιο Πνεύμα), δεν έχει καμιά δικαιοδοσία από μόνος του, αλλά αντλεί έμπνευση από το Θεό στον ουρανό.

Επιπλέον, θα παρατηρήσετε ότι στο Κατά Ιωάννην (12:14), ο Ιησούς λέει για

το Πνεύμα της αλήθειας: «**Εκείνος θα δοξάσει εμένα, επειδή από το δικό μου θα πάρει, και θα το αναγγείλει σε σας**» Το Κοράνιο, το οποίο είναι το μήνυμα του Μωχάμμαντ έχει δοξάσει και τον Ιησού, και τη μητέρα του, τη Μαρία. Το όνομα Ιησούς αναφέρεται στο Ιερό Κοράνιο είκοσι πέντε φορές ενώ το όνομα του Μωχάμμαντ πέντε. Και το γεγονός ότι, το 19ο κεφάλαιο του Ιερού Κορανίου ονομάστηκε συγκεκριμένα από το όνομα της μητέρας του, της Μαρίας (δηλ. το Κεφάλαιο Μαριάμ), απέδειξε σαφέστατα τα επιχειρήματά μας, ότι, πράγματι, ο Ιησούς δοξάστηκε με το καλύτερο τρόπο στο Κοράνιο.

Επιπλέον, ο Ιησούς λέει: «**εκείνος θα σας τα διδάξει όλα, και θα σας υπενθυμίσει όλα όσα είπα προς εσάς**.» Για το λόγο αυτό, το μήνυμα του Μωχάμμαντ , το μήνυμα του Μωχάμμαντ που είναι το Ιερό Κοράνιο, είναι ένα ολοκληρωμένο μήνυμα, που εμπεριέχει το μήνυμα του Ιησού και όλα τα προηγούμενα μηνύματα. Ουσιαστικά, το Κοράνιο συνιστά την επιβεβαίωση του μηνύματος του Ιησού και όσων προηγήθηκαν αυτού. Πρόκειται για ένα εμπεριστατωμένο μήνυμα, που καλύπτει όλες τις πτυχές της ανθρώπινης προσπάθειας, είτε προσωπικές, είτε κοινωνικές, πολιτικές, οικονομικές ή διεθνείς σχέσεις. Ονομάζεται **ΙΣΛΑΜ** (μια θρησκεία υποταγής στη Βούληση του Ενός Αληθινού Θεού –του Αλλάχ). Είναι ένας ολοκληρωμένος **Κώδικας Ζωής**, και επίσης ένα καθολικό μήνυμα που απευθύνεται σε όλη την ανθρωπότητα, και οδηγεί τον άνθρωπο στη συμφιλίωσή του με το Θεό, που μπορεί να του εξασφαλίσει, Θεού θέλοντος, τους καρπούς της Σωτηρίας.

Επίσης, στο Επιστολή Α' Ιωάννου (4:6), και ο όρος «**πνεύμα της αλήθειας**» και «**πνεύμα της πλάνης**», χρησιμοποιούνται για ανθρώπους. Και, στον παλαιότερο **Σιναϊτικό Κώδικα** που ανακαλύφθηκε το 1812 στο **Όρος Σινά από την κα. Anges S. Lewis και τη κα. Bensley**, στο κείμενο του Κατά Ιωάννην (14:26), διαβάζουμε: «Παράκλητος, το Πνεύμα», και όχι «Παράκλητος, το Άγιο Πνεύμα». Το «**Πνεύμα**» που αναφέρεται εκεί, είναι αναφορά για «**το Πνεύμα της αλήθειας**» στο Κατά Ιωάννην (15:26) της σημερινής Βίβλου.

Τέλος, σκέψου αυτό που είπε ο Προφήτης Ιησούς στο:

«Γι' αυτό, σας λέω ότι, η βασιλεία τού Θεού θα αφαιρεθεί από σας, και θα δοθεί σε έθνος που κάνει τούς καρπούς της.» [Κατά Ματθαίον 21:43]

Σημειώστε, ότι η προειδοποίηση του Ιησού στους Εβραίους όταν αποστάτησαν, πιστεύοντας και λατρεύοντας άλλες θεότητες, εκτός από τον Παντοδύναμο Θεό, έχει την προέλευσή της στη Γένεση (49:10), όταν ο Προφήτης Ιακώβ προειδοποίησε για τον Ιούδα. Πρόκειται, ουσιαστικά για την εκπλήρωση της προηγούμενης προφητείας στο Δευτερονόμιο: Ο Θεός λέει:

«Αυτοί με παρόξυναν σε ζηλοτυπία μ' αυτά που δεν είναι Θεός• με τα είδωλά τους με εξόργισαν. Κι εγώ θα τους παροξύνω σε ζηλοτυπία με εκείνους, που δεν είναι πραγματικός λαός, με έθνος ασύνετο θα τους εξοργίσω.» [Δευτερονόμιο 32:21]

Οι Άραβες πριν το Ισλάμ περιγράφονταν από τους Δυτικούς ως ασύνετο έθνος. Ένας συγγραφέας τους περιέγραψε ως «θηρία με ανθρώπινο δέρμα», ωστόσο, **όταν παρουσιάστηκε σε αυτούς το Ισλάμ, έγιναν πρότυπο της ανθρωπότητας. Ο Προφήτης Μωχάμμαντ αφαίρεσε κάθε ίχνος ειδωλολατρίας, και κήρυξε τη Μοναδικότητα του Θεού –του Δημιουργού. Αυτός μόνο είναι Θεός, ο Φροντιστής και Συντηρητής όλων των Κόσμων, που δεν έχει εταίρους, μετόχους, συγγενείς, απογόνους ή βοηθούς**. Το Αραβικό έθνος γενικότερα, και ο Μωχάμμαντ ειδικότερα, αποτέλεσαν την ολοκλήρωση όλων των παραπάνω προφητειών.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΟΡΑΝΙΟ ΚΑΙ ΤΙ ΛΕΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΚΑΙ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ

Το Ιερό Κοράνιο είναι ένα συνοπτικό και καθολικό Μήνυμα που αποκαλύφθηκε στον Προφήτη Μωχάμμαντ μέσω του αγγέλου Γαβριήλ, ως την Τελευταία και Τελική Μαρτυρία του Θεού για την ανθρωπότητα. Αποτελεί Έλεος και Καθοδήγηση του Θεού προς τους ανθρώπους, ο οποίος είναι ένας ολοκληρωμένος Κώδικας Ζωής, που περιλαμβάνει όλες τις πτυχές των ανθρώπινων επιδιώξεων, (δηλ. κώδικας προσωπικής συμπεριφοράς, κοινωνικών σχέσεων, πολιτικών, οικονομικών και κώδικας διεθνών σχέσεων). Έχει ανταπεξέλθει στη δοκιμασία του χρόνου, γιατί τη διατήρησή του έχει αναλάβει ο Ίδιος ο Θεός. Ως εκ τούτου, είναι το μοναδικό Βιβλίο του Θεού σήμερα που διατηρείται αμετάβλητο μετά από χίλια τετρακόσια χρόνια. Επιβεβαιώνει όλες τις προηγούμενες αποκαλύψεις των προηγούμενων προφητών. Διορθώνει τα λάθη που εισχώρησαν σε προηγούμενες αποκαλύψεις και τα κατήργησε. Ο Αλλάχ λέει:

﴿Διάβασε! Στο όνομα του Κυρίου σου, που δημιούργησε. ۞ Έπλασε τον άνθρωπο από ‘Άλακ [κρεμάμενο θρόμβο αίματος]. ۞ Διάβασε! Και Ο Κύριός σου είναι Ο πλέον Γενναιόδωρος. ۞ Αυτός που δίδαξε την Πένα (τη χρήση της). ۞ Δίδαξε τον άνθρωπο (ένα μέρος από) ό,τι δε γνώριζε.﴾ [Κοράνιο 96:1-5]

﴿(Αυτή είναι) η Αποκάλυψη του Βιβλίου, στο οποίο δεν υπάρχει αμφιβολία (μέσα του), (που αποκαλύφθηκε) από τον Κύριο των Κόσμων﴾ [Κοράνιο 32:2]

﴿και αυτό είναι ένα Βιβλίο το οποίο Στείλαμε κάτω, (που είναι) ευλογημένο, και επικυρώνει (τις αποκαλύψεις) που ήλθαν πριν απ’ αυτό….﴾ [Κοράνιο 6:92]

﴾Και δεν στείλαμε το Βιβλίο σε σένα, παρά μόνο για να διασαφηνίσεις σ' αυτούς αυτό για το οποίο διαφωνούν, και ως καθοδήγηση και έλεος για τον λαό εκείνο που πιστεύει.﴿ [Κοράνιο 16:64]

﴾Στ' αλήθεια, αποκαλύψαμε σε σένα το Βιβλίο με την Αλήθεια, για (να καθοδηγήσει) την ανθρωπότητα. Όποιος, λοιπόν, καθοδηγείται ωφελεί μόνο τον εαυτό του. Και όποιος παραστρατεί βλάπτει μόνο τον εαυτό του.﴿ [Κοράνιο 39:41]

Στην πραγματικότητα, σύμφωνα με το σχολιαστή του Κορανίου, έχουν εκφραστεί τρεις λόγοι για την αποκάλυψή του Κορανίου στον Προφήτη Μωχάμμαντ:

1. για να φέρει την ενότητα μεταξύ των αταίριαστων αιρέσεων, μέσω του Ευαγγελίου της Ενότητας (δηλ.το Κοράνι), κηρύσσοντας παράλληλα τη Μοναδικότητα του Αληθινού Θεού;

2. ότι η αποκάλυψη πρέπει να είναι οδηγός προς την ορθή συμπεριφορά• και.

3. ότι θα πρέπει να ανοίξει το μονοπάτι της Μετάνοιας και της Σωτηρίας, και έτσι να υπάρξει μεγαλύτερο έλεος για τους αμαρτωλούς που σφάλλουν. Οι άνδρες και οι γυναίκες λαμβάνουν εντολή να είναι ενάρετοι. Αν την απορρίψουν τότε η απώλεια θα είναι δική τους.

• Ο ρόλος του Ιησού

﴾Η ομοιότητα του 'Ισα (Ιησού) ενώπιον του Αλλά(χ) είναι όπως εκείνη του Αδάμ. Τον δημιούργησε από χώμα, κι έπειτα του είπε "Γεννηθήτω" και αυτός έγινε.﴿ [Κοράνιο 3:59]

﴾Και (επειδή) λένε (καυχούμενοι): «Σκοτώσαμε τον Ιησού Χριστό, τον υιό της Μαρίας, τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ», μα δεν τον σκότωσαν, ούτε τον σταύρωσαν. Αλλά έτσι φάνηκε σε αυτούς [η ομοιότητα του προσώπου του Ιησού, τοποθετήθηκε σε άλλον άνδρα και σκοτώσανε αυτόν τον άντρα, νομίζοντας ότι είναι ο Ιησούς.] Και στ'αλήθεια αυτοί που διαφωνούν σ' αυτό αμφιβάλλουν γι'αυτό (δηλ. οι Εβραίοι που ισχυρίστηκαν ότι τον

σκότωσαν και οι Χριστιανοί που τον παρέδωσαν στους Εβραίους, όλοι τους αμφιβάλλουν γι'αυτό). Δεν έχουν γνώση γι'αυτό, παρά μόνο ακολουθούν αυτό που νομίζουν. Και στ'αλήθεια δεν σκότωσαν. ۞ Αλλά, ο Αλλάχ τον ανέγειρε σε Αυτόν (δηλ. τον πήρε όπως είναι με το σώμα και την ψυχή του στον ουρανό). Και ο Αλλάχ είναι 'Αζείζ (Ανίκητος, Παντοδύναμος), Χακείμ (Πάνσοφος).﴾ [Κοράνιο 4:157-158]

﴿Ω! λαέ της Βίβλου! Μην υπερβάλλετε στη θρησκεία σας, και μη λέτε για τον Αλλά(χ) τίποτε, παρά μόνο την αλήθεια. Πράγματι, ο Ιησούς Χριστός, ο γιος της Μαριάμ, δεν είναι παρά ένας Απόστολος του Αλλά(χ), κι ο Λόγος Του («Γεννηθήτω!» –και έγινε.) που απηύθυνε προς τη Μαριάμ, κι ένα πνεύμα [που δημιουργήθηκε] απ' Αυτόν (τον Αλλά(χ)) (ο Γαβριήλ μετέφερε το λόγο του Αλλά(χ) στη Μάριαμ και εμφύσησε το πνεύμα του Ιησού στην μήτρα της). Πιστεύετε λοιπόν στον Αλλά(χ) και στους Αποστόλους Του και μη λέτε 'Τριάδα'. Παραιτηθείτε, καλύτερα για σας. Γιατί ο Αλλά(χ) είναι Ένας και Μοναδικός, πολύ Ένδοξος και Υψηλός για να έχει υιό. Σ' Αυτόν ανήκουν όσα βρίσκονται στους ουρανούς και στη γη. Κι αρκεί ο Αλλά(χ) για ρυθμιστής των υποθέσεων.﴾ [Κοράνι 4:171]

﴿Στ' αλήθεια αποστάτησαν αυτοί που λένε: «Ο Αλλάχ είναι ο Χριστός, ο υιός της Μαρίας.» Ο Χριστός είπε: «Ω, παιδιά του Ισραήλ! Λατρεύετε Τον Αλλάχ, Τον Κύριό μου και Κύριό σας.» Όποιος προσεταιρίζει άλλους θεούς με τον Αλλάχ, ο Αλλάχ θα του απαγορεύσει τον Παράδεισο και το Πυρ θα είναι η κατοικία του. Και δεν υπάρχουν βοηθοί για τους άδικους. ۞ Στ' αλήθεια αποστάτησαν αυτοί που λένε: «Ο Αλλάχ είναι ο τρίτος των τριών (Αγία Τριάδα).» Μα δεν υπάρχει Θεός, εκτός από Ένα Θεό. Και αν δεν σταματήσουν από αυτά (τα βλάστημα) που λένε, τότε στ' αλήθεια ένα επώδυνο μαρτύριο θα επέλθει στους άπιστους ανάμεσά τους. ۞ Μα δε θα στρεφόντουσαν με μεταμέλια προς Τον Αλλάχ και να Του ζητήσουν τη συγχώρεσή Του; Και Στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (Συγχωρεί τα Πάντα), Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνος). ۞ Ο Μεσσίας (Ιησούς), ο υιός της Μαρίας, δεν ήταν τίποτε παραπάνω από ένας Αγγελιαφόρος• Και πριν από αυτόν πέρασαν πολλοί αγγελιαφόροι. Η μητέρα του (η Μαρία), ήταν Σιντείκα (δηλ. Πίστεψε στο Λόγο του Αλλάχ και στα Βιβλία Του). Και οι δυο τους έτρωγαν φαγητό (ως άνθρωποι, ενώ ο Αλλάχ δεν τρώει). Κοίταξε πώς

κάναμε τα Αγιάτ (αποδείξεις, Σημεία, Εδάφια, κλπ.) σαφή γι' αυτούς• Κι όμως, κοιτάξτε πώς έχουν απομακρυνθεί (από την αλήθεια). ۞ Πες: «(Πώς είναι δυνατόν να) λατρεύετε, εκτός από τον Αλλάχ, κάτι που δεν μπορεί ούτε να σας βλάψει, ούτε να σας ωφελήσει; (Ενώ) ο Αλλάχ είναι Ασ-Σαμεί' (Ακούει τα Πάντα), Αλ-'Αλείμ (Πάντογνώστης)!»﴾ [Κοράνιο 5:72-76]

﴿Και ιδού! Ο Αλλάχ θα πει: «Ω, Ιησού, υιέ της Μαρίας! Εσύ είπες στους ανθρώπους, 'Λατρεύετε εμένα και τη μητέρα μου ως θεούς εκτός από τον Αλλάχ';» Θα πει: «Δόξα Σοι! Ποτέ δε θα έλεγα κάτι για το οποίο δεν έχω δικαίωμα. Αν είχα πει κάτι τέτοιο, Εσύ θα το γνώριζες. Γνωρίζεις τι είναι στην καρδιά μου, ενώ εγώ δε γνωρίζω τι είναι στη δική Σου. Στ' αλήθεια Εσύ Είσαι ο Παντογνώστης των αοράτων. Ποτέ δεν τους είπα τίποτε, παρά αυτό που με Διέταξες (να πω): 'Να λατρεύετε τον Αλλάχ, Τον Κύριό μου και Κύριό σας'»﴾ [Κοράνιο 5;116-117]

﴿Και είπαν: «Ο Πολυεύσπλαχνος απέκτησε έναν γιο!» ۞ Στ' αλήθεια, φέρατε (με αυτά τα λόγια) κάτι τερατώδες! ۞ Πρόκειται οι ουρανοί να εκραγούν και η γη να σχιστεί και τα βουνά να καταρρεύσουν (εξαιτίας αυτών των λόγων). Ότι απέδωσαν γιο στον Πολυεύσπλαχνο και δεν ταιριάζει στην Μεγαλοπρέπειά Του Πολυεύσπλαχνου το να αποκτήσει έναν γιο. Στ'αλήθεια όλα όσα βρίσκονται στους ουρανούς και στη γη δεν θα έλθουν στον Πολυεύσπλαχνο παρά ως δούλοι (κατά την Έσχατη μέρα.﴾ [Μαριάμ 19:88-93]

«Η Μαρία δεν ισχυρίστηκε ποτέ ότι ήταν η μητέρα του Θεού, ή ότι ο γιος της ήταν Θεός. Ήταν μια ευσεβής ενάρετη γυναίκα. Και ο Ιησούς απορρίπτει εδώ κάθε γνώση για οτιδήποτε αποδόθηκε σε αυτόν, από όσους πήραν το όνομά του. Η λατρεία της Μαρίας, παρόλο που αποκηρύχθηκε από τους Προτεστάντες, εξαπλώθηκε ευρέως στις πρώτες εκκλησίες, και στην Ανατολή και στη Δύση.».

Επιπλέον, οι ακόλουθες αναφορές στη Βίβλο, θα σας επιτρέψουν να κατανοήσετε τις διδασκαλίες του Ιησού : Στο Κατά Ματθαίον (4:10), όπου ο Ιησούς **επιπλήττει το Σατανά επειδή επιθυμεί τη λατρεία κάποιου άλλου και όχι του Αλλάχ (Θεού)**. Στο Κατά Ιωάννην, όπου λέει στη Μαρία τη Μαγδαληνή,

«…αλλά, πήγαινε στους αδελφούς μου, και πες τους: Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και Θεό μου και Θεό σας.» [Κατά Ιωάννην 20:17]

Στο Κατά Μάρκον, όπου επιπλήττει έναν συγκεκριμένο κυβερνήτη επειδή τον αποκάλεσε Αγαθό Αφέντη:

«Γιατί με λες αγαθό; Κανένας δεν είναι αγαθός, παρά μονάχα ένας, ο Θεός..» [Κατά Μάρκον 10:18 & Κατά Λουκάν 18:19]

Και στο Κατά Μάρκον, όπου αναφέρει:

«Πρώτη απ' όλες τις εντολές είναι: «Άκου Ισραήλ• ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας Κύριος.» [Κατά Μάρκον 12:29]

ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Υπάρχει μια ιστορία τριών Μαγκίς (μια φυλή που πιστεύανε στον Ζωροαστρισμό, μια θρησκεία κατά την Περσική αυτοκρατορία) που έγιναν χριστιανοί και ήταν αφοσιωμένοι μαθητές του ιερέα. Τους δίδαξε τη χριστιανική πίστη, ιδιαίτερα την Αγία Τριάδα. Για να μελετήσουν περαιτέρω το δόγμα, έμειναν με τον ιερέα. Μετά από λίγο καιρό, ένας φίλος του ιερέα ήρθε να τον επισκεφθεί και ρώτησε σχετικά με τη προσηλυτισμό των τριών Μαγκίς. Ο ιερέας ήταν τόσο περήφανος να αναφερθεί στους τρεις προσήλυτους και τις μελέτες τους πάνω στο χριστιανικό δόγμα. Ο ιερέας κάλεσε έναν από τους τρεις για να δείξει τις γνώσεις του για την Αγία Τριάδα στον επισκέπτη του.

Ο άνδρας απάντησε χαρούμενα: «**Μου δίδαξες ότι υπάρχει ένας τριαδικός Θεός. Ένας στον ουρανό, ο δεύτερος που γεννήθηκε από την παρθένο Μαρία, και ο τρίτος, το Άγιο Πνεύμα, που κατήλθε στο Μεσσία με τη μορφή περιστεριού, όταν ο δεύτερος θεός ήταν τριάντα ετών**.» Μόλις το άκουσε αυτό, ο ιερέας ενοχλήθηκε και τον έδιωξε, λέγοντας ότι ο άνδρας ήταν ανόητος. Έπειτα, κάλεσε τον δεύτερο άνδρα και του έθεσε την ίδια ερώτηση. Ο δεύτερος άνδρας απάντησε: «**Μου δίδαξες ότι αρχικά υπήρχαν τρεις θεοί, από τους οποίους ο ένας <u>σταυρώθηκε και πέθανε, και δύο έμειναν πίσω</u>**.» Ο ιερέας ενοχλήθηκε ξανά, και τον έδιωξε. Τότε κάλεσε τον τρίτο, που συγκριτικά ήταν πιο έξυπνος από τους προηγούμενους, και έμαθε το δόγμα επιμελώς. Ο ιερέας του ζήτησε να αναφέρει το δόγμα της Αγίας Τριάδας. Ο άνδρας απάντησε:

«Όσα με δίδαξες, μέσω των ευλογιών του Μεσσία, τα έμαθα με επιμέλεια, ότι δηλαδή είναι -<u>ένας σε τρεις και τρεις σε έναν</u>. Ένας από αυτούς σταυρώθηκε και πέθανε. Έτσι, με το θάνατο του ενός, όλοι οι τρεις θεοί πέθαναν: γιατί και οι τρεις είναι ένας και ενωμένοι• <u>συνεπώς,</u>

ο θάνατος του ενός είναι ο θάνατος και των τριών, διαφορετικά δεν θα υπήρχε ένωσή τους.».

Αυτό σημαίνει ότι εξαιτίας της σταύρωσης, όπως ισχυρίστηκαν οι Χριστιανοί, και ο Θεός και ο Ιησούς Χριστός χάθηκαν και εξαφανίστηκαν, γιατί σύμφωνα με την πίστη τους, ο Ιησούς είναι και Θεός και προφήτης, μετά το θάνατο του οποίου οι Χριστιανοί δεν έχουν ούτε Θεό, ούτε Προφήτη, ούτε Άγιο Πνεύμα. Επομένως, μέσω της ένωσης, και οι τρεις θεοί πέθαναν με το θάνατο του Ιησού. Συνοπτικά, και η ενότητα και η τριάδα εξαφανίστηκαν μετά την εξαφάνιση του Θεού, γιατί η ενότητα και η τριάδα υπάρχει με την ύπαρξη του Θεού. Με την εξαφάνιση του Θεού από τη σκηνή, εξαφανίζονται φυσικά και οι ιδιότητες του.

IslamHouse.com

www.IslamHouse.com IslamHouse.com IslamHouseEn IslamHouseEn

For more details visit
www.GuideToIslam.com

GUIDE TO ISLAM

contact us :Books@guidetoislam.com

Guidetolslam.org Guidetoislam1 Guidetoislam www.Guidetoislam.com

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة
هاتف: ٩٦٦١١٤٤٥٤٩٠٠+ فاكس: ٩٦٦١١٤٩٧٠١٢٦+ ص ب: ٢٩٤٦٥ الرياض: ١١٤٥٧
ISLAMIC PROPAGATION OFFICE IN RABWAH
P.O.BOX 29465 RIYADH 11457 TEL: +966 11 4454900 FAX: +966 11 4970126

Είναι το «ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ» Θεϊκά Εμπνευσμένο?

Μ.Α.Κ. Κέιβ

Αυτό το βιβλίο μιλά για τα εξής:

1- ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ ΘΕΪΚΑ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟ Ή ΕΙΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΠΙΝΟΗΣΗ;

2- ΠΩΣ Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΕ ΣΕ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΔΟΓΜΑ;

3- ΔΙΔΑΧΤΗΚΕ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ;

4- ΔΙΔΑΣΚΕΙ Η ΒΙΒΛΟΣ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ;

5- ΤΗΝ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ.

ISBN 978-603909501 9
9 786039 095019

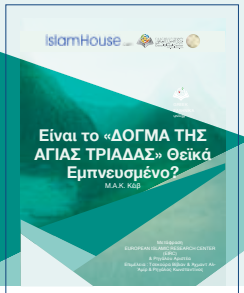

IslamHouse.com
OsoulGlobalCenter
www.osoulcenter.com